ЦЕРКВА ІСУСА ХРИСТА СВЯТИХ ОСТАННІХ ДНІВ • БЕРЕЗЕНЬ 2019

Ліягона

Розуміння зв'язку між жінками і силою священства, с. 34

3 запитання, які ви собі ставите у важкі часи, с. 12

Досконала картина вашого життя, с. 16

ЦЕРКВА
НА
МІСЦЯХ

Рим
Італія

Під час освячення Римського Італійського храму впродовж тижня, 10–12 березня 2019 року, святі останніх днів по всьому світу будуть радіти, особливо святі в Італії. Яку більш значущу будівлю могло отримати "вічне місто", якщо не дім Господа?

Храм, перший в Італії, знаходиться у північно-східному районі Рима. Він є релігійним і культурним центром, який включає багатофункціональний дім зборів (з приміщенням для проведення культурних заходів та обладнанням для проведення конференцій), центр для відвідувачів, сімейно-історичний центр і готель для відвідувачів. Усе це оточено садом.

Місіонерська робота в Італії була започаткована в 1850 році, але її розгортання було призупинено через переслідування Церкви та суворі юридичні вимоги. Згодом, у 1964 році, Церкві було дозволено відновити місіонерську роботу. У 1993 році Італія офіційно надала Церкві законний статус. У 2012 році Церква отримала офіційний статус "партнер держави", що надає Церкві більшу свободу робити більше добра, як у церкві, так і в соціальних закладах.

- На сьогодні понад 27 тис. святих останніх днів в Італії збираються в 101-му підрозділі Церкви.
- Президент Томас С. Монсон (1927–2018) головував у 2010 році на церемонії початку будівництва Римського Італійського храму, на якій також був присутній віце-мер Рима.
- В Італії існує дві місії: Італійська Міланська місія та Італійська Римська місія.

Як сила священства проливається в життя Божих дочок
Барбара Морган Гарднер

с. 34

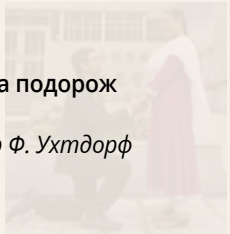

Ваша захоплююча подорож земним життям
Старійшина Дітер Ф. Ухтдорф

с. 16

Мені ще треба так багато **дізнатися** про священство

Згадую, як я, будучи молодою жінкою і пізніше місіонеркою, думала про те, чи певні вірші в Писаннях можна застосовувати до мене, жінки, особливо ті, що стосуються місіонерської роботи і священства. Тепер, коли я служу в різних церковних покликаннях та працюю викладачем релігії, інші ставлять мені подібні запитання про те, яке відношення священство має до них.

Як я зазначаю у своїй статті на с. 34, провідники Церкви упродовж останніх років звертаються до членів Церкви з проханням краще розуміти священство. Президент Рассел М. Нельсон озвучив занепокоєння, що "дуже багато наших братів і сестер не повністю розуміють концепцію сили і влади священства"[1].

Є вислів, що "поінформованість надихає натхнення". Коли я вивчала священство і викладала цю тему студентам університету, то не лише прийшла до усвідомлення того, як мало я знаю, але також відкрила своє серце й розум для вічних істин, що стосуються священства.

Я сподіваюся, що ви, більше дізнавшись про священство в цьому номері, зрозумієте, що наші Небесні Батьки бажають благословити нас священством і що пророки останніх днів просять нас скористатися перевагами цих привілеїв—принаймні тих, які надаються гідним чоловікам і жінкам у храмі.

Щиро ваша,
Барбара Морган Гарднер

ПОСИЛАННЯ

1. Рассел М. Нельсон, "Служіння з силою і владою від Бога", *Ліягона*, трав. 2018, с. 69.

Як навчитися невимушено ділитися своїм свідченням

с. 8

Оволодіти новим способом навчання
Генеральне президентство Недільної школи

с. 26

5 Джерело повноважень священства
Як священство проявляється в Церкві в наш час.

6 Портрети віри: Джейсон і Джекі Вонг—Гонконг, Китай
Бог відіграє надзвичайно важливу роль у наших стосунках. Без нього ми вже мабуть розійшлися б!

8 Принципи служіння: Як навчитися невимушено ділитися своїм свідченням
Ми можемо багато чого змінити, ділячись свідченням просто, виконуючи буденні справи.

12 Джерела спокою та сили
Старійшина Карлос А. Годой
Коли всі інші джерела сили відмовляють, ми можемо покладатися на Христа.

16 Ваша пригода смертного життя
Старійшина Дітер Ф. Ухтдорф
Крапки у вашому житті можуть не поєднатися прямо зараз, але якщо ви довіряєте Господу і робите найкраще з того, що можете, одного дня ви побачите, як усі крапки поєднаються.

26 За Мною йдіть: Оволодіти новим способом навчання
Генеральне президентство Недільної школи
П'ять принципів можуть скерувати нас у тому, як краще вивчати й викладати євангелію.

30 Голоси святих останніх днів
Розставляти стільці й знову їх прибирати; наспівувати гімни на роботі; загубити свою сім'ю в темряві; сигнал автомобіля і "підморгування" фарами.

34 Як сила священства проливається в життя Божих дочок
Барбара Морган Гарднер
Жінки мають доступ до тих самих благословень священства, що й чоловіки, і ось яким чином.

Замальовки

На обкладинці
Фотографія
Мета Рієра

Розділи

Дорослій молоді
42
Дізнайтеся, як краще готуватися до укладання **храмових завітів,** розуміти й дотримуватися їх.

Молоді
50
Дізнайтеся, як ведення **сімейної історії, пошуки відповідей на запитання** і вміння бачити **чудеса може благословляти ваше життя!**

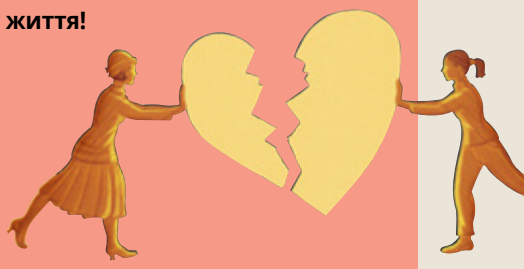

Дітям
Дізнайтеся, як ви можете **бути більше схожими на Ісуса**, коли молитеся і любите інших!

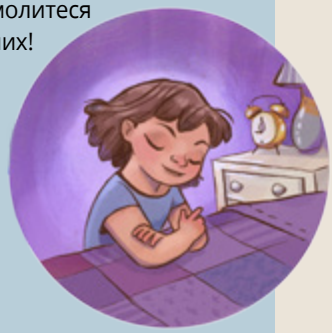

ЧИТАЙТЕ БІЛЬШЕ

У додатку Євангельска бібліотека та на сайті liahona.lds.org ви можете:

- Знайти поточний номер.
- Знайти статті, які існують лише у цифровому форматі.
- Знайти попередні номери журналу.
- Відправити свої історії та відгуки.
- Підписатися або подарувати підписку.
- Поглибити вивчення за допомогою цифрових засобів.
- Поділитися улюбленими статтями та відео.
- Завантажити або роздрукувати статті.
- Послухати свої улюблені статті.

ЗВ'ЯЖІТЬСЯ З НАМИ

Направляйте свої запитання та відгуки електронною поштою на адресу liahona@ldschurch.org.

Надсилайте свої історії про зміцнення віри на сайт liahona.lds.org або поштою на адресу:
Liahona, floor 23
50 E. North Temple Street
Salt Lake City, UT 84150-0023, USA

СТАТТІ, ЯКІ ІСНУЮТЬ ЛИШЕ У ЦИФРОВОМУ ФОРМАТІ

Вітражне скло у Римському центрі для відвідувачів
Хезер Уайт Клерідж і Чейкелл Уордлей

Головний художник, який допомагав створювати розпис вітражного скла у Центрі для відвідувачів Римського Італійського храму, пояснює значення і символізм цього мистецького твору.

5 причин, чому неодруженим членам Церкви слід брати участь у храмових запечатуваннях
Алекс Х'югі

Участь в обряді запечатування—це надихаючий досвід для всіх членів Церкви, які отримали ендаумент, у тому числі й для тих, хто ще не у шлюбі.

Чи гідна я ввійти у храм?
Заріа Інніс

Доросла дівчина з Барбадосу дізнається, що їй не потрібно сягнути досконалості, аби бути гідною увійти до храму.

ФОТОГРАФІЯ ХРАМУ У САНТО-ДОМІНГО, ДОМІНІКАНСЬКА РЕСПУБЛІКА

БЕРЕЗЕНЬ 2019 ТОМ. 22 № 3.
ЛІЯГОНА 18603 192

Міжнародний журнал Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів

Перше Президентство: Рассел М. Нельсон, Даллін Х. Оукс, Генрі Б. Айрінг

Кворум Дванадцятьох Апостолів: , М. Рассел Баллард, Джеффрі Р. Холланд, Дітер Ф. Ухтдорф, Девід А. Беднар, Квентін Л. Кук, Д. Тодд Крістофферсон, Ніл Л. Андерсен, Рональд А. Разбанд, Гарі Е. Стівенсон, Дейл Г. Ренлунд, Герріт У. Вонг, Уліссес Соарес

Редактор: Ренді Д. Фанк

Консультанти: Браян К. Ештон, Рендалл К. Беннет, Бекі Крейвен, Шерон Юбенк, Крістіна Б. Франко, Дональд Л. Холлстром, Ларрі С. Кечер, Ерік В. Копічке, Лінн Г. Роббінс

Головний директор: Річард І. Хітон

Директор редакції церковних журналів: Аллан Р. Лойборг

Бізнес-менеджер: Гарфф Кеннон

Головний редактор: Адам С. Олсон

Помічник головного редактора: Раян Карр

Помічник з видавничих питань: Франсиска Олсон

Редколегія: Марісса Денніс, Девід Діксон, Девід А. Едвардс, Метью Д. Фліттон, Лорі Фуллер, Гарретт Х. Гарфф, Ларен Портер Гонт, Джон Раян Дженсен, Шарлотта Ларкабал, Майкл Р. Морріс, Ерік Б. Мердок, Саллі Джонсон Одекерк, Джошуа Дж. Перкі, Джен Пінбороу, Річард М. Ромні, Мінді Селу, Чакелл Варделай, Марісса Віддісон

Головний художній редактор: Дж. Скотт Кнудсен

Керівник художнього відділу: Тедд Р. Петерсон

Дизайнери: Дженетт Ендрюс, Фей П. Ендрус, Менді Бентлі, С. Кімбол Ботт, Томас Чайлд, Джошуа Денніс, Девід Грін, Коллін Хінклі, Ерік П. Джонсен, Сюзен Лофгрен, Скотт М. Моой, Емілі Чико Ремінгтон, Марк В. Робісон, Бред Тір, К. Ніколь Уолкенхорст

Координатор з питань інтелектуальної власності: Коллетт Небекер Он

Керівник видавництва: Джейн Енн Пітерс

Видавництво: Айра Глен Едейр, Джулі Бардетт, Томас Дж. Кронін, Браян У. Джиджі, Джинні Дж. Нільсон, Маррісса М. Сміт

Підготовка до друку: Джошуа Денніс, Аммон Гарріс

Відповідальний за друк: Стівен Т. Льюїс

Відповідальний за розповсюдження: Трой Р. Баркер

За інформацією щодо передплати і цін поза межами Сполучених Штатів і Канади зайдіть на сайт store.lds.org або звертайтеся до місцевого розподільчого центру Церкви або керівника приходу чи філії.

Рукописи і запитання надсилайте он-лайн на сайт liahona.lds.org; поштою до *Liahona*, Rm. 2420, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150-0024, USA; або електронною поштою на адресу: liahona@ldschurch.org.

Ліягона (слово з Книги Мормона, що означає "компас" або "дороговказ") друкується: албанською, англійською, біслама, болгарською, вірменською, в'єтнамською, голландською, грецькою, датською, естонською, індонезійською, ісландською, іспанською, італійською, камбоджійською, китайською, китайською (спрощеною), кірибаті, корейською, латвійською, литовською, мальгаською, маршалійською, монгольською, німецькою, норвезькою, польською, португальською, російською, румунською, самоанською, себуано, словенською, суахілі, тагальською, таїтянською, тайською, тонганською, угорською, українською, урду, фіджійською, фінською, французькою, хорватською, чеською, шведською та японською мовами. (Періодичність видання різна в залежності від мови).

© 2019 by Intellectual Reserve, Inc. All rights reserved. Видано в Сполучених Штатах Америки.

Інформація щодо авторського права: Якщо не вказано інше, окремі особи можуть копіювати матеріали з Ліягони для особистого, некомерційного використання (а також для церковних покликань). Це право може бути скасовано у будь-який час. Ілюстративні матеріали не можна копіювати, якщо про це зазначено у відповідному місці біля ілюстрації. Із запитаннями щодо авторського права треба звертатися до Офісу інтелектуальної власності на адресу: Intellectual Property Office, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150, USA; електронна пошта: cor-intellectualproperty@ldschurch.org.

For Readers in the United States and Canada: March 2019 Vol. 22 No. 3. LIAHONA (USPS 311-480) Ukrainian, (ISSN 1096-5173) is published monthly by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 East North Temple St., Salt Lake City, UT 84150. USA subscription price is $10.00 per year; Canada, $12.00 plus applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah. Sixty days' notice required for change of address. Include address label from a recent issue; old and new address must be included. Send USA and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution Center at address below. Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit card orders (Visa, MasterCard, American Express) may be taken by phone. (Canada Poste Information: Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send all UAA to CFS (see DMM 507.1.5.2). NONPOSTAL AND MILITARY FACILITIES: Send address changes to Distribution Services, Church Magazines, P.O. 26368, Salt Lake City, UT 84126-0368, USA.

ДЖЕРЕЛО ПОВНОВАЖЕНЬ СВЯЩЕНСТВА

Священство—це сила і повноваження Бога, які Він дає нам, щоб допомагати у здійсненні Його роботи зі спасіння (див. *Довідник 2: Керування Церквою* [2010], сторінка 8). Господь дає Своє священство обраним служителям з часів Адама. Оскільки священство надається гідним чоловікам покладанням рук, і запис про ці висвячення зберігається, носії священства у наш час можуть прослідкувати свою лінію влади священства аж до Джозефа Сміта, який отримав Мелхиседекове священство від апостолів Ісуса Христа.

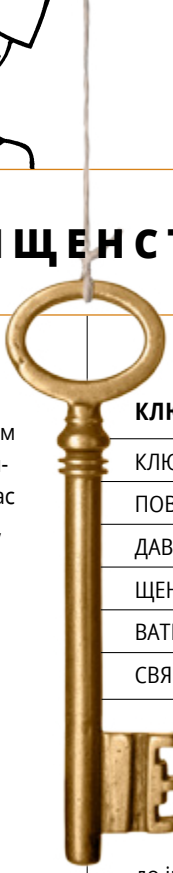

КЛЮЧІ СВЯЩЕНСТВА

КЛЮЧІ СВЯЩЕНСТВА—ЦЕ ПОВНОВАЖЕННЯ, ЯКІ БОГ ДАВ ПРОВІДНИКАМ СВЯЩЕНСТВА, ЩОБ СКЕРОВУВАТИ ЗАСТОСУВАННЯ ЙОГО СВЯЩЕНСТВА на землі, у тому числі й те, як священство передається від одного носія священства до іншого. Наприклад, лише єпископ, який має ключі священства для свого приходу, може дати дозвіл на отримання Ааронового священства чоловіком або юнаком у його приході. У квітні 1836 року Пророк Джозеф Сміт отримав важливі ключі священства від Мойсея, Еліяса та Іллі в Кертлендському храмі (див. Учення і Завіти 110). ■

1. Петро, Яків та Іван

Під час земного служіння Ісус Христос надав повноваження священства Своїм апостолам, у тому числі Петру, Якову та Івану (див. Матвій 10).

2. Джозеф Сміт і Олівер Каудері

15 травня 1829 року Іван Христитель явився Джозефу Сміту й Оліверу Каудері і надав їм Ааронове священство. Через кілька тижнів стародавні апостоли Петро, Яків та Іван надали Джозефу Сміту й Оліверу Каудері Мелхиседекове священство (див. Учення і Завіти 27:12; 128:20; *Teachings of the Prophet Joseph Smith,* sel. Joseph Fielding Smith [1976], 81, 101).

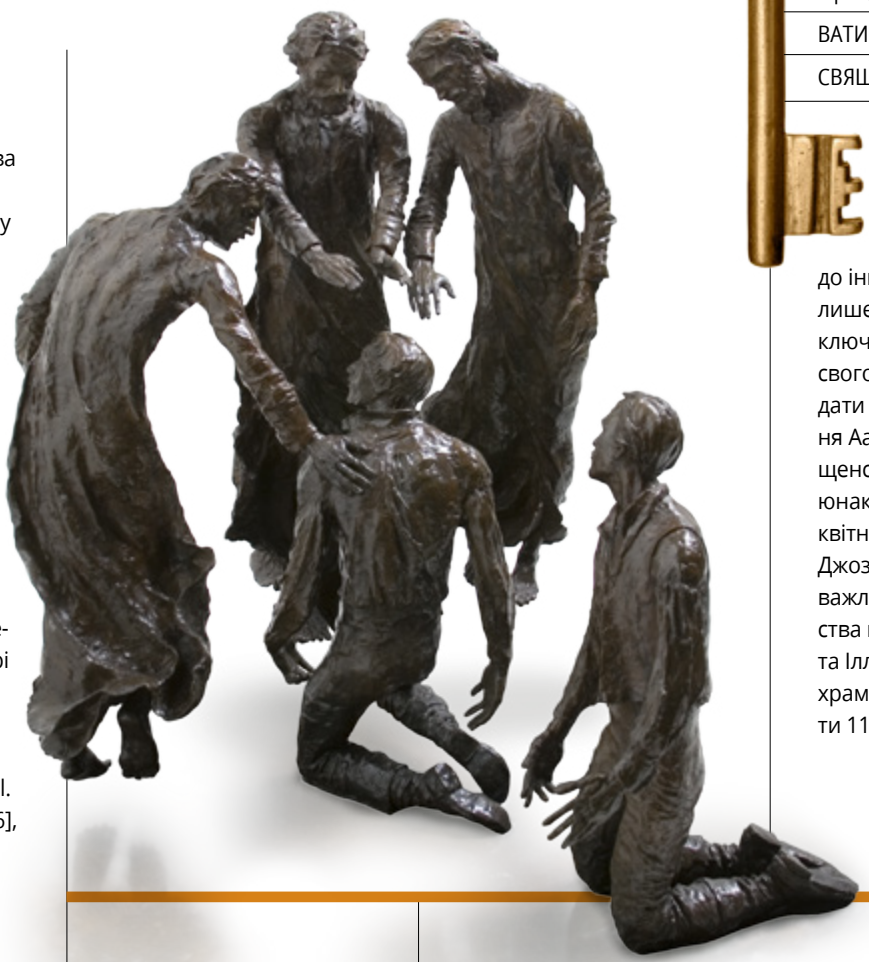

ФРАГМЕНТ КАРТИНИ *ХРИСТОС ВИСВЯЧУЄ ДВАНАДЦЯТЬОХ АПОСТОЛІВ*, ХУДОЖНИК ГАРРІ АНДЕРСОН
"ЧЕРЕЗ МИТЬ", СКУЛЬПТУРА ТРЕВОРА САУТЕЯ

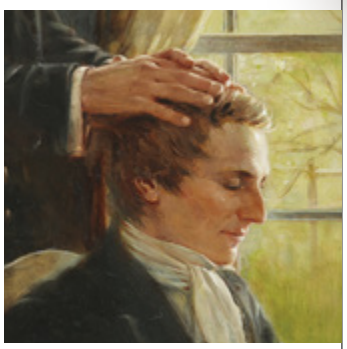

ФРАГМЕНТ КАРТИНИ *ОЛІВЕР КАУДЕРІ ВИСВЯЧУЄ ДЖОЗЕФА СМІТА*, ХУДОЖНИК УОЛТЕР РЕЙН

3. Апостоли і провідники останніх днів

Пророк Джозеф Сміт висвятив у священство інших гідних чоловіків, які під керівництвом Пророка, висвятили інших гідних чоловіків, і так далі до наших днів.

ЛІНІЯ ВЛАДИ СВЯЩЕНСТВА.

Щоб отримати свою лінію влади священства, надішліть електронне послання на адресу lineofauthority@ldschurch.org, додавши літери PLA в рядок для теми послання (доступні англійською, португальською та іспанською мовами).

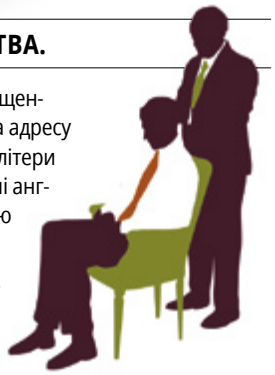

Щоб більше дізнатися про священство, див. статтю "Як сила священства проливається в життя Божих дочок" на с. 34.

MWI

Джейсон і Джекі Вонг

Гонконг, Китай

Погляди на ролі за гендерною ознакою значно відрізняються в кожній культурі, однак схоже, що трудність того, як стати єдиними, будучи щойно одруженими, є універсальною. Джейсон і Джекі засвоїли певні важливі уроки, працюючи разом.

ЛЕСЛІ НІЛЬССОН, ФОТОГРАФ

Джейсон:

Я виростав з думкою про те, що всю хатню роботу мають виконувати дівчата. Я швидко зрозумів, що то було нереально. Джекі була дуже зайнята, маючи велике навантаження на своїй роботі. Хоча і моя робота тримає мене також в тонусі, я зрозумів, що мені слід більше допомагати.

Джекі:

Коли ми одружилися, все змінилося. Чесно кажучи, Бог відіграє надзвичайно важливу роль у наших стосунках. Без Бога ми, мабуть, розійшлися б!

Джейсон:

Ми зрозуміли, що нам треба більше часу проводити разом. Тож тепер ми виконуємо разом хатню роботу. Це допомагає нам її виконати, і ми можемо побути разом.

Джекі:

Ми також намагаємося приділяти час увечері, щоб поговорити про свій день, потім молимося і читаємо Писання перед сном. Життя за євангелією благословляє наш шлюб.

ЧИТАЙТЕ БІЛЬШЕ

Президент Рассел М. Нельсон свідчить про благословення целестіального шлюбу на сайті **lds.org/go/031906.**

Шукайте матеріали про те, як зміцнювати свій шлюб і сім'ю на сайті: **lds.org/go/031907.**

Знайдіть більше "Портретів віри" в Медіа--бібліотеці на сайті **lds.org/go/18.**

ЯК НАВЧИТИСЯ **НЕВИМУШЕНО ДІЛИТИСЯ** СВОЇМ СВІДЧЕННЯМ

СЛУЖИТИ—ЦЕ СВІДЧИТИ.

ГНУЧКІСТЬ СЛУЖІННЯ МОЖЕ ДАВАТИ НАМ БІЛЬШЕ МОЖЛИВОСТЕЙ ДІЛИТИСЯ СВІДЧЕННЯМ ФОРМАЛЬНО І НЕФОРМАЛЬНО.

Ми уклали завіт “бути свідками Бога в усі часи і в усьому, і в усіх місцях” (Мосія 18:9). Коли ми ділимося свідченням, то доводимо, що є свідками [Бога]. Крім того, це чудова нагода запросити Святого Духа, Який може торкнутися серця людини і змінити її життя.

“Свідчення, справжнє свідчення, народжене Духом і підтверджене Святим Духом, змінює життя”,—сказав президент М. Рассел Баллард, діючий президент Кворуму Дванадцятьох Апостолів[1].

Однак декому з нас може бути ніяково або незручно ділитися свідченням. Це може статися через те, що ми розглядаємо свідчення як те, що ми робимо на зборах посту і свідчень або коли викладаємо урок. За таких формальних обставин ми часто використовуємо певні слова та фрази, які здаються недоречними під час невимушеної розмови.

Ми та інші люди можемо частіше отримувати благословення від того, що ділимося свідченням, коли зрозуміємо, як просто можна розповідати про свої вірування в повсякденному житті. Ось кілька ідей того, як можна почати.

Робіть це просто

Свідчення не обов’язково розпочинати фразою: “Я хочу поділитися своїм свідченням” і його не потрібно закінчувати словами: “В ім’я Ісуса Христа, амінь”. Свідчення—це вияв того, у що ми віримо і що, як ми знаємо, є істинним. Тож, якщо ви, розмовляючи із сусідкою на вулиці про певну проблему, яку вона зараз вирішує, скажете: “Я знаю, що Бог відповідає на молитви”,—це і буде таким самим потужним свідчення, як і те, яке ви промовили в церкві з трибуни. Сила не обов’язково міститься у бездоганних фразах. Вона йде від Святого Духа, Який підтверджує істину (див. Учення і Завіти 100:7–8).

Пристосовуйтеся до ходу невимушеної розмови

Якщо ми бажаємо поділитися свідченням, то знайдуться можливості, щоб свідчити під час наших повсякденних розмов. Наприклад:

- Хтось запитує вас про те, як ви провели вихідні. “Вони пройшли чудово,— відповідаєте ви.— Церква дала мені саме те, що я потребувала”.
- Хтось висловлює співчуття, дізнавшись про якесь випробування у вашому житті: “Мені так шкода”. Ви відповідаєте: “Дякую за турботу. Я знаю, що увесь цей час Бог був поруч. Він і раніше ніколи не залишав мене”.
- Хтось каже: “Сподіваюся, що ця жахлива погода незабаром закінчиться”, або “Автобус обов’язково запізниться”, або “Які пробки на дорогах!” Ви можете відповісти: “Я впевнена, що з Божою допомогою все владнається”.

Приклад Спасителя

Стомлений після подорожі Самарією, Спаситель зупинився, щоб відпочити біля криниці, й там зустрів жінку. Він почав розмовляти про те, як набрати води з криниці. Обговорення цієї повсякденної роботи, яку виконувала та жінка, дало Ісусові можливість свідчити про живу воду й вічне життя, яке можуть отримати ті, хто в Нього повірить (див. Іван 4:13–15, 25–26).

ІЛЮСТРАЦІЇ НІЛА УЕББА

Підготуйтеся

Комусь із нас може бути ніяково поділитися своїм свідченням без підготовки. Є можливості планувати заздалегідь і “бути готовими дати відповідь кожному, хто в [нас] запитає рахунку про надію, що в [нас]” (1 Петра 3:15).

По-перше, підготовленість може означати аналіз свого стилю життя. Чи ми запрошуємо Святого Духа в своє життя і зміцнюємо власне свідчення кожного дня, живучи праведно? Чи ми надаємо Духові можливості за допомогою молитви й вивчення Писань впливати на нас і підказувати необхідні слова? Як Господь радив Гайруму Сміту: “Не прагни проголошувати Моє слово, але спочатку прагни отримати Моє слово, а тоді буде твого язика розв’язано” (Учення і Завіти 11:21).

По-друге, підготовленість може означати, що необхідно дивитися вперед і розглядати можливості поділитися своїм свідченням, які можуть з’являтися того дня або того тижня. Ви можете підготуватися до тих можливостей, поміркувавши, чи будуть вони відкривати перед вами нагоду поділитися своїми віруваннями.

Діліться своїм досвідом

Ми часто розмовляємо одне з одним про випробування. Коли хтось вам каже про труднощі, які доводиться долати, ви можете розповісти про випадок, коли Бог допомагав у подоланні ваших випробувань і свідчити, що ви знаєте, що Він може допомогти цій людині також. Господь сказав, що Він зміцнює нас у наших випробуваннях, щоб “ви предстали свідками Моїми після того, і щоб ви могли знати з впевненістю, що Я, Господь Бог, відвідую Мій народ в їхніх скорботах” (Мосія 24:14). Ми можемо бути Його свідками, коли свідчимо про те, як Він допомагав нам у наших труднощах.

Зосереджуйтеся на Спасителі та Його вченні

Президент Баллард навчав: “Хоча як члени Церкви ми можемо мати свідчення щодо різних речей, існують основні істини, якими ми маємо постійно ділитися й навчати одне одного”. У якості прикладу він наводить наступне: “Бог є наш Батько, а Ісус є Христос. План спасіння зосереджений на спокуті Спасителя. Джозеф Сміт відновив повноту споконвічної євангелії Ісуса Христа, і Книга Мормона є доказом, що наше свідчення істинне”. Коли ми промовляємо ті щирі істини, то запрошуємо Дух свідчити, що сказане нами є істиною. Президент Баллард наголошував, що “коли промовляють чисте свідчення про Христа, Духа утримати неможливо”[2].

Просте свідчення може змінювати життя

Президент Рассел М. Нельсон розповідав про медсестру, яка після складної операції поставила в той час лікарю Нельсону запитання: “Чому ви не такий, як решта хірургів?” Деякі хірурги, яких вона знала, легко впадали в гнів і лихословили, коли виконували такі процедури, які вимагали крайнього напруження.

Лікар Нельсон міг би знайти багато способів відповісти на це запитання. Однак просто сказав: “Тому що я знаю, що Книга Мормона істинна”.

Його відповідь спонукала ту медсестру та її чоловіка вивчати Книгу Мормона. Пізніше Президент Нельсон охристив ту медсестру. Минули десятиліття, і коли Президент Нельсон головував на конференції колу в штаті Теннесі, США, будучи новопокликаним апостолом, він зрадів несподіваній зустрічі з тією ж медсестрою. Вона розповіла, що її навернення, яке сталося завдяки тому простому свідченню та впливу Книги Мормона, допомогло в наверненні ще 80 чоловік[3].

Запрошення діяти

Не бійтеся ділитися своїм свідченням. Воно може благословляти тих, кому ви служите. Як ви скористаєтеся цими ідеями або своїми власними, щоб сьогодні поділитися своїм свідченням? ■

ПОСИЛАННЯ

1. М. Рассел Баллард, “Чисте свідчення”, *Ліягона,* лист. 2004, с. 40.
2. М. Рассел Баллард, “Чисте свідчення”, с. 41.
3. У Jason Swensen, “Be Ready to Explain Your Testimony Using the Book of Mormon, President Nelson Says,” Church News section of LDS.org, Feb. 6, 2018, news.lds.org.

Статті рубрики “Принципи служіння” існують не для того, щоб доносити їх як послання, а щоб допомагати нам навчатися дбати одне про одного. Коли ми краще познайомимося з тими, кому служимо, Святий Дух підкаже й ми будемо знати, яке послання їм потрібно почути як додаток до нашого піклування і співчуття.

ДІЛІТЬСЯ СВОЇМ ДОСВІДОМ

Надішліть нам ваші розповіді про те, як ви служили іншим або інші служили вам. Зайдіть на сайт liahona.lds.org і клацніть на “Надіслати статтю або відгук”.

Як люди, які стикаються з труднощами, можуть зберігати спокій, бути життєрадісними і сильними?

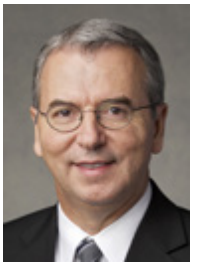

Старійшина Карлос А. Годой
З президентства сімдесятників

Джерела **СПОКОЮ** та **СИЛИ**

Будучи генеральним авторитетом, я здобув дуже зворушливий досвід, коли служив серед любих мені святих у Венесуелі. Люди в тій країні, у тому числі члени Церкви, живуть у складних умовах. Однак, попри цю реальність, під час частих візитів до країни я також бачив, що існує різниця між загальним населенням і святими останніх днів.

Венесуельський досвід

Святі у Венесуелі роблять усе, що в їхніх силах. Правда, що багато з них страждають і мають труднощі, і Церква активно допомагає нужденним за допомогою фонду пожертвувань від посту, програми благополуччя та ініціатив із самозабезпечення. І хоча святим легко знайти причини, щоб сумувати, беручи до уваги всі ті труднощі, з якими вони стикаються, вони є щасливими людьми—мають спокій у душі, часто усміхаються і сподіваються, що краще—попереду.

Це стосуться молоді Церкви у Венесуелі. Їхні особисті та сімейні труднощі роблять їх сильнішими і готують до майбутнього. І це також стосується наших венесуельських місіонерів. Вони мають бути сильними, щоб підтримувати себе, своїх зацікавлених Церквою та свої сім'ї. І вони такими є. Вони нагадують 2000 юних воїнів Геламана. Хоча й нечисленні, вони є "надзвичайно хоробрими" (див. Алма 53:20–21). У Венесуелі Господь готує сильне покоління матерів, батьків і провідників. Кожного разу, коли ми зустрічаємося там зі святими, ми сповнюємося віри в євангелію та в майбутнє.

Спокій у неспокійні часи

Як ці члени Церкви, які стикаються з труднощами, можуть зберігати спокій, бути життєрадісними і сильними? Я впевнений, що те, що відбувається в житті багатьох з них, можна пояснити вмінням все більше покладатися на Бога. Внаслідок цього вони отримують силу з джерела всієї сили. Вони усвідомлюють благословення, які отримують від Небесного Батька, вони покладаються на силу Ісуса Христа і Його Спокуту, і вони отримують втішення, підтримку і силу від Святого Духа. Внаслідок цього їхні тягарі стають легшими, їхній смуток не такий глибокий, і вони відчувають спокій під час своїх випробувань.

Венесуельські члени Церкви є сучасним прикладом того, що сталося з Алмою і його народом у Книзі Мормона:

"І тоді сталося, що тягарі, які було покладено на Алму і його братів, зробилися легшими; так, Господь зміцнив їх, щоб вони могли

МОЛОДИЙ АСТРОНОМ, ХУДОЖНИК БРАЯН КЕРШИШНІК

ФРАГМЕНТ КАРТИНИ *ІММІГРАЦІЯ СВЯТИХ*, ХУДОЖНИК БРАЯН КЕРШИШНІК

зносити свої тягарі з легкістю, і вони підкорилися життєрадісно і з терпінням усій волі Господа" (Мосія 24:15).

Спокутна сила Ісуса Христа

Моє свідчення про Боже бажання нас благословляти стало сильнішим після того, як я провів певний час з членами Церкви у Венесуелі. Як і у випадку з Алмою та його послідовниками, святі у Венесуелі були зміцнені, а внаслідок того, що збільшилася їхня спроможність, тягарі, які вони несли, полегшилися. Спаситель запрошує нас прийти до Нього, якщо ми маємо важкі тягарі, і ми знайдемо спокій (див. Матвій 11:28–30). Ці хороші члени Церкви отримали можливість нести свої тягарі з силою від Господа.

Наслідком їхніх труднощів та як благословення за те, що вони довірилися Спасителю і Його благодаті стало те, що вони відчули зміну серця і кожен став "як дитина, смиренною, лагідною, покірною, терпеливою, сповненою любові, бажаючою підкорятися усьому, що Господь вважає за належне заподіяти їй, саме як дитина підкоряється своєму батькові" (Мосія 3:19).

Одним словом, завдяки випробуванням вони розвинули риси, подібні до Христових, які сподіваються розвивати в собі всі учні Христа.

Те, що сталося з ними—це те саме, що має статися з кожним з нас. Усі ми в житті будемо мати випробування. Коли так станеться, нам слід себе запитати:

- Чи шукаємо ми допомоги від Бога у подоланні тих важків часів?
- Чи готові ми сплатити ціну, щоб стати кращою людиною і розвинути Христові якості, такі необхідні для нашого розвитку?
- Чи ми розуміємо, що завдяки силі Спасителевої Спокути ми можемо отримати силу та надію?

Святі у Венесуелі—щасливі люди, бо мають спокій у собі, часто усміхаються і сподіваються на кращі дні, що чекають попереду.

Один із способів ставати сильними—це слухати поради пророків і апостолів, як робили ці святі, коли старійшина Квентін Л. Кук звертався до них у Каракосі, Венесуела, у 2013 році.

Як і чому Спаситель спроможний забезпечувати таке втішення і силу? Про це сказано в Писаннях: "І Він піде, зносячи муки, і страждання, і спокуси всякого роду; і це для того, щоб слово могло виповнитися, яке каже, що Він візьме на Себе муки і хвороби Свого народу.

І Він прийме смерть, щоб скинути пута смерті, які зв'язують Його народ; і Він візьме на Себе їхні недуги, щоб Його нутро сповнилося милості, будучи у плоті, щоб Він міг знати, будучи у плоті, як допомогти Своєму народові в його недугах" (Алма 7:11–12).

Господь знає

Як навчав старійшина Девід А. Беднар, з Кворуму Дванадцятьох Апостолів: "Спаситель відстраждав не лише за наші беззаконня, але

Ярмо дає можливість тваринам з силою тягнути разом, так само ярмо Ісуса Христа поєднує нас з Його викупительною і уможливлюючою силою.

й за нашу неспроможність, несправедливість, біль, муки та душевні страждання, які так часто трапляються з нами. В момент слабкості ми можемо вигукнути: "Ніхто не знає, що я відчуваю! Ніхто цього не знає!" Можливо, жодна людська істота й не знає. Але Син Божий досконало знає і розуміє, бо Він відчув і зніс усі наші тягарі ще до того, як ми їх понесли. І оскільки Він сплатив останню ціну і поніс наші тягарі, то вміє досконало співчувати і може простягнути Свої руки милості на багатьох етапах нашого життя" ("Спокута й подорож земним життям", *Ліягона,* квіт. 2012, с. 19).

Потім старійшина Беднар процитував цей уривок з Писань, який допомагає нам зрозуміти, що завдяки Спокуті Ісуса Христа кожен з нас може знайти спокій:

"Прийдіть до Мене, усі струджені та обтяжені,—і Я вас заспокою!

Візьміть на себе ярмо Моє, і навчіться від Мене, бо Я тихий і серцем покірливий,—і знайдете спокій душам своїм.

Бо ж ярмо Моє любе, а тягар Мій легкий!" (Матвій 11:28–30).

Я хочу додати своє свідчення до слів старійшини Беднара. Я також знаю з власного досвіду, що ми можемо знайти силу і спокій у люблячих обіймах нашого Спасителя. Викупительна і уможливлююча сила Спасителя—це не лише джерело прощення наших гріхів, але також потужне джерело надії, миру, сили, втішення, талантів, натхнення і всього необхідного, щоб допомогти нам іти шляхом життя і досягнути успіху. Ми дійсно можемо покладатися на "милість і благодать Святого Месії" (2 Нефій 2:8).

Застосування до нашого особистого життя

Як ми можемо знайти доступ до цього джерела сили? Що нам треба робити, щоб здобути необхідну допомогу?

По-перше, нам слід мати віру в Господа Ісуса Христа і Його Спокуту. Нам необхідно розуміти, що Він і Його Батько є джерелом спокою і сили. Вони роблять усе можливе.

Пам'ятати, що коли ми виконуємо свою частину, Господь поруч з нами. Наша частина битви не вимагає, щоб ми билися наодинці.

Після того ми повинні діяти і докладати всіх зусиль у тих ситуаціях, в яких опиняємося. Ми можемо працювати, щоб долати слабкості, шукати полегшення в горі або намагатися розвивати таланти. Навіть коли здається, що найкращих зусиль недостатньо, якщо ми дійсно робимо все можливе, Господь у Своїй благодаті благословить нас усім необхідним.

"Коли у нашому особистому житті ми з вами зрозуміємо і будемо застосовувати силу Спокути, що збільшує здібності,—казав старійшина Беднар,—то будемо молитися й просити силу змінити свої обставини, а не молитися про те, щоб наші обставини змінилися. Ми перетворимося на тих, хто діє самостійно, а не на тих, хто під дією (див. 2 Нефій 2:14)" ("Спокута й подорож земним життям", *Ліягона,* с. 16).

Нам слід також пам'ятати, що коли ми виконуємо свою частину, Господь поруч з нами. Наша частина битви не вимагає, щоб ми билися наодинці. Він буде з нами—від початку до самого кінця. Я свідчу, що слова Ісаї істинні: "Бо Я—Господь, Бог твій, що держить тебе за правицю й говорить до тебе: Не бійся,—Я тобі поможу" (Ісая 41:13). Це стосується святих у Венесуелі і святих повсюди у світі. ■

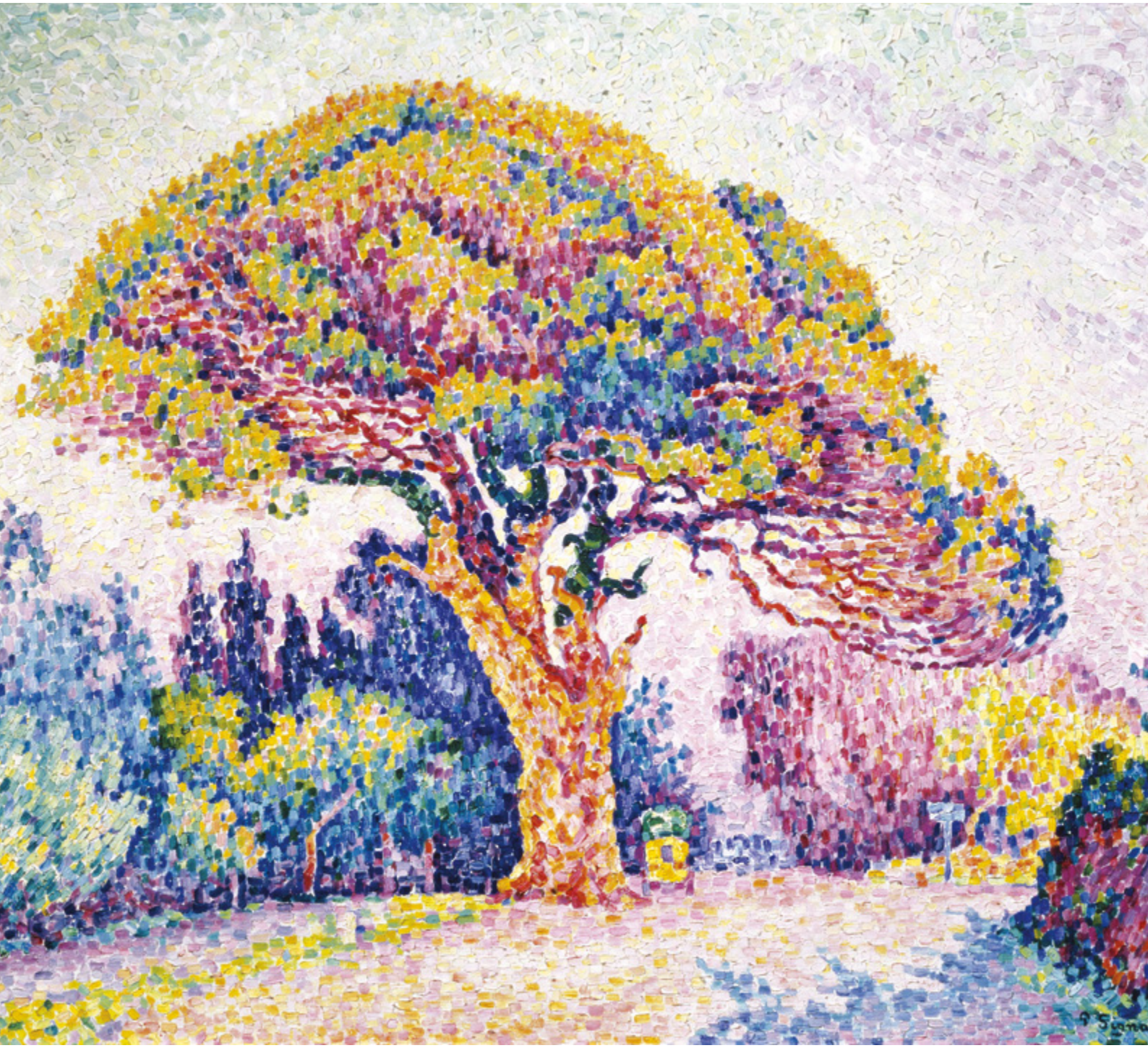

Старійшина Дітер Ф. Ухтдорф
З Кворуму Дванадцятьох Апостолів

Ваша пригода смертного життя

Вірте—і Бог буде з вами. Прихиліться серцем до Нього—і Він спрямує вас у подорожі.

З виступу старійшини Дітера Ф. Ухтдорфа і сестри Ґаррієт Ухтдорф "Пригода смертного життя" на всесвітньому духовному вечорі для дорослої молоді у Конференц-центрі 14 січня 2018 року.

Так добре бути з вами сьогодні і відчувати ваш дух, вашу силу, вашу енергію. Я дуже радий, що у вас була можливість послухати сестру Ухтдорф. Ґаррієт дійсно є сонячним сяйвом у моєму житті. Всі, хто знають її, люблять її. Вона—така людина, яка змушує оточуючих почуватися краще і щасливіше. Вона дійсно мала той вплив на мене.

Ми щойно відсвяткували 55 річницю нашого шлюбу. Коли ми дивимося на наших двох дітей та їхні подружжя, наших шістьох онуків з їхніми сім'ями і наших чотирьох правнуків, то дивуємося, якою чудовою пригодою було наше життя.

Ера миттєвих відповідей

Цікава думка прийшла до мене, коли я готувався до цієї події. Так, це правда: років, коли я був у віці від 18 до 30, майже не видно в моєму дзеркалі заднього виду, але, незважаючи на мій теперішній вік, у душі я все ще почуваю себе молодим. Дійсно, більшість з нас, людей літнього віку, вважає себе молодими людьми, які просто дуже довго живуть.

Дивлячись на нас, "старше покоління", вас може дивувати, що у нас з вашим поколінням є набагато більше спільного, ніж ви можете собі уявляти. Я вважаю, що відмінності між дітьми Небесного Батька, незважаючи на їхній вік, є не настільки важливими, як їхня схожість. Наприклад, багато хто з вас має запитання про Бога і про себе—глибокі, фундаментальні запитання, подібні до запитань, які ставлять набагато старші за вас люди:

СОСНА В СЕН-ТРОПЕ, ХУДОЖНИК ПОЛЬ СІНЬЯК, ВІД GETTY IMAGES

“Отримння відповідей [з небес] часто вимагає жертви, праці і терпіння”,—сказав старійшина Ухтдорф, показаний на фотографії з сестрою Ухтдорф і дорослою молоддю у конференц-центрі.

“Чи дійсно Бог існує?”, “Чи Він дбає про мене?”,

“Чи я на правильному шляху?”,

“Чому інколи я відчуваю себе спустошеним, приголомшеним, проігнорованим або самотнім?”,

“Чому Бог не втрутився в моє життя?”,

“Чому Він не відповів на молитву?”,

“Чому Він дозволив мені переживати цей смуток, хворобу або трагедію?”

На ці запитання може бути важко відповісти.

У цю еру миттєвих відповідей—коли, на перший погляд абсолютне і неспростовне знання знаходиться на відстані пошуку в Google, ми інколи розчаровуємося, коли відповіді на наші найособистіші, найважливіші і найтерміновіші запитання затримуються. Ми підносимося серцем до небес, і все що, здається, отримуємо, так це розчарування від курсору, що обертається в режимі очікування.

Нам не подобається чекати.

Коли нам доводиться чекати більше кількох секунд, щоб пошукова система відповіла, ми можемо вважати, що щось не так зі з’єднанням. У нашому розчаруванні ми навіть можемо припинити пошук. Але коли це стосується вічних запитань, справ душі, ми повинні бути більш терпеливими.

Не всі відповіді однаково важливі. Легко отримати відповіді, що приходять з мирської мудрості або популярної точки зору, але їхня цінність швидко втрачається, коли з’являються нові теорії або тренди. Небесні відповіді—вічні відповіді—є безцінними. Отримання цих відповідей часто вимагає жертви, праці і терпіння.

Ці відповіді варті очікування.

Моя мета—це особисто свідчити про те, що ваш Небесний Батько знає вас, чує вас і ніколи не залишить вас. Коли ви прихиляєте своє серце до Нього і намагаєтеся йти Його шляхом, Він втрутиться у ваше життя і випростує ваші стежки, коли ви проходите через цю чудову і захоплюючу пригоду смертного життя.

Поєднання крапок

Один з великих новаторів нашого часу, Стів Джобс з компанії Apple, мав такі

Коли ми дивимося на своє життя в рамках євангелії Ісуса Христа, ми, зрештою, починаємо бачити, як різні крапки в нашому житті взаємопов'язані.

натхненні думки: "Ви не можете поєднати крапки, дивлячись в майбутнє; ви можете поєднати їх лише, дивлячись у минуле. Тож вам треба вірити в те, що крапки якимось чином у вашому майбутньому поєднаються"[1].

Що він мав на увазі? У кінці XIX-го століття такі художники як Жорж Сера і Поль Сіньяк почали малювати в новому стилі, пізніше відомому як неоімпресіонізм. Їхня техніка полягала в тому, щоб розставляти на полотні маленькі кольорові крапки. Зблизька ці крапки здавалися непоєднаними і випадковими. Але коли ви дивитеся на всю картину, ви можете побачити, як крапки зливаються в кольори і як кольори об'єднуються у форми, які утворюють прекрасний сюжет. Те, що здавалося довільним і навіть заплутаним, починає мати сенс.

Інколи наше життя—наче мистецтво в стилі неоімпресіонізму. Кольорові крапки, які складають моменти і події наших днів, часом можуть здаватися непоєднаними і хаотичними. Ми не можемо бачити якогось порядку. Ми не можемо уявити, що в них є певна мета взагалі.

Проте лише відійшовши на певну відстань і подивившись на все з вічної перспективи, коли ми дивимося на своє життя в рамках євангелії Ісуса Христа, ми, зрештою, починаємо бачити, як різні крапки в нашому житті взаємопов'язані. Ми не завжди відразу можемо бачити повну картину, але ми можемо бачити достатньо, аби довіряти тому, що існує гарний, великий задум. І коли ми прагнемо довіряти Богу і

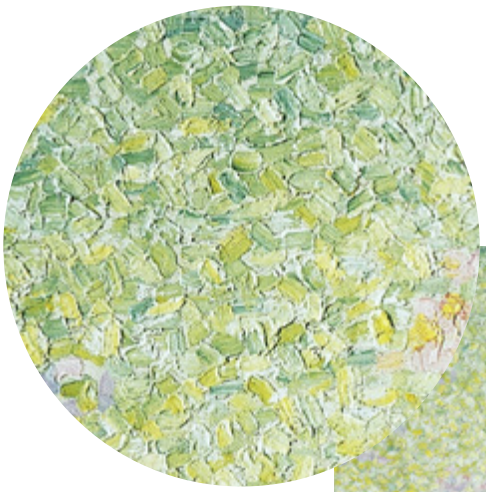

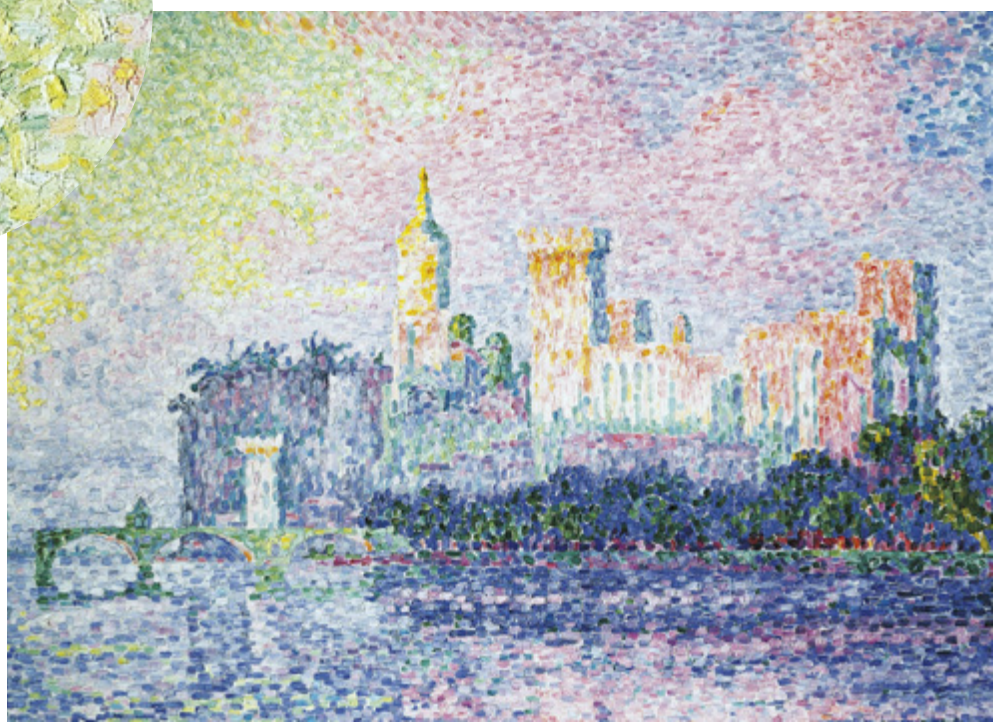

ПАПСЬКА РЕЗИДЕНЦІЯ В АВІНЬЙОНІ, ХУДОЖНИК ПОЛЬ СІНЬЯК, ВІД GETTY IMAGES

Отже, ви повинні запитати себе: "Чи можу я мати достатньо віри, щоб повірити Богу? Чи готовий я довіряти тому, що Він любить мене і хоче направляти мій шлях?"

слідувати за Його Сином, Ісусом Христом, одного дня ми побачимо завершений продукт і дізнаємося, що саме рука Господа керувала і направляла наші кроки.

Ми знатимемо, що Досконалий Художник планував порядок тих невпорядкованих крапок. Ми побачимо, що Він збільшив наші таланти, підготував можливості і представив нам перспективи набагато славетніші за ті, які ми будь-коли могли уявити або яких могли б досягнути самотужки. Я дійсно бачив це у своєму житті.

Моя пригода смертного життя

Коли я був дуже маленьким, моя сім'я двічі змушена була тікати з нашої домівки і залишити все позаду. В обох випадках було зрозуміло, що люди на новому місці вважали нас "гіршими" за себе. Серед дітей мого віку мій акцент виділяв мене як аутсайдера і був багатим джерелом глузувань і сміху для них.

Травма і стрес від зміни нашого місця проживання стали причиною відставання в навчанні, і я втратив один повний навчальний рік. У східній Німеччині я вивчав як другу мову—російську. Це було важко, але я справився. Тепер же, у західній Німеччині мені довелося вивчати англійську.

Це здавалося неможливим для мене! Я вважав, що мій рот просто не був призначений для англійської мови.

У підлітковому віці мені подобалася найчудовіша дівчина з гарними великими карими очима. На жаль, здавалося, що я зовсім не цікавив її.

Отже, я був досить непоказним юнаком, який боровся з труднощами, жив у повоєнній Німеччині, і, як здавалося, мав дуже мало шансів на успіх в житті.

Однак було й дещо хороше в моєму житті. Я знав, що моя сім'я любила мене. У школі і в церкві були вчителі, які заохочували мене завжди ставити високі цілі. Я досі пам'ятаю, як молодий американський місіонер навчав цього принципу з Писань: "Коли за [вас] Бог, то хто проти [вас]?"[2].

Було щось у цьому таке, що з великою силою мене вразило. "Якщо це було так,—думав я,—тоді чому я мав боятися?"

Тому я вірив. І я довіряв Богу.

Деякий час я навчався ремеслу. Один з моїх учителів запропонував мені цілити вище і відвідувати вечірні заняття, щоб вивчати машинобудування. На це пішло багато додаткових зусиль, але це допомогло мені відкрити в собі велику любов до авіації! Я був шокований, коли дізнався: щоб стати пілотом, мені потрібно було знати англійську мову. Але я хотів стати пілотом і якимось чудесним способом мій рот, здавалося, змінився і англійська вже не була такою неможливою мовою.

З новою мотивацією, новим зобов'язанням наполегливо працювати і маючи довіру до Небесного Батька, я робив маленькі кроки, які допомогли мені зміцнити впевненість, що я міг це зробити. Звичайно ж, це не означало, що все завжди йшло гладенько.

Коли мені було19, я поїхав до Сан-Антоніо, штат Техас, США, щоб почати своє тренування пілотом ВПС. У літаку я сидів поряд з чоловіком, який говорив з техаським акцентом. На свій жах я усвідомив, що англійська мова, яку я так відчайдушно намагався вивчити, точно була не тією самою англійською, якою говорив він!

У школі пілотів також було важко. Це була програма, яка надзвичайно спонукала до конкуренції і кожний змагався за перше місце. Я відразу ж зрозумів, що опинився у невигідному становищі, тому що для більшості моїх однокласників англійська була рідною мовою.

Мої інструктори з польотів попереджали мене ще про один потенційний недолік—я багато часу проводив у Церкві. Місцеві члени Церкви радо вітали мене в своїй філії і в своїх домівках, і ми навіть разом побудували каплицю в Біг-Спрінг, шт. Техас. Мої інструктори хвилювалися, думаючи, що ці заходи можуть зменшити мої шанси бути серед перших у навчанні. Я так не думав. Тож я довіряв Богу і робив усе можливе.

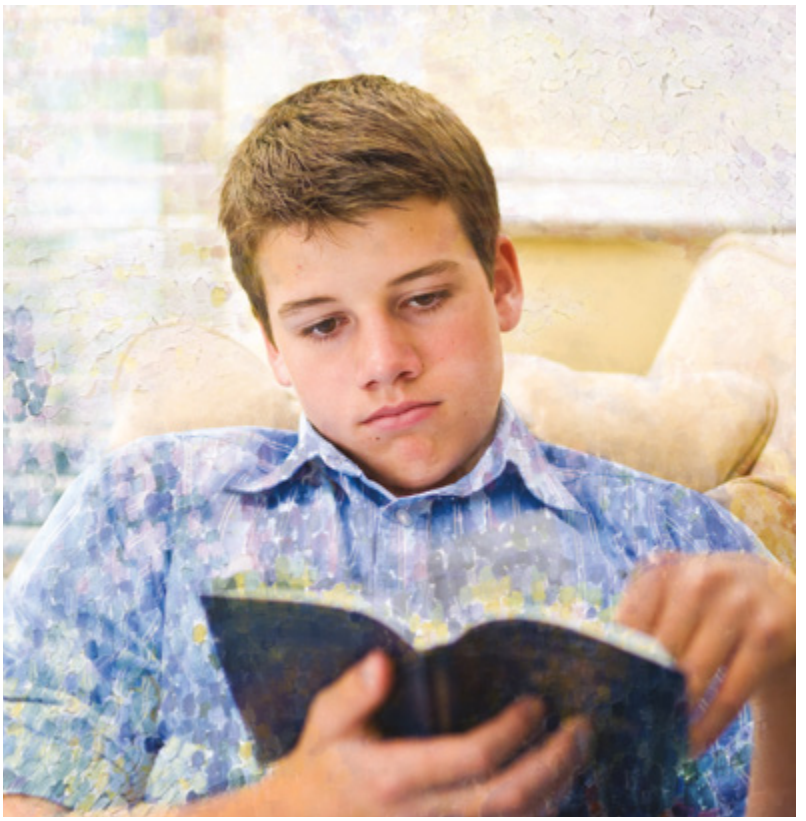

МАЗКИ ПЕНЗЛЯ, ВІД GETTY IMAGES

Зрештою, я таки вивчив англійську мову, хоча ще й досі працюю над цим. Я завершив своє навчання на пілота—і закінчив першим у своєму класі. Я став пілотом винищувача, а пізніше командиром літака. А та гарна кароока дівчина моїх мрій стала моєю дружиною.

Робіть мале досконало

Чи є тут якийсь урок? Я думаю, що є кілька!

Один може бути таким: не будьте приголомшеними багатьма великими, складними завданнями життя. Якщо ви зобов'яжетеся робити "легкі" справи—"маленькі" завдання, які Бог просить вас зробити,—робіть їх настільки досконало, як можете, й тоді прийде щось велике.

Деякі з цих простих і легких справ, які ви можете робити досконало,—це вивчати Писання, жити за Словом мудрості, відвідувати церкву, молитися зі справжнім наміром і сплачувати десятину й пожертвування.

Робіть це, навіть якщо не хочете цього робити. Ці "жертви" можуть здатися малими, але вони є важливими, адже жертва приносить благословення небес[3].

У певному сенсі ваші малі й прості жертви є крапками щоденного життя, які складають картину-шедевр вашого життя. Ви можете не бачити, як крапки поєднуються зараз, але вам і не потрібно поки що. Просто майте достатньо віри на той момент, в якому живете. Покладайте довіру на Бога і "з малого ви[йде] те, що є великим"[4].

Довіра до Бога

Зараз ви, можливо, думаєте: "Так, старійшино Ухтдорф, це дуже добре для вас. Але ж ви апостол. Я ж просто звичайний член Церкви. На мої молитви не приходять відповіді. Моє життя не скеровується. Якщо для мене й існує план, то якоїсь другосортної версії. Другорядний план. План, в-якому-мене-гладять-по-голівці-щоб-я-лише-задовольнявся-тим-що-маю".

Мої дорогі друзі, ви—діти живого Бога, Бога Всесвіту. Він любить вас, Він хоче, щоб ви були успішними, Він має план, складений для вашого успіху. Пам'ятайте, що сказав Стів Джобс: "Ви не можете поєднати крапки, дивлячись в майбутнє; ви можете поєднати їх, лише дивлячись в минуле".

Коли я був вашого віку, я й уявлення не мав, куди моє життя приведе мене. Я точно не бачив жодних крапок, які б поєднувалися переді мною.

Але я довіряв Богові. Я слухав поради люблячої сім'ї і мудрих друзів та робив маленькі кроки віри й вірив, що якщо робитиму все можливе в цю мить, Бог подбає про загальну картину.

Він зробив це.

Він знав кінець від початку, тоді як я цього не знав.

Я не міг бачити майбутнього, а Він міг.

Навіть в ті тяжкі часи, коли я думав, що був покинутим, Він був зі мною—я бачу це зараз.

У Приповістях ми знаходимо це велике обіцяння: "Надійся на Господа всім своїм серцем, а на розум свій не покладайся!

Пізнавай ти Його на всіх дорогах своїх, і Він випростує твої стежки"[5].

Не думаю, що в кінці цього вірша є знак питання. Ні, я думаю, що там слід поставити знак оклику!

Отже, ви повинні запитати себе: "Чи можу я мати достатньо віри, щоб повірити Богу?, Чи готовий я довіряти тому, що Він любить мене і хоче направляти мій шлях?"

Дійсно, багато з чим ви можете дуже добре впоратися й самотужки. Але я закликаю вас повірити, що ваше життя може бути безмірно кращим, якщо ви покладатиметеся на Бога, щоб Він направляв ваші кроки. Він знає те, чого ви просто не можете знати, і Він підготував для вас майбутнє, якого ви й уявити не можете. Великий апостол Павло свідчив: "Чого око не бачило й вухо не чуло, і що на серце людині не впало, те Бог приготував був тим, хто любить Його!"[6].

Чи хочете ви, щоб ваш Небесний Батько направляв вас, благословляв вас і підтримував вас?

Тоді вірте.

Любіть Його.

Шукайте Його всім своїм серцем.

Йдіть Його стежками—тобто виконуйте заповіді, шануйте свої завіти, дотримуйтеся вчень пророків і прислухайтеся до спонукань Духа.

Робіть це, і Бог "додасть вам у тисячу раз, і … поблагословить вас, як Він говорив вам"[7].

Я розумію, що для декого з вас це може бути легко сказати, але важко зробити. Не треба далеко ходити, аби в культурі сьогодення почути суперечливі голоси, які знеохочують вірити в Бога або навіть висміюють віру в Бога загалом і конкретно нашу релігію.

Такі голоси посилюються в наші дні небаченими раніше засобами спілкування. Це—ваше випробування, але також і ваш привілей.

Я впевнений, що ви знайдете спосіб справитися з цим так, як цього хоче Господь! Це є складовою вашої пригоди смертного життя. Те, як ви це робите, значно вплине на ваше майбутнє й ту роль, яку ви відіграватимете в роботі Бога тут, на землі.

Тим не менш, те, що ви переживаєте в житті, не є чимось незвичайним. Ваше покоління не єдине, чия віра в Бога була випробувана і висміяна. Насправді, це все здається складовою екзамену, яким є смертне життя для всіх Божих дітей.

"Коли б ви зо світу були,—сказав Ісус Своїм учням,—то своє світ любив би. А що ви не зо світу, але Я вас зо світу обрав, тому світ вас ненавидить"[8].

Ви також можете прийняти ймовірність того, що як тільки-но ви зобов'яжетеся йти за Спасителем, жителі великої і просторої будівлі не схвалять цього—інколи досить голосно[9]. Вони навіть можуть спробувати знущатися над вами і ганьбити вас.

Але пам'ятайте, що ви не відповідаєте їм. Ви відповідаєте Богу. Одного дня ви стоятимете перед Ним, щоб звітувати про своє життя.

Він запитає вас, що ви зробили, аби подолати спокуси світу і йти шляхом праведності. Він запитає вас, чи ви йшли за Спасителем, чи ви любили ближнього свого, чи ви щиро намагалися залишитися на шляху учнівства.

Пам'ятайте: ви не можете сидіти на двох стільцях. Ви не можете отримувати незбагненні благословення учнівства і в той же самий час бути членами Першого Вавилонського приходу. Дорогі друзі, настав час взяти зобов'язання перед Христом та йти Його шляхом.

Одного дня всі Божі діти знатимуть, що є правильним—включаючи тих, хто зараз висміює істину. Вони схилять свої коліна і визнають, що Ісус є Христос, Викупитель, Спаситель світу[10]. Вони знатимуть, що Він помер за них.

У той день буде зрозуміло, що Його голос—єдиний, який будь-коли дійсно мав значення.

Ви із впевненістю знатимете, наскільки ви благословенні через те, що зберегли віру, виконували Божі заповіді, служили своїм ближнім і розбудовували Боже царство тут, на землі. Мої улюблені друзі, вірте—і Бог буде з вами. Прихиліть своє серце до Нього—і Він направлятиме вас у вашій великій і захоплюючій пригоді смертного життя.

"Не має значення"

Коли ми говоримо про те, щоб дозволити Богу скеровувати наше життя, я хотів би дещо прояснити. Можливо, вам не сподобається те, що я вам зараз скажу. Коли ви запитуєте Бога, які рішення приймати в житті—включно з деякими важливими рішеннями—Він може не дати вам чіткої відповіді негайно. Правда полягає в тому, що інколи для Нього просто немає значення, що ви вирішите, якщо ви дотримуєтеся основоположних завітів і принципів євангелії.

У багатьох випадках рішення, які ви приймаєте, можуть бути не настільки важливими у порівнянні з тим, що ви робите після прийняття рішень.

Наприклад, пара може вирішити одружитися, навіть якщо дехто в їхніх власних сім'ях не вважає, що вони цілковито підходять одне одному. Однак я покладаю велику надію на таке подружжя, якщо після прийняття цього рішення вони залишаються усім своїм серцем і розумом вірними одне одному й Господу. З добротою і любов'ю ставлячись одне до одного і зосереджуючись на емоційних, духовних і тимчасових потребах—постійно роблячи щось "мале",—вони починають цілковито підходити одне одному.

Протилежне відбувається з парою, яка вважає, що вони вибрали "досконалу" для себе людину, і після цього думають, що найскладніше позаду. Якщо вони перестають ходити на побачення, перестають спілкуватися наодинці і поступово стають егоїстичними, зосереджуючись у житті лише на собі,—це подружжя іде шляхом, який приведе до смутку і жалкувань.

Той самий принцип стосується й вибору професії. Я покладаю велику надію на тих, хто вибирає менш престижну професію, але хто робить все можливе, щоб знайти спосіб зробити свою роботу цікавою і захоплюючою.

Я покладаю менше надії на тих, хто вибирає професії, що звучать вражаюче, але десь на цьому шляху втрачають внутрішній вогонь, необхідний для того, щоб бути успішним у своїй роботі. Насправді, успішна адаптація до змін на робочому місці буде однією з головних якостей, яку ваше покоління повинно буде розвинути, аби справитися з майбутнім.

Тож як Господь хоче, щоб ви підходили до прийняття ключових рішень?

Його настанови Оліверу Каудері та Джозефу Сміту допомогли мені. Господь сказав їм: "Ти повинен з'ясувати це повністю своїм розумом; потім ти повинен спитати Мене, чи це правильно"[11].

Небесний Батько дав вам розум і серце. Якщо ви довіряєте Йому, Він допоможе вам правильно використати їх у прийнятті рішень.

У багатьох випадках у вас є більше одного хорошого варіанту, з яких можна вибирати. Коли це сталося з Джозефом і його напарниками, Господь використав цікаву фразу, коли вони просили в Нього спрямування: "Це не має значення"[12].

Але Господь негайно ж додав: "Тільки будьте вірними"[13].

Ваша робота полягає в тому, щоб приймати якомога кращі рішення, покладаючись на доступну вам інформацію, яка заснована на цінностях та принципах євангелії. Потім намагатися усіма силами бути успішними в тому, за що взялися,—і бути вірними.

Робіть це—і крапки з'єднаються.

Можливо, це розчаровує, коли ви чуєте, що Бог не дасть вам детальний маршрут подорожі вашим життям. Але чи ви справді бажаєте спрямування в кожній деталі свого життя? Чи ви справді бажаєте, щоб хтось дав вам чит-коди до життя, перш ніж у вас буде шанс розібратися в усьому самим? Якою ж буде ця пригода?

Мої дорогі друзі, ви проходите через цю пригоду смертного життя лише один раз. Хіба не станеться так, що спеціально спланована для вас подорож, в якій буде багато підказок і відповідей на всі важливі запитання життя, позбавить вас чудового почуття успіху та зміцнення вашої впевненості в Господі і в собі?[14]

Через те що Бог дав вам вашу свободу волі, ви можете вибрати багато напрямків і в той же час мати повноцінне життя. Смертне життя є історією без визначеного кінця, в якій ви можете вибрати свою власну пригоду. У вас є заповіді, у вас є завіти, у вас є натхненні пророчі поради і у вас є дар Святого Духа. Цього більш, ніж достатньо, щоб привести вас до щастя в земному житті й вічної радості. Але не впадайте у відчай, коли деякі, прийняті вами, рішення є далекими від досконалості. Ви так навчаєтеся. Це частина вашої пригоди!

Ні, пригоди ніколи не проходять гладенько від початку до кінця, але якщо ви вірні, то можете бути впевнені в тому, що все закінчиться щасливо. Подумайте про приклад Йосипа з Єгипту. Багато в чому його життя було катастрофічним. Його брати продали його в рабство. Його кинули у в'язницю за злочин, якого він не вчиняв. Він, незважаючи на всі ці жахливі обставини, в які потрапив, залишався вірним. Він довіряв Богу. Він виніс з цього найкраще. Рік за роком—навіть коли здавалося, що його проігнорували і покинули,—він вірив. Йосип завжди прихиляв своє серце до Бога. І Бог показав, що може перетворити негативне на позитивне[15].

Сьогодні, приблизно через 4000 років потому, ми все ще знаходимо натхнення в історії про Йосипа.

Ваша пригода, можливо, не така драматична, але вона матиме свої злети і падіння. Тож пам'ятайте приклад Йосипа. Залишайтеся вірними. Вірте. Будьте чесними. Не ставайте озлобленими. Не збиткуйтеся над іншими. Любіть Бога. Любіть своїх ближніх. Довіряйте Господу, навіть коли все виглядає похмурим.

Ви можете й не побачити цього зараз, але пізніше ви озирнетеся назад і зрозумієте, що Господь таки дійсно скеровував і направляв вас на шляху.

І крапки таки з'єдналися.

П'ять речей, які потрібно пам'ятати

Перед цим, чи можу попросити вас пам'ятати про п'ять речей?

По-перше, знайте, що Божі відповіді на ваші найглибші запитання інколи можуть прийти не відразу і не так, як ви очікуєте. Божі відповіді мають вічну цінність. Вони варті очікування.

По-друге, майте трохи віри. Прихиляйте свої серця до Бога. Вірте, що ви важливі для Бога, і вірте, що Він зробить з вас щось набагато більше, ніж ви можете зробити з себе самі. Дізнавайтеся про Нього. Любіть Його. Вірте Йому. Говоріть з Ним регулярно, інтенсивно. Намагайтеся почути Його голос.

По-третє, якомога старанніше йдіть шляхом учнівства. Не перевантажуйтесь. Просто виконуйте мале настільки досконало, наскільки можете, а велике прийде.

По-четверте, не дозволяйте голосам, які намагаються знеохотити вас, змусити вас зійти зі шляху віри. Пам'ятайте: ви не відповідаєте вашим критикам. Ви відповідаєте вашому Небесному Батьку. Його цінності враховуються.

По-п'яте, приймайте найкращі рішення, зважаючи на спонукання, які приходять у ваші серце і розум. Якомога старанніше йдіть обраним шляхом. Майте віру, і Бог освятить ваші чесні зусилля для вашого вічного блага[16].

Робіть це, і в кінці все буде гаразд.

Коли ви будете прагнути Йти за вашим Спасителем, ваша впевненість зростатиме[17]. І коли ви будете ходити у вірності й відкривати своє серце для світла Христа, ваша любов до Бога розквітатиме, і ваша здатність любити ближніх вдосконалюватиметься.

І все це принесе вам щастя і радість.

Це принесе вам мир.

Одного дня це принесе вам вічну славу.

Того дня ви озирнетеся назад на цю чудову й захоплюючу пригоду смертного життя і зрозумієте. Ви побачите, що крапки таки з'єдналися в гарну картину, більш піднесену, ніж ви будь-коли могли уявити.

З невимовною вдячністю ви побачите, що Сам Бог в Його безмежній любові, благодаті й співчутті завжди наглядав за вами, благословляв вас і направляв ваші кроки, коли ви йшли до Нього. ■

ПОСИЛАННЯ

1. Steve Jobs, Stanford University commencement address, June 12, 2005.
2. Римлянам 8:31, New International Version (1984).
3. Див. "Слава людині, що чула Єгову", *Гімни*, № 15.
4. Учення і Завіти 64:33.
5. Приповісті 3:5–6.
6. 1 Коринтянам 2:9, New International Version.
7. Повторення закону 1:11, New International Version.
8. Іван 15:19.
9. Див. 1 Нефій 8:26–28.
10. Див. Римлянам 14:10–12; Филип'янам 2:10.
11. Учення і Завіти 9:8.
12. Учення і Завіти 60:5; 62:5; 80:3.
13. Учення і Завіти 62:5.
14. Див. Учення і Завіти 121:45.
15. Див. Буття 37, 39–46.
16. Див. 2 Нефій 32:9.
17. Див. 2 Нефій 32:9.

Генеральне президентство Недільної школи

Оволодіти новим способом навчання

Рухаючись вперед, візьміть до уваги ці п'ять принципів, які скерують вас у вивченні й викладанні євангелії.

Минуло два місяці відтоді, як ми почали застосовувати програму *За Мною йдіть* для Початкового товариства, Недільної школи та домівки. Яким є ваше перше враження? Як ці нові матеріали допомагали вам і вашій сім'ї?

Поміркуйте над відповідями до цих запитань, коли ви будете читати наступні принципи, що можуть допомогти вам успішно застосовувати ці нові ресурси. Ми поговоримо про те, як ці п'ять принципів стосуються і учнів, і вчителів.

ПРИНЦИП 1:

Новий навчальний план має на меті підняти на вищий рівень навчання в домівці.

Для учнів:

У тижні 168 годин, і лише кілька з цих годин ви проводите в церкві. Тож хоча ви можете багато дізнаватися під час уроків у церкві, ви також можете намагатися вивчати євангелію та жити за нею упродовж тижня. Думайте про духовне навчання як про тренування: ви отримаєте кращий результат, якщо будете займатися кілька разів на тиждень, ніж якщо потренуєтеся лише раз на тиждень. І чим більше ви будете вивчати Писання вдома, тим більше вас сповнюватимуть думки і духовне розуміння, благословляючи ваше життя та життя інших людей, коли ви будете ділитися тим, що вивчаєте.

Для вчителів:

Можливо, недостатньо просто проводити хороший урок кожної неділі. Серед цілей, які має ставити перед собою вчитель, має бути така: заохочувати до особистого і сімейного вивчення Писань. Який досвід здобули члени класу, вивчаючи Писання цього тижня? Якими думками вони можуть поділитися? Вам, можливо, допоможе, якщо ви порівняєте свою роль з роллю диригента хору, який вчить співати і залучає всі голоси, щоб створити прекрасну гармонію. Ви можете викладати урок, скеровувати обговорення і застосовувати все, що ви знаєте, на уроці, однак вам не вдасться створити надихаючої музики, якщо члени класу не діляться власними думками і натхненням.

ПРИНЦИП 2:
Господь хоче, щоб ми навчалися і краще розуміли доктрину.

Для учнів:

Коли ви вивчаєте Писання, то можете знаходити євангельські істини—доктрину. Це допомагає вам краще пізнавати Бога і поглиблювати розуміння, щоб протистояти випробуванням. Ви можете також бачити, що деякі євангельські істини прямо проголошуються в тексті, в той час як інші маються на увазі. Порівняйте свої пошуки істини з пошуком захованих скарбів. Вам, можливо, треба буде трохи покопати, щоб знайти і розкрити істини, але в кінці ви будете мати найбільшу з нагород[1].

Для вчителів:

Учителі не просто ведуть урок чи скеровують обговорення; вони мають обов'язок навчати доктрині—свідчити, скеровувати і надихати. Коли під час підготовки до уроку ви вивчаєте матеріал, розмірковуєте над ним і молитеся, то зможете допомагати тим, кого навчаєте, краще розуміти натхненну доктрину і жити за нею. Впевнено виконуйте свою роль учителя в Церкві Ісуса Христа Святих Останніх Днів. Визначаючи, на чому зосередити свої зусилля, ви зможете краще навчати у спосіб Спасителя.

ПРИНЦИП 3:
Особисте одкровення відіграє центральну роль у вивченні та викладанні євангелії в Церкві.

Для учнів:

Президент Рассел М. Нельсон нещодавно запросив членів Церкви "зміцнити [свою] духовну здатність отримувати одкровення"[2]. Вивчаючи Боже слово, ви показуєте Йому, що ви хочете отримати одкровення. Особисте одкровення часто приходить, коли ви вивчаєте одкровення, яке Господь уже дав Своїм пророкам. Перефразовуючи дев'яте уложення віри: коли ви вивчаєте все, що Бог "відкрив", ви готуєте себе до отримання всього, що "Він відкриває тепер", і всього, що "Він ще відкриє".

Отримуючи одкровення, розвивайте звичку записувати свої враження і діяти за ними. Це не тільки покаже Господу, що ви цінуєте те, чого Він навчає вас, але нам слід його застосовувати, щоб змінюватися завдяки вивченому[3].

Для вчителів:

Одкровення про те, чого навчати на уроці, може приходити до вас багатьма способами. Воно може приходити під час самостійного вивчення Писань. Або воно також може приходити, коли ви проглядаєте матеріали до програми *За Мною йдіть* для використання вдома чи на церковних уроках. Коли приходить натхнення, записуйте і дійте відповідно.

Навіть після того, як ви складете плани того, що ви можете робити на уроці, не бійтеся діяти за натхненням під час уроку, щоб задовольняти потреби тих, кого навчаєте.

ПРИНЦИП 4:

Нові матеріали—це ресурси, а не джерело.

Для учнів:

Слово Бога є джерелом духовного знання і сили. Посібник *За Мною йдіть—для окремих людей та сімей* призначається бути ресурсом, який підтримуватиме вас в особистому й сімейному вивченні Писань. Користуйтеся ним як путівником або допоміжними матеріалами під час вивчення Нового Завіту. Якщо ви батьки, то можете користуватися ним під час планування надихаючого домашнього сімейного вечора та під час спільного вивчення Писань. Неодружена доросла молодь може збиратися разом і користуватися посібником для вивчення Писань групою. Користуйтеся цими матеріалами в будь-який спосіб, що допоможе вам і вашій сім'ї наблизитися до сили, яку дає вивчення і застосування слова Божого.

Для вчителів:

Пам'ятайте, що члени Церкви у вашому класі здобувають потужний досвід, навчаючись вдома. Під час кожного уроку приділяйте час, щоб дізнатися, що вони вивчали. Матеріали *За Мною йдіть* для Недільної школи і Початкового товариства містять запропоновані вправи, які допоможуть вам створити більш цікаву навчальну атмосферу. Але не почувайте себе обмеженими тим, що написано на сторінках посібника. Змінюйте, створюйте свої вправи, які, на вашу думку, поглиблюватимуть віру, розуміння і свідчення членів класу. Якщо хтось із учнів не має бажання відповідати, це нормально. Допоможіть цим людям зрозуміти, що їхня віра виявляється в тому, що вони прийшли на урок і бажають почути слово Бога.

ПРИНЦИП 5:

Ми можемо покращити свої зусилля служити іншим.

Для учнів:

Ваші зусилля служити іншим можуть благословлятися тим, що ви дізналися з Писань. Ви можете знаходити у вашому навчанні те, чим можете поділитися з іншими людьми. Особливо в Новому Завіті ви знайдете приклади того, як Спаситель та інші служили в надзвичайний спосіб. Суть Господнього запрошення "іди вслід за Мною" (Лука 18:22) в тому, що ви будете робити після того, як вивчите матеріал—тобто застосуєте в житті те, що засвоїли і відчули. Тож, вивчаючи життя Ісуса Христа цього року, звертайте увагу на те, чого Він навчає вас про служіння іншим людям і як ваше служіння може благословляти життя людей навколо вас.

Для вчителів:

Учитель має відповідальність служити не лише людям, які приходять у клас, але і тим, які не прийшли. Як учитель, звертайте увагу на те, хто є в класі, а кого—немає. Ви можете служити членам Церкви поза класом, відвідуючи їх вдома, подзвонивши їм по телефону або надіславши електронне послання та заохочуючи брати участь у вивченні євангелії вдома та в церкві. Ваш вплив є більшим, ніж ви думаєте, а ваша любов і піклування про інших підштовхнуть до змін.

Зосереджуючись на керівних принципах, що містяться в новому навчальному плані *За Мною йдіть*, ми будемо більш успішними в тому, щоб зробити його складовою нашого життя і дозволити йому змінювати наше життя в спосіб, запланований Богом. ■

Ви можете знайти навчальний план і відповідні матеріали на сайті **comefollowme.lds.org.**

ПОСИЛАННЯ

1. Див. "О Істино!", *Гімни,* № 166.
2. Рассел М. Нельсон, "Одкровення для Церкви, одкровення для нашого життя", *Ліягона,*, трав. 2018, сс. 96–96.
3. Див. Річард Г. Скотт, "Щоб отримати духовний провід", *Ліягона,* лист., 2009, сс. 6–9.

Справа не в стільцях

У церкві ще нікого не було, коли я, будучи президентом Товариства молодих жінок, приїхала увечері напередодні дня проведення заходу Товариства молодих жінок, щоб розставити стільці у спортзалі. Я була на сьомому місяці вагітності, і мені довелося розставляти майже всі стільці самій. Але невдовзі приїхала секретарка та одна з радниць, і вони допомогли мені закінчити. Потім ми почали розвішувати декорації.

Саме тоді у двері зазирнула жінка.“Вибачте,—сказала вона,—але Товариство допомоги зарезервувало це приміщення для сьогоднішнього заняття йогою”.

Ми запитали, чи була інша кімната, де вони могли б розміститися, але інші кімнати були зайняті. Тож ми зробили те, що могли зробити: прибрали всі стільці. Того вечора я пішла додому стомлена, знаючи, що вранці мені доведеться знову розставляти стільці.

Іноді життя подібне до цієї ситуації. З новонародженою дитиною і ще чотирма малими дітьми я кручуся увесь день, як білка в колесі, а наступного ранку прокидаюся для того, щоб знову робити те ж саме весь день. Постійно є животики, які необхідно нагодувати, гори прання, іграшок і тарілок, які треба впорядкувати—я розставляю стільці і знову їх прибираю. Таке у мене життя.

Але чи справа лише в стільцях? Коли я прибирала стільці після заходу Товариства молодих жінок, я не могла не усміхатися, думаючи про тих смішних і чудових дівчат, яких я щиро полюбила. Я була вдячна за час, який провела з ними.

Так само і вдома. Справа не в арахісовому маслі, розмазаному по дивану, чи шкарпетках, які постійно розпаровуються. Справа в моїй маленькій сім’ї, яка сповнює моє серце радістю.

Господь сказав: “Отже, не втомлюйтесь у доброчинності, бо ви закладаєте основи великої роботи. І з малого виходить те, що є великим” (Учення і Завіти 64:33).

Незначне почало бути для мене таким важливим: обійми, придумані дітьми пісеньки, малюнки олівцем, пробіжки до поштової скриньки і назад, підгорілий тост, бо він був приготований спеціально для мене.

Ми можемо виконувати буденні справи кожного дня—наприклад, розставляти стільці, а потім прибирати їх. Але справа не в стільцях—а в людях, яких ми любимо і які на них сидять. Справа не в завданні, яке необхідно виконати—а в людях, яким ми служимо. Коли я думаю про них і про те, як сильно я їх люблю, я дякую Господу за красу життя і завтрашній день, коли я встану і з радістю знову розставлю ті стільці. ■

Джанесса Оргіл, шт. Айова, США

ІЛЮСТРОВАНО ДЕНОМ БЕРРОМ

Ми можемо виконувати буденні справи кожного дня—наприклад, розставляти стільці, а потім прибирати їх. Але чи справа лише в стільцях?

“Ви вважаєте, що знову побачитеся зі своїм братом?”

Був пізній вечір, я була єдиним черговим касиром, і в усьому гастрономі не було жодної душі. Я, протираючи прилавок, почала наспівувати.

Наспівування швидко переросло у спів. Я почала співати “Вперед, святі” (*Гімни,* № 17). Зазвичай я не співаю гімни, щоб розважити себе, однак я співала енергійно, поки мене не зупинило те, що я когось побачила.

Підійшов літній чоловік.

“Я *знаю* цю пісню,—сказав він.— Звідки ви її знаєте?”

“Це гімн, який ми співаємо в моїй церкві”,—сказала я.

“Ви—мормонка?”

Я відповіла ствердно.

Він сказав, що його дружина була святою останніх днів і що вона померла від раку в 2011 році. Він сказав, що гімн “Вперед, святі” співали на її похороні. Я висловила своє співчуття і сказала, що мій старший брат помер у 2011 році під час служіння на місії. Ми також співали цей гімн на його похороні. Дух зворушив наші серця, коли ми дивувалися такому “співпадінню”.

“То ви вважаєте, що знову побачитеся зі своїм братом?”—запитав він.

Я ставила собі це запитання безліч разів. У важкі місяці після смерті брата я боролася із сумнівами. Згодом Небесний Батько благословив мене чудовим знанням, що сім’ї існують вічно. Я все ще мала запитання, однак я перехопила погляд того чоловіка й твердо сказала: “Так!”

“У вас сильна віра—сказав чоловік.— Моя дружина зазвичай казала, що ми повинні мати “справжню яскравість надії”. Я погодилася і процитувала до кінця 2 Нефій 31:20, що ми повинні мати любов до Бога і до всіх людей, просуватися вперед, бенкетувати словом Христа і вистояти до кінця.

“Саме так!— сказав чоловік зі сльозами на очах.— Це вона завжди казала! Звідки ви про це дізналися?”

Я сказала, що то було в Книзі Мормона. Він запитав, де він може взяти примірник. Я розповіла, як він може зробити це он-лайн. Чоловік потиснув мою руку, подякував, назвавши мене по імені, й пішов.

Мати віру—означає довіряти Богові навіть тоді, коли ми не знаємо всіх відповідей. Я вдячна, що коли треба було дати відповідь на питання того чоловіка, я змогла покладатися на свою віру в істини, які дійсно знаю. Моя віра не була досконалою, однак я знала, що вона була достатньою в очах Господа. ■

Венді Дженнінгс (у переказі Лії Бартон), шт. Юта, США

ІЛЮСТРАЦІЯ АЛЛЕНА ГАРНСА

Зазвичай я не співаю гімни, щоб розважити себе, однак я співала енергійно, поки мене не зупинило те, що я когось побачила.

Одного разу вночі, приблизно через рік після того, як я перестав ходити до церкви, у мене був сон.

Завтра я піду до церкви

Через два роки після того, як ми з моєю дружиною Маделен охристилися й були конфірмовані, я став менш активним і перестав ходити до церкви. Кожного недільного ранку вона мене заохочувала вставати й іти разом з нею, але я відмовлявся.

"Я втомився. Не заважай мені спати",—казав я. А пізніше я йшов грати у футбол.

Маделен вставала сама і йшла до каплиці з нашим сином Лукасом. Вона йшла завжди: і в дощ, і в холод.

Озираючись назад, я розумію, що був під впливом Сатани. Він переконував мене, що мені добре й без Церкви. Він казав мені: "Тобі добре, тобі спокійно, тобі зручно". Однак в дійсності я втратив благословення, розвиток і щастя. Добре, що моя дружина і Небесний Батько допомогли мені побачити все чітко.

Одного разу в п'ятницю вночі, приблизно через рік після того, як я перестав ходити до церкви, у мене був сон. Уві сні я був у красивій сільській місцевості, йдучи за руку з дружиною і сином. Ми були дуже щасливі.

Але потім почало темніти. Темрява була настільки сильною, що я нічого не бачив. Раптом я помітив, що я більше не тримаю за руку дружину і

ІЛЮСТРАЦІЯ КРІСТІАНА БАУЕРГАРДА

ПОСЛАННЯ ПРЕЗИДЕНТСТВА ТЕРИТОРІЇ

Генеральна конференція— подія, що змінює життя

Старійшина Олексій Самайкін
Другий радник в президентстві Східноєвропейської території

Старійшина Олексій Самайкін

У стародавні часи, через пророка Амоса, Господь проголосив: “Бо не чинить нічого Господь Бог, не виявивши таємниці Своєї Своїм рабам пророкам” (Амос 3:7). Ця обіцянка діє і в наші дні. Через Своїх особливих свідків Небесний Батько відкриває нам важливі знання і дає напрямок, в якому нам слід рухатися. Для досягнення цієї мети Небесний Батько звертається до нас різними способами. Одним з таких способів є піврічна генеральна конференція Церкви.

Генеральна конференція Церкви —це особлива подія для всіх, хто бере участь в цьому важливому заході. Завдяки посланням, що звучить на сесіях генеральної конференції, ми всі можемо відчувати мудрість, любов і турботу нашого люблячого Небесного Баьтька. Через Святого Духа Небесний Батько так само може доносити до нас більш особисті одкровення, що стосуються особисто нас, нашої сім’ї і життя оточуючих нас людей. Рік тому, говорячи про диво особистого одкровення, Президент Рассел М. Нельсон навчав: “Яким би не було наше церковне покликання, ми можемо молитися нашому Небесному Батькові й отримати провід і скерування, бути попередженими про небезпеки й те, що відволікає, і здобути можливість виконати те, чого ми просто не могли зробити самотужки. Якщо ми дійсно отримали Святого Духа і навчаємося розпізнавати і розуміти Його спонукання, нас буде скеровано і у важливих, і у незначних справах” (Генеральна конференція, квітень 2018, “Одкровення для Церкви, одкровення для нашого життя”).

Хоча генеральна конференція і є подією, що змінює життя, вона, тим не менш, вимагає певної підготовки. Чим краще ми готуємося, тим ясніше Небеса будуть говорити з нами. Природно, підготовка справа глибоко індивідуальна і багато в чому буде залежати від наших особистих обставин. Існує кілька ключових принципів, які можуть допомогти в нашій підготовці.

Грамотне планування участі в генеральній конференції може бути нашим першим кроком. Важливо продумати час і місце нашої участі. А також задуматися, кого ми могли б підтримати, запросивши брати участь разом з нами. Важливо не забувати і про підготовку нашого фізичного тіла. Для цього буде корисно приділити достатньо часу хорошому сну і відпочинку перед початком конференції. Без хорошого попереднього відпочинку швидше за все наша увага буде розсіяною, а мозок буде схильний задрімати.

“Бо не чинить нічого Господь Бог, не виявивши таємниці Своєї Своїм рабам пророкам” (Амос 3:7)

Важливу частину займатиме і наша духовна підготовка. У переддень конференції ми можемо міркувати про теми, що нас турбують, і починати формулювати питання, на які ми хотіли б отримати відповіді. Ці теми можуть стосуватися різних аспектів нашого особистого та сімейного життя. Ми можемо розмірковувати про наші обов'язки в Церкві і на роботі і звертатися за порадою до Небесного Батька. Такі роздуми можуть призвести нас до простих питань. Наприклад, звернувшись до Бога в молитві, ми можемо запитати: "Небесний Батьку, яку ти маєш пораду для мене щодо мого особистого життя і життя моєї сім'ї, а також щодо моїх обов'язків в Церкві і на роботі?" Такий підхід до прояву нашої віри і прагненню ставати краще дозволить нам отримати особливий духовний досвід в процесі участі в генеральній конференції.

Найважливіша ж рекомендація знаходиться в посланні святого апостола Якова. У ньому записано: "Будьте ж виконавцями слова, а не слухачами самими, що себе самих обманюють" (Якова 1:22). Як би добре ми не готувалися і як би активно не брали участь в генеральній конференції, найважливіше відбуватиметься після неї. Небесний Батько буде багато нам відкривати і багато в чому допомагати з єдиною метою—допомогти нам стати краще і ближче до Нього. Ми з вами благословенні жити в особливий час, коли на землі є живий пророк, Президент Рассел М. Нельсон. Через нього Господь буде продовжувати навчати нас важливих і актуальних для нашого часу істин. Так давайте ж будемо продовжувати активно брати участь у генеральній конференції і слідувати тим порадам і настановам, які Небесний Батько буде відкривати нам через своїх покликаних слуг. ■

МІСЦЕВІ НОВИНИ

Як підготуватися до перегляду генеральної конференції?

Анастасія Сальникова, приход Колпіно, Санкт-Петербурзький кіл

Кожна генеральна конференція вимагає від нас особливої підготовки. Ви запитаєте чому, адже вона проходить з року в рік в постійному форматі і, здавалось б, складається зі звичайних виступів на євангельські теми. Так чому ж нам так необхідно готуватися до неї? Тому що кожна конференція особлива, і будь-який раз, коли ми слухаємо або читаємо виступи, ми дізнаємося для себе щось нове, що ми могли б застосувати у своєму житті або навіть змінити, ґрунтуючись на почуте. Але що нам слід робити, щоб кожна конференція стала особливою особисто для кожного з нас, щоб ми слухали її так, немов це було вперше?

Дуже яскравий досвід я отримала ще три роки тому, коли у мене стали з'являтися питання до Бога, і я зовсім не розуміла, що робити. Я ставила питання щодо навчання, чи треба мені поступати саме в той навчальний заклад, чи не пошкодую я про це; я також запитувала Небесного Батька щодо своєї кар'єри та сім'ї, мені дуже тоді хотілося, щоб я була успішна в роботі, і в той же час була щасливою жінкою, яка уклала храмовий шлюб. Ще одним питанням для мене було питання про місію, чи варто мені їхати на неї. Мій стан можна було охарактеризувати на той час, як стан повної розгубленості, тому що я зовсім не знала, що мені робити і в які двері стукати, в якому напрямку йти. У мене було багато питань, відповідей на які не було. Але я розуміла, що повинна знайти ці відповіді і зрозуміти, що хоче Господь, щоб я зробила.

Тоді я зробила кілька кроків, які мені допомогли в той час. Можливо, вони допоможуть і вам:

1. По-перше, обов'язково треба ясно сформулювати і записати питання, щоб ви краще зрозуміли його конкретний зміст. Якщо хочете визначеності у відповіді, то треба поставити чітке питання.

2. Після запису своїх питань, в яких абсолютно чітко було визначено зміст і тема, я почала молитися про те, щоб дізнатися, чого від мене очікує Господь. Адже щоб отримати відповіді на свої питання, я повинна бути гідна присутності Святого Духа, розуміючи, що саме через нього я отримаю відповіді на свої питання, тому що Святий Дух—найпряміший провідник Божої волі.
3. Усе так вдало склалося в той час, що крім такого інструменту, як молитва, я могла скористатися й іншим: наближався час генеральної конференції. Крім того, що я молилася, щоб зрозуміти, чого хоче від мене Бог і щоб бути гідною присутності Святого Духа, я також гаряче і палко просила Господа про те, щоб почути на генеральній конференції те, що хоче донести до мене Небесний Батько через своїх слуг.

І уявіть, прослухавши виступи на генеральній конференції, я не тільки отримала конкретні відповіді на свої питання, але також зрозуміла з чого мені почати, що від мене хоче Господь, в якому напрямку мені просуватися в цілому. І точно так само, як раніше я записала свої конкретні питання, я не забула записати й відповіді, які я з такою вдячністю отримала.

Ми повинні бути уважні, коли слухаємо послання Першого Президентства, не думаючи, що вже знаємо про що буде йти мова, і це не ново для нас. Нам необхідно

Анастасія Сальникова

завжди пам'ятати про наш зв'язок з Небесним Батьком! Слухаючи виступи на генеральній конференції, нам слід давати роботу не тільки нашому слуху, але також не забувати і про руки: в той момент, коли ми слухаємо генеральну конференцію, нам необхідно мати під рукою ручку і блокнот, або щось ще, куди ми можемо записати послання Небесного Батька. Хоч у нас і буде пізніше можливість перечитати послання конференції, але коли ви записуєте те, що чуєте, це зовсім інше. У той самий момент ви чуєте саме те, що хоче донести до вас Господь, і це і є той зв'язок з Небесним Батьком, про який я говорила. Завдяки цьому я і отримала свої відповіді, які записала під час перегляду генеральної конференції.

Юрій та Наталія Синякови, Центральний приход, Санкт-Петербурзький кіл

"А як ваша сім'я готується до перегляду генеральної конференції?" —таке питання ми почули незадовго до проведення чергової конференції. Ми з чоловіком задумалися: чи готуємося ми, чи є у нас така традиція, і якщо немає, то чому ми ще не звернули на це увагу? Прекрасно! Тепер у нас є нова тема для вивчення і застосування в нашій родині, яку ми, як батьки, зовсім забули.

Коли сім'я росте і з'являються діти, то багато чого змінюється в житті батьків. Особливо важко мамам, духовне джерело яких починає виснажуватися, коли маленькі діти так потребують їхньої уваги і, здається, вже немає часу на власне духовне вдосконалення. Де ж знайти, почути і насититися духовною їжею?

Одним з таких духовних джерел для нас є генеральна конференція. Виступи на ній надихають, зміцнюють, дають надію і зціляють. Генеральна конференція—це сучасні одкровення пророків Господа для нас з вами. Старійшина Даллін Х. Оукс сказав: "Центральну роль в євангелії Ісуса Христа грає Божий план спасіння, спрямований на вічне вдосконалення Його дітей. Цей план, роз'яснений у сучасному одкровенні, допомагає нам

зрозуміти багато з того, з чим ми стикаємося в земному житті".

У нас в сім'ї двоє дітей: син Марк, якому 5 років, і дочка Дарина, їй 2 роки. Наші діти постійно відволікають нас з чоловіком під час перегляду, і це зрозуміло, вони просто не можуть сидіти так довго на одному місці. Ми заздалегідь готуємо відповідні іграшки та ігри, в які вони можуть спокійно грати під час перегляду і при цьому бути поруч, не відволікаючи нас. Але навіть цього може не вистачити. Іноді нам доводиться по черзі грати з ними, коли вони цього потребують, щоб хтось із нас все ж зміг послухати виступи. Щоб почути пропущене, ми часто переглядаємо конференцію в запису вдома. Іноді ми це робимо кілька разів. Але навіть всього цього може бути недостатньо, щоб надихнутися і по-справжньому насититися словом Божим, якщо ми не зосереджуємося на своїх духовних питаннях.

Будучи членами Церкви вже багато років, ми з чоловіком стали випускати з уваги важливі, але не надто очевидні речі. І одним з таких моментів є духовна підготовка до трансляції генеральної конференції. "Навіщо до неї готуватися духовно?"—запитає хтось. Часто жартома чую фразу, щоб "настроїти частоту сигналу і перевірити зв'язок з Небесами".

Ми згадали з Юрою, як, будучи новонаверненими членами Церкви, з трепетом чекали генеральної конференції і кожен з нас постився і молився про те, щоб отримати одкровення і настанови від виступів. Я пам'ятаю, що мій перший яскравий духовний досвід був пов'язаний з переглядом генеральної конференції, коли я зрозуміла, що це Церква Бога, Бог чує мене і відповідає, і я хочу христитися. Я пам'ятаю, що завжди брала з собою блокнот, щоб записати важливі думки, які приходять до мене під час трансляції.

Тепер у нашій родині з'явилася нова традиція—готуватися духовно до генеральної конференції! Ми вдячні, що почувши те важливе питання, задумалися про нього і тепер передаємо його вам: "Як ваша сім'я готується до перегляду Генеральної конференції?"

Санія Нафикова та Олександр Куліков, Петергофска філія, Санкт-Петербурзький кіл

Наближається час генеральної конференції Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів. Ми чекаємо її, щоб почути слово Бога з уст пророка, апостолів та інших церковних провідників. Що скажуть вони цього разу? Чи готові ми почути їхнє послання?

Ми знаємо, що вони отримують одкровення для всієї Церкви, і ми також можемо молитися про отримання особистих одкровень. Але для цього ми повинні готуватися до цієї події: чи доблесні ми в дотриманні заповідей, Слова мудрості, чи платимо ми повну десятину? "Наскільки ти будеш виконувати заповіді, настільки ти будеш процвітати на землі",—говорить Господь.

Успіх стосується не тільки матеріального, а й духовного аспекту.

Навчаючи народ, Христос говорив притчами і Його розуміли ті, хто готовий був до отримання цього знання. Так і нам потрібно молитися про те, щоб ми могли сприймати те, що будемо чути. Інакше можна "слухати і не чути" послання, звернене до нас тим чи іншим виступаючим. І тоді ви прийдете додому після закінчення конференції і скажете: "Нічого нового не було сказано". Але нам потрібно постійно готуватися до того, щоб "отримувати рядок за рядком, приписання за приписанням". Зараз саме час ставити питання, щоб Господь відповів нам через виступаючих, "бо кожний, хто просить, отримає" (3 Неф. 14:8). Нам слід бути більш вдячними за все, що у нас є. Навіть наші випробування—це благословення. Ми можемо вчитися помічати свої благословення і дякувати за них. І тоді зміцніє наше свідчення. І під час зборів посту і свідчень ми повинні ділитися ним з нашими братами і сестрами, зміцнюючи їхні свідчення і віру. І тоді на конференції, слухаючи слова пророка і апостолів, ми отримаємо потрібні нам одкровення.

Ми прагнемо стати народом "одного серця і одного розуму", але всі ми різні: працюємо в різних сферах або вчимося, у нас різні умови життя. У кожного свій шлях і кожному потрібні свої особисті одкровення. У молитвах ми просимо одкровення через Духа Святого в усіх наших справах. Господь знає наші потреби перш, ніж ми попросимо. "Бо знає Отець ваш, чого потребуєте, ще раніше за ваше прохання!" (Матв. 6:8). Але Він не може нав'язувати нам Свою волю. Він хоче, щоб ми самі зробили вибір. Коли ми просимо про щось у молитві, значить ми вже зробили вибір і просимо допомоги в його реалізації.

Служіння—один з кроків на шляху до підготовки до конференції, які завжди благословенні Богом. Ми віддаємо свій час, сили, таланти, навіть іноді щось матеріальне, але отримуємо завжди

Санія Нафикова та Олександр Куліков

більше, ніж очікуємо. Я завжди це помічала. Одного разу я пообіцяла одній зацікавленій поїхати з нею на домашній сімейний вечір. Це було досить далеко. І я до того ж дуже втомилася після роботи. Але я пересилила себе і вирішила поїхати. І на мій подив, коли ми вийшли з метро, я не відчула втоми. Господь забрав її в мене.

Мій чоловік сказав, що до конференції треба готуватися, як до поїздки в храм. І я погоджуюся з ним. А що ми ще робимо перед поїздкою? Починаємо більше вивчати Писання. Я люблю це робити. Я вдячна Богу за те, що вони у мене є. І я можу черпати мудрість Бога прямо з них. І я вдячна Богу за те, що я можу слухати Його живе слово на генеральній конференції.

Костянтин і Марія Серебренникови, Невський приход, Санкт-Петербурзький кіл

Генеральні конференції—особлива подія для нас. Це час, коли ми можемо чути слова Небесного Батька, спрямовані до нас через керівників, і звернути увагу на найважливіші і нагальні аспекти життя, на яких треба загострити увагу прямо зараз. Часто через слова апостолів і пророків приходять відповіді на питання. Костя любить перечитувати виступи з конференцій, коли їде в метро на роботу, а також слухати їх в машині під час тривалих поїздок. А я помітила, що коли записую думки виступаючих, які найбільш сподобалися мені, вони набагато краще запам'ятовуються. Ще ми з чоловіком любимо обговорювати, чого ми навчилися після перегляду генеральної конференції. Це дуже захоплює—почути інші думки і поділитися своїми враженнями.

Перегляд генеральної конференції зміцнює моє свідчення про

Сім'я Серебренникових

те, що Церква істинна, керується живим Богом через Його слуг—наших провідників, які отримують одкровення для нас.

На останній конференції пророк Рассел М. Нельсон і потім старійшина Джеффрі Р. Холланд оголосили про реструктуризацію домашнього вчителювання і початку програми служіння. Ця програма відразу знайшла відгук в наших серцях, ми відчули вплив Святого Духа, як підтвердження слів пророка. Ми раді служити нашим братам і сестрам, намагаємося підтримувати їх і бути друзями. Ми бачимо, як служіння допомагає нашому приходу бути більш єдиними.

Борис і Раїса Серебренникови, приход Колпіно, Санкт-Петербурзький кіл

Ми з дружиною завжди з нетерпінням чекаємо на генеральну конференцію нашої Церкви. Ми з величезним інтересом слухаємо виступи пророка. Для нас ці виступи означають заклик до дії. Всі виступи керівників ми сприймаємо як щось корисне для нас. Ми вчимося завдяки почутому і намагаємося щось виправити в нашому житті відповідно до цих слів пророків. Усе це допомагає нам долати випробування, зміцнює наші стосунки в сім'ї. Щоразу після перегляду генеральної конференції ми настільки натхненні Духом Божим, що хочеться скоріше почати діяти, дотримуючись тих порад і закликів керівників. Величезне спасибі нашому Небесному Батькові за те, як влаштована Церква. Ми знаємо, що генеральні конференції проходять кожні півроку недаремно. Робота Бога не припиняється, і кожна конференція дає новий імпульс в цій роботі. ■

Слухати підказки Духа

Вероніка Ковальська
Оболонська філія, Київський кіл.
Служила на місії у 2016–2018 рр.
у Ванкувері, Канада

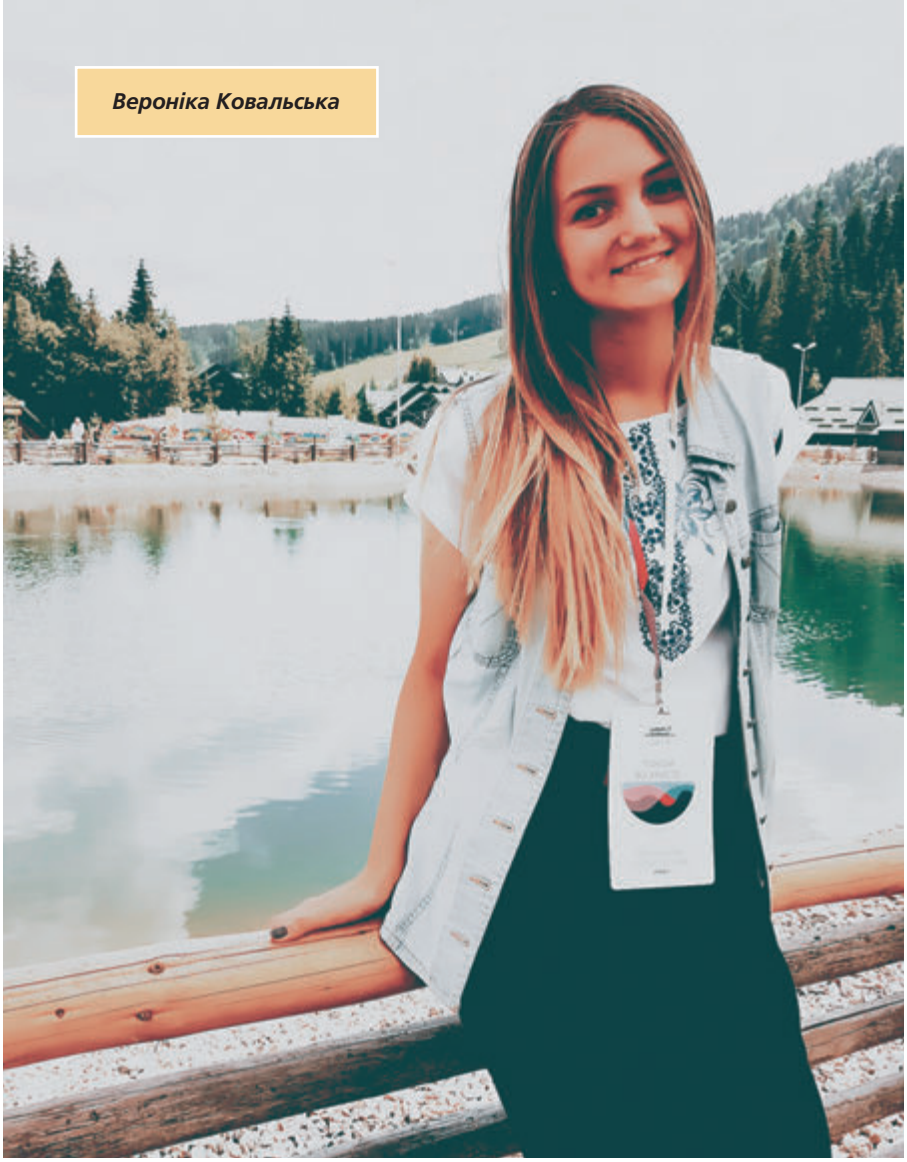

О, як же я рада і вдячна, що у мене була можливість служити на місії повного дня! Це найкращі дні мого життя! Я дуже вдячна, що Бог дав мені цей цінний досвід. Я багато чому вчилася, і серед багатьох цілей була здатність слухати підказки Святого Духа. Це було правильне бажання, але, на жаль, не завжди у мене виходило.

Одного разу я поговорила про це з президентом місії*, і він сказав мені, що спроби слідувати за Духом—це процес довжиною в життя і провів таку аналогію: "Це як грати в баскетбол. Спочатку наш кидок не ідеальний, і ми часто промахуємося, не зумівши потрапити в кільце. Але чим більше тренуємося, тим частіше потрапляємо в ціль. Так саме поступово ми вчимося краще чути тихий спокійний голос Духа, виконуємо Його підказки. Не переживай і продовжуй діяти за першим спонуканням Духа з хоробрістю".

Я намагалася застосовувати цю пораду кожен день, і одного разу ось щось трапилося.

Це був звичайний захід у приході. Сестри з іншого району сказали, що їх подруга повинна скоро прийти, а самі вони спізнювалися. До цього вони провели з нею всього один урок. Цю дівчину, Ребекку, я раніше ніколи не бачила, але як тільки вона прийшла, я, чомусь, її одразу впізнала. Представившись, ми почали говорити, і у мене було таке відчуття, що я її знаю. Мені здається, в той особливий момент ми говорили про план спасіння, і раптово мені спало на думку запропонувати їй христиться. Я одразу подумала, що це занадто швидко, але відігнала ці думки геть і вимовила вголос ті особливі слова із запрошенням христитися, а в руках у мене випадково опинився план хрищень. Вона глянула на цей план і відповіла: "Так, я б хотіла христитися!" О, яка радість, здивування і буря емоцій охопили мене в той момент! Не тільки я, але і сама Ребекка була найщасливішою на світі. Незабаром вона прослухала всі бесіди і христилася всього за кілька днів до мого від'їзду додому.

Розмірковуючи над цим, я усвідомила, що коли ми слідуємо підказкам Духа, наше життя стає цікавішим та яскравішим. Я знаю, що Бог не дає нам наказів, не приготувавши шляху для нас (див. 1 Неф. 3:7). Я знаю, що повинна все життя вчитися розпізнавати його руку в моєму житті. Я також знаю, що його Дух завжди може бути зі мною. ■

**Президентом місії був президент Вонг, сімдесятник—зараз апостол*

UKRAINIAN

Урок водіння

сина. Я покликав їх по імені, сподіваючись, що вони повернуться. Я хотів, щоб вони повернулися, і я хотів, щоб темрява зникла.

У ту мить я відчув, що означає бути по-справжньому нещасним. Я втратив Маделен і Лукаса. Вони пішли вперед без мене. Я залишився сам, оточений темрявою.

Коли наступного ранку я прокинувся, то зрозумів, що мій Небесний Батько дає мені знак. Якщо я не повернуся до Церкви й не поведу свою дружину й сина до храму, щоб запечататися, то втрачу їх. Я не матиму їх у наступному житті. Я заблукаю і буду нещасним.

"Завтра,—сказав я Маделен,—я піду до Церкви".

З того часу кожного ранку в неділю я іду до церкви зі своєю сім'єю. Я не пропустив жодних зборів з того часу, як побачив сон п'ять років тому. Згодом, у вересні 2016 року, нас запечатали у храмі.

Я вдячний за всі мої благословення. Я особливо вдячний за свою сім'ю і за сміливість, силу та приклад дружини. Я вдячний за те, що ні вона, ні Небесний Батько не махнули на мене рукою. Я той, ким зараз є, завдяки їм. ■

Армін Толедо Гонсалес, Чілое, Чилі

Одного чудового недільного дня після зборів для дорослої молоді я їхав автомобілем додому. Я відчував спокій і нікуди не поспішав, оскільки розмірковував про почуті послання, присвячені розвитку божественного потенціалу, який ми маємо, як Божі діти. Я запитав себе, що можу робити, щоб розвивати той потенціал, який маю.

Мій маршрут додому пролягав через вузьку ділянку дороги лише на дві смуги. Довга черга машин їхала мені назустріч, але нікого не було позаду мене. Потім раптово я почув, як хтось нетерпляче сигналить. То був водій позаду мене. Він миготів фарами і кричав, щоб я звільняв проїзд. Було видно, що він хоче швидше їхати.

Я подумав, що тому чоловікові треба повчитися терпінню та поваги до інших, тож я уповільнився. Коли ми проїжджали повз декілька вулиць, він постійно сигналив і миготів фарами. Потім він з'їхав з дороги і зупинився. Я поглянув у дзеркало заднього виду, щоб побачити його реакцію на те, що він не може їхати швидше. Я був задоволений, що виклав йому урок.

Раптом чоловік вистрибнув зі своєї машини й відкрив двері для пасажира. З неї швидко вийшла жінка з немовлям на руках. Я подивився, куди вони йшли. Здалеку я побачив підсвічені літери: "Невідкладна допомога".

"Що я наробив?"— запитав я себе. Я приїхав додому, впав на коліна і зі сльозами на очах просив Бога пробачити мене.

Того дня я зрозумів, що дії людей навколо нас можуть пояснюватися причинами, які ми не завжди бачимо чи розуміємо. Сьогодні, коли я бачу, що хтось діє так, як на мою думку не слід діяти, я в першу чергу думаю, що не до кінця розумію, що переживає та людина. Я намагаюся виявляти любов і співчуття, які просив виявляти нас Ісус Христос іншим людям, та зосереджуюся на тому, щоб розуміти людей навколо мене й допомагати їм.

Як я можу розвивати свій потенціал дитини Бога? Я можу реагувати на дії інших людей з любов'ю і розумінням. Таким чином я можу відчувати більше Спасителевої любові у своєму житті й даю змогу іншим людям відчувати мою любов до них. ■

Хуліо Меса Мічел, Чіуауа, Мексика

Я відчував спокій і нікуди не поспішав. Потім раптово я почув, як хтось нетерпляче сигналить.

ІЛЮСТРАЦІЯ РІЧАРДА МІЯ

ФОТОГРАФІЯ ЖІНКИ, ЯКА ДИВИТЬСЯ НА ОКЛЕНДСЬКИЙ КАЛІФОРНІЙСЬКИЙ ХРАМ

як сила священства проливається в життя Божих дочок

Барбара Морган Гарднер
Доцент історії та доктрини Церкви в Університеті Бригама Янга

Як ніколи раніше, я зараз усвідомлюю, чому важливо розуміти священство і пов'язані з ним благословення в житті жінок. Ми живемо в час, коли рівність, влада, справедливість і толерантність розхвалюються понад усі інші чесноти. Однак особиста сутність, повноваження, духовність і навіть Бог є темами, що спричиняють велику плутанину серед багатьох людей.

Багато жінок, не знаючи про благословення, відкриті для них, не повною мірою насолоджуються перевагами того духовного бенкету, підготовленого для них. Багатьох чоловіків також бентежить ця тема.

Як ми можемо краще зрозуміти зв'язок між жінками та силою священства і допомогти жінкам "вийти вперед", "зай[няти] [своє] законне і необхідне місце у [своєму] домі, у [своїй] громаді і в царстві Бога—як ніколи раніше"?[1] По-перше, ми можемо смиренно прагнути розуміння істин, пов'язаних зі священством, особливо останніх учень провідників Церкви. По-друге, ми можемо прагнути розуміння того, чому деякі жінки не повною мірою розуміють, як можуть мати доступ до сили священства Божого. По-третє, ми можемо знати, як можемо допомагати жінкам повнішою мірою брати участь у роботі, яку здійснює Бог за допомогою Своєї сили священства.

ЖІНКИ Є ВАЖЛИВИМИ УЧАСНИКАМИ В РОБОТІ БОГА, ЯКА ЗДІЙСНЮЄТЬСЯ ЙОГО СИЛОЮ СВЯЩЕНСТВА.

1. Які істини було роз'яснено стосовно жінок та священства?

Апостоли і генеральні провідники жіночих допоміжних організацій нещодавно наголошували на взаємозв'язку між жінками і священством. Далі наведено кілька істин, які важливо зрозуміти й правильно викладати.

Священство—це влада і повноваження Бога.

Священство—це влада, за допомогою якої Бог виконує Свою величну роботу зі спасіння, здійснюючи "безсмертя і вічне життя людини" (Мойсей 1:39). Як чоловіки, так і жінки відіграють важливу роль в Божій роботі, і як чоловіки, так і жінки мають доступ до Його сили, щоб завершити Його роботу.

Жінки відіграють надзвичайно важливу роль у роботі зі спасіння й обіймають важливі посади.

Бонні Л. Оскарсон, колишній генеральний президент Товариства молодих жінок, проголосила: "Усім жінкам потрібно дивитися на себе, як на важливих учасниць у цій роботі священства. Жінки в цій Церкві є президентами, радниками, учителями, членами рад, сестрами і матерями, і Боже царство не може функціонувати, якщо ми не будемо рухатися вперед і виконувати свої обов'язки з вірою"[2].

Президент Гордон Б. Хінклі (1910--2008) навчав: "Бог дав жінкам цієї Церкви роботу, яку слід виконати для побудови Його царства. Вона стосується всіх аспектів нашої великої потрійної відповідальності, якими є: по-перше, навчати євангелії світ; по-друге, зміцнювати віру й робити щасливими членів Церкви; і, по-третє, рухати далі прекрасну роботу зі спасіння померлих.

Жінки в Церкві працюють разом з братами, щоб просувати вперед цю могутню роботу Господа. … Жінки мають величезні обов'язки, і вони відповідальні за виконання цих обов'язків. Вони очолюють свої організації, і організації ті—сильні й життєздатні; вони суттєво сприяють поширенню добра у світі. Вони є допоміжними організаціями для священства, і всі вони разом прагнуть побудувати царство Боже на землі. Ми шануємо й поважаємо вас за вашу здатність до цього. Ми очікуємо, що ви будете керувати, зміцнювати і досягати вражаючих результатів завдяки управлінню організаціями, за які ви відповідаєте. Ми підтримуємо вас і допомагаємо вам, дочкам Бога, які працюють в чудовому партнерстві, щоб допомагати Тому, Хто здійснює безсмертя і вічне життя всіх синів і дочок Бога"[3].

Як жінкам, так і чоловікам делегуються влада і повноваження тими, хто має ключі священства.

"Ключі священства є владою, яку Бог дав носіям священства, щоб керувати, контролювати і управляти використанням Його священства на землі"[4]. Президент Даллін Х. Оукс, перший радник в Першому Президентстві, пояснює: "Кожна подія або обряд, який виконується в Церкві, відбувається згідно з прямим або непрямим дозволом того, хто має ключі цього обряду"[5].

Жінки мають повноваження виконувати свої покликання під керівництвом того, хто має ключі священства, так само, як і чоловіки. Президент М. Рассел Баллард, діючий президент Кворуму Дванадцятьох Апостолів, сказав: "Ті, хто має ключі священства, … в буквальному сенсі дають можливість усім, хто віддано служить під їхнім керівництвом, використовувати повноваження священства і мати доступ до сили священства"[6].

Президент Оукс сказав: "Ми не звикли говорити про

те, що жінки мають повноваження священства у своїх церковних покликаннях, але яке ще повноваження це може бути? Коли жінка—молода або літня—рукопокладається, щоб проповідувати євангелію як місіонер повного дня, їй дається повноваження священства виконувати функції священства. Те ж саме дійсне, коли жінку рукопокладають служити провідником або вчителем у церковній організації під керівництвом особи, яка тримає ключі священства"[7].

Викладаючи це поняття своїм студентам, я часто запитую: "Якщо кіл проводить об'єднані збори президентства Товариства молодих чоловіків і Товариства молодих жінок, хто головує?" Оскільки, як президент Товариства молодих жінок колу, так і президент Товариства молодих чоловіків колу були покликані й рукопокладені тим, хто має ключі священства (президентом колу), то в своїх покликаннях вони обоє мають однакові повноваження священства, а отже, ніхто ні над ким не головує. Було б розумно, якби вони по черзі вели збори.

Господь однаково благословляє жінок і чоловіків Своїм священством.

Господь Своїм священством дає багато благословень, які можуть приходити до всіх членів Церкви, які уклали священні завіти й дотримуються їх. Президент Баллард навчав: "Усі, хто уклав священні завіти з Господом і шанує ці завіти, гідні отримання особистого одкровення, мають благословення служіння ангелів, спілкування з Богом, отримання повноти євангелії і, зрештою, разом з Ісусом Христом стають спадкоємцями усього, що має наш Батько"[8].

Президент Джозеф Філдінг Сміт (1876--1972) дав таку настанову: "Благословення священства не призначаються лише чоловікам. Ці благословення також проливаються на … всіх вірних жінок Церкви. … Господь надає Своїм дочкам усі духовні дари і благословення, які можуть отримувати Його сини"[9].

І коли жінки виконують роботу Батька, вони також будуть мати благословення стати спадкоємцями Божими і співспадкоємцями Христовими (див. Римлянам 8:17; див. також вірш 16).

Як чоловіки, так і жінки (як у шлюбі, так і самотні), можуть отримати ендаумент владою священства у храмі.

У 1833 році Господь пообіцяв Джозефу Сміту, що святі, як чоловіки, так і жінки, будуть обдаровані "силою згори" (Учення і Завіти 95:8). Президент Баллард пояснив: "Ендаумент у буквальному розумінні означає дарування сили. Усі, хто входить у дім Господа, бере участь в обрядах священства. Це стосується як чоловіків, так і жінок"[10]. Усі гідні члени Церкви, які отримали власний ендаумент і дотримуються укладених у храмі завітів, мають силу священства. Таким чином, жінки, чи то у шлюбі, чи самотні, можуть мати силу священства у своєму домі незалежно від того, чи відвідує їх носій священства.

Шері Дью, колишній радник у генеральному президентстві Товариства допомоги, запитувала: "Що означає, мати доступ до влади священства? Це означає, що ми можемо отримувати одкровення, благословення і допомогу завдяки служінню ангелів, навчатися розсувати завісу, яка відділяє нас від нашого Небесного Батька, отримувати зміцнення, щоб опиратися спокусам, бути захищеними і просвітленими та ставати розумнішими, ніж ми є—і все це без будь-якого земного втручання"[11]. Яким є найважливіший результат цієї сили і як його здобути? Господь через

Сестри-місіонерки є прикладом жінок, яких було рукопокладено і яким було надано повноваження священства виконувати функції священства.

одкровення повідомив, що “сила божественності”, у тому числі сила ставати такими, як Він, виявляється через обряди священства (див. Учення і Завіти 84:20).

Застосування повноважень священства у Церкві та в сім’ї іноді відрізняється.

Церковна організація є ієрархічною; сім’я є патріархальною. Президент Оукс навчав, що існують певні відмінності в тому, “як влада священства функціонує в сім’ї та в Церкві”[12]. За божественним задумом чоловік і дружина можуть мати дещо відмінні обов’язки, однак вони працюють разом як “рівноправні партнери”[13]. Старійшина Л. Том Перрі (1922--2015), з Кворуму Дванадцятьох Апостолів, навчав: “Пам’ятайте, брати, що у вашій ролі провідників сім’ї ваша дружина є вашим напарником. … Від початку Бог навчав людство, що шлюб повинен об’єднувати чоловіка і дружину. Отже, в сім’ї немає президента або віце-президента. Подружжя працює разом вічно заради блага своєї сім’ї. Вони об’єднані в слові і в справі, скеровуючи та направляючи сім’ю. Вони рівні. Вони планують і організовують справи сім’ї разом і одностайно, рухаючись уперед”[14].

Що відбувається, коли хтось у подружжі помирає? Президент Оукс навчав: “Коли помер мій батько, мати очолила нашу сім’ю. У неї не було чину священства, але як єдина з двох батьків вона стала старшою у своїй сім’ї. У той же час вона завжди і в усьому шанобливо ставилася до влади священства нашого єпископа та інших керівників Церкви. Вона головувала у своїй сім’ї, але вони головували в Церкві”[15].

2. Камені спотикання

Якими є камені спотикання, що можуть заважати жінкам мати повний доступ до Божої сили священства?

Плутанина, як серед чоловіків, так і серед жінок, у питаннях священства.

Президент Оукс навчав: “Мелхиседекове священство—це не статус і не титул. Це божественна влада, використання якої довірене на благо Божої роботи заради Його дітей. Нам слід завжди пам’ятати, що чоловіки, які мають священство, *не* є самим “священством”. Невірно казати: “священство і жінки”. Ми повинні казати: “*носії* священства і жінки”[16].

Кажучи: “Зараз священство заспіває пісню” або “нам потрібні волонтери зі священства, щоб поїхати до табору Товариства молодих жінок”, не бажаючи того, ми робимо собі та іншим ведмежу послугу, створюючи й поглиблюючи плутанину та применшуючи Божу силу.

Думаючи, що священство не має нічого спільного з жінками.

Коли жінок запрошують глибше вивчати священство, деякі з них відповідають: “Мені не потрібно заглиблюватися в цю тему. Вона мене не стосується”. Але оскільки священство благословляє всіх Божих дітей, ми всі отримуємо користь, якщо краще його розуміємо. Ми всі отримуємо користь, краще розуміючи священство. Подумайте, які великі благословення мала б Церква і наші сім’ї, якби і жінки, і чоловіки Церкви однаково добре розуміли і навчали істин, що стосуються священства.

Лінда К. Бертон, колишній генеральний президент

Товариства допомоги, наголошувала на тому, що жінки, так само, як і чоловіки, мають вивчати теми, присвячені священству. “Сестри, ми не можемо встати й навчати того, чого самі не розуміємо і не знаємо”[17].

Накладання на жінок обмежень, яких насправді не існує.

Зрозуміло, що деякі покликання в Церкві вимагають висвячення у чин священства, однак ми повинні бути обережними, щоб не обмежувати жінок лише з огляду на культуру, історію, хибні припущення або традиції. Наприклад, для членів Церкви будь-якого віку жінки можуть бути здібними провідниками і вчителями, важливим голосом у радах Церкви та потужним прикладом учнівства.

3. Що ми можемо робити?

Ось кілька способів того, як кожен з нас може допомагати нашим сестрам в євангелії більше залучатися до роботи, яку Бог здійснює за допомогою Своєї влади священства.

Добре знати останні виступи Братів та сестер-провідників Церкви.

Упродовж останніх кількох років старші члени Кворуму Дванадцятьох Апостолів приділяли особливу увагу ролі жінок у Церкві. Чи уважно ми слухаємо ці виступи?

Наприклад, у 2015 році Президент Рассел М. Нельсон зазначив: “Царство Боже не є і не може бути повним без жінок, які укладають священні завіти і потім дотримуються їх, жінок, які можуть говорити з силою і владою від Бога!”[18].

Допоможіть усім членам Церкви зрозуміти унікальну роль жінок у роботі священства.

Президент Баллард нагадав жінкам Товариства допомоги, що їхня “сфера впливу є унікальною—чоловікам вона не підвладна. Ніхто не може захищати нашого Спасителя з більшим переконанням чи силою, ніж ви—дочки Бога, які мають таку внутрішню силу і переконання. Сила голосу наверненої жінки—безмірна, і Церква потребує ваших голосів зараз, як ніколи раніше”[19]. Бонні Л. Оскарсон проголосила: “[Жінкам] Церкви потрібно дивитися на себе, як на важливих учасників роботи зі спасіння, яку скеровує священство, а не просто бути спостерігачами чи її прихильниками”[20].

Виявляйте довіру жінкам-провідникам.

Зрозуміло, що ми приділяємо велику увагу словам тих, кого ми підтримуємо як пророків, провидців і одкровителів. Вони тримають ключі царства, і Господь скеровує Свою роботу через них. На доповнення до їхніх учень жінок-провідників Церкви було рукопокладено, і вони отримали повноваження священства, щоб звертатися як до жінок, так і до чоловіків Церкви. Ми хочемо слухати їхні повчання, а також почути, яку пораду Бог хоче нам дати через них.

Залучайте жінок до рад не тільки, щоб сидіти на зборах, але й надаючим їм можливість діяти.

Президент Баллард сказав: “Будь-який провідник

священства, який не залучає сестер-провідників до роботи, при цьому виявляючи їм повну повагу, не шанує і не звеличує ключі, дані йому. Його влада і вплив будуть зменшуватися, поки він не зрозуміє шляхів Господа”[21].

Не давайте “авторитетних” відповідей на запитання, на які Сам Господь не дав відповіді.

Президент Оукс застерігав членів Церкви уникати відповідей, яких не дав Господь: “Не робіть помилку, яку робили в минулому, … намагаючись пояснити одкровення. Виявляється, що причини здебільшого походять від людей. Одкровення—це те, що ми підтримуємо як волю Господа і саме в цьому полягає безпека”[22].

Президент Баллард наводить чудовий приклад: “Чому чоловіків, а не жінок, висвячують у чини священства? … Господь не явив через одкровення, чому Він організував Свою Церкву саме так, як це зробив”[23]. Президент Баллард також застерігав нас: “Не використовуйте застарілих точок зору або пояснень наших учень і практик з минулих часів. Завжди мудро буде взяти собі за правило вивчати слова сучасних пророків і апостолів; бути в курсі нинішніх церковних питань, правил та заяв, відвідуючи сайти mormonnewsroom.org і LDS .org; знайомитися з працями визнаних, вдумливих та відданих вчених-СОД, аби переконатися, що ви не навчаєте того, що є неістинним, застарілим чи випадковим і химерним”[24]. Пам’ятайте, що іноді слова: “Я не знаю” в дійсності є найкращою відповіддю. Ми повинні старанно досліджувати у світлі віри, аби навчитися божественної істини.

Допоможіть жінкам і чоловікам краще розуміти священство.

Надзвичайно важливо допомагати, як чоловікам, так і жінкам більш упевнено розвивати здібність навчатися і здобувати знання про священство. Деякі уривки з Писань—їх перелік не обмежується поданим—можуть допомагати в цьому процесі: Алма 13 і Учення і Завіти, розділи 2, 13, 20, 76, 84, 95, 107, 110, 121 та 124. Надзвичайно важливе значення має відвідування храму з метою сповненого вірою пошуку не лише відповідей, але особливо натхненних запитань стосовно даної теми.

Старійшина Брюс Р. Мак-Конкі (1915--1985), з Кворуму Дванадцятьох Апостолів, навчав: “Цю доктрину про священство—невідому для світу і лише трохи відому навіть у Церкві—неможливо вивчати винятково з Писань. …

Доктрина про священство пізнається лише шляхом особистого одкровення. Воно надходить рядок за рядком, приписання за приписанням, силою Святого Духа тим, хто любить Бога і служить Йому всім своїм серцем, могуттю, розумом і силою. (Див. УЗ 98:12)”[25].

4. Висновок

Допоможіть жінкам зрозуміти, що вони повинні стояти поруч з Господом і Його пророками.

Світ стає все більш суперечливим і цинічним. Жінки з різних питань вступають у суперечки одна з одною. Висловлювання є сильними, емоції бурхливими. Уявіть, як сильно змінився б світ на краще, якби всі члени Церкви могли бачити, що вони, як Естер, були послані "на час, як оцей" (Естер 4:14) і що вони, кожен окремо і всі разом, мають вести світ, а не йти за ним.

Емма Сміт казала: "Ми вчинимо щось надзвичайне. … Ми чекаємо надзвичайних можливостей і невідкладних завдань"[26]. З цим нагальним закликом, можна навіть сказати благанням, звертаються провідники Церкви до сестер упродовж останніх кількох років, як ніколи раніше. Якщо ми будемо розуміти істини, що стосуються священства; усвідомимо причини того, чому багато сестер живе без привілеїв, на які вони заслуговують; будемо діяти відповідно до отриманого знання стосовно жінок та їхніх можливостей брати участь у роботі священства, ми можемо знайти "щастя і спокій у знанні, що завдяки вашому навчанню чиєсь життя було змінено, що ви підняли когось із дітей Небесного Батька на шляху до того, щоб одного дня він чи вона змогли повернутися в Його присутність"[27]. ■

ПОСИЛАННЯ

1. Рассел М. Нельсон, "Благання до моїх сестер", *Ліягона,* лист. 2015, с. 97.
2. Бонні Л. Оскарсон, "Вперед у силі, сестри в Сіоні", *Ліягона,* лист. 2016, сс. 14.
3. *Учення Президентів Церкви: Гордон Б. Хінклі* (2016), с. 101.
4. *Довідник 2: Керування Церквою* (2010), 2.1.1.
5. Даллін Х. Оукс, "Ключі і повноваження священства", *Ліягона,* трав. 2014, с. 49.
6. М. Расселл Баллард, "Чоловіки й жінки в роботі Господа", *Ліягона,* квіт. 2014, с. 48; див. також *Дочки в Моєму царстві: Історія і спадок Товариства допомоги* (2011), сс. 138–139.
7. Даллін Х. Оукс, "The Keys and Authority of the Priesthood", 51.
8. М. Рассел Баллард, "Чоловіки і жінки в роботі Господа", *Ліягона,* сс. 48–49.
9. *Учення Президентів Церкви: Джозеф Філдінг Сміт* (2013), с. 163. Більш поглиблене обговорення благословень священства міститься в Bruce R. McConkie, "The Ten Blessings of the Priesthood," *Ensign,* Nov. 1977, 33–35.
10. М. Рассел Баллард, "The Sacred Responsibilities of Parenthood" (Brigham Young University devotional, Aug. 20, 2013), с. 7, speeches.byu.edu.
11. Шері Л. Дью, *Women and the Priesthood: What One Mormon Woman Believes* (2013), 125.
12. Даллін Х. Оукс, "Влада священства в сім'ї і в Церкві", *Ліягона,*, лист. 2005, с. 26.
13. "Сім'я: Проголошення світові", *Ліягона*, трав. 2017, с. 145.
14. Л.Том Перрі, "Бути батьком—вічне покликання", *Ліягона,* трав. 2004, с. 71.
15. Даллін Х. Оукс, "Влада священства в сім'ї і в Церкві", с. 26.
16. Даллін Х. Оукс, "Притча про сіяча", *Ліягона,* трав. 2018, с. 65.
17. Лінда К. Бертон, "Priesthood: 'A Sacred Trust to Be Used for the Benefit of Men, Women, and Children'" (Brigham Young University Women's Conference, May 3, 2013), womensconference.byu.edu/transcripts.
18. Рассел М. Нельсон, "Благання до моїх сестер", с. 96.
19. М. Рассел Баллард, "Чоловіки, жінки і сила священства", *Ліягона,* вер. 2014, с. 37.
20. Бонні Л. Оскарсон, "Вперед у силі, сестри в Сіоні", с. 14.
21. М. Рассел Баллард, "Чоловіки, жінки і сила священства", *Ліягона,* с. 35.
22. Даллін Х. Оукс, *Life's Lessons Learned: Personal Reflections* (2011), 68–69.
23. М. Рассел Баллард, "Чоловіки, жінки і сила священства", *Ліягона,* с. 35.
24. М. Рассел Баллард, "Можливості й обов'язки вчителів ЦСО в 21-му столітті" (виступ перед вчителями релігії ЦСО, 26 лют. 2016 р.), broadcasts.lds.org.
25. Брюс Р. Мак-Конкі, "The Ten Blessings of the Priesthood", Ensign, Nov. 1982, 32.
26. Емма Сміт, в путівнику *Дочки в Моєму Царстві*, с. 14.
27. М. Рассел Баллард, "Можливості й обов'язки вчителів ЦСО в 21-му столітті".

Прагнути більшого розуміння

Одного разу я пішов на перше побачення з дівчиною зі свого приходу. Наступного ранку ми були єдиними, хто прийшов на поїздку нашого приходу до храму. Ми запропонували допомогу в будь-якому обряді, де необхідні були відвідувачі, … і виявилося, що то було запечатування.

Я так хвилювався, однак, на мій подив, виконання вікарних запечатувань з дівчиною менше ніж через 12 годин після нашого першого побачення не викликало дивних почуттів, якими я переймався. Як ніщо інше, той випадок допоміг мені **побачити, наскільки важливим є кожен аспект храмової роботи**—у тому числі запечатування (читайте більше у цифровому форматі моєї статті).

Усі ситуації є унікальними, але якщо ми **прагнемо краще розуміти завіти**, які укладаємо в храмі, ті завіти будуть менше схожими на пункти, які треба викреслити з нашого духовного переліку, і більше схожими на необхідні джерела **"живої води", яка може давати нам духовну силу** (див. Учення і Завіти 63:23). У хаотичному світі, в якому ми живемо, нам необхідна вся сила, яку ми можемо здобути!

У цьому номері **доросла молодь ділиться своїм храмовим досвідом.** Кеалохілані розповідає, як те, що вона з вірою носить храмовий одяг, благословило її життя (див. с. 44). В статті, яка існує лише у цифровому форматі, Заріа ділиться своїми побоюваннями про те, що не вважає себе достатньо хорошою, аби увійти до храму. Якщо ви також готуєтеся до відвідування храму вперше, ми підібрали "Запитання і відповіді", які можуть стати вам у пригоді (лише он-лайн). А Махеш розповідає про те, як він повернувся до храму, щоб краще зрозуміти завіти, укладені там (див. с. 48).

Хоча я дійсно намагаюся ходити до храму якомога частіше, щоб **оновлювати свою духовність,** найважливішим є те, що **я даю можливість Духові навчати мене у храмі й змінювати**—як зовні, так і зсередини. Тоді завдяки укладеним завітам "жива вода", яка тече з храму, може кожного дня допомагати мені тамувати свою спрагу.

Ура!

Alex Nizie

ДОРОСЛІЙ МОЛОДІ

НАЙКРАЩА ПОРАДА ...

Молоді люди діляться найкращими порадами, які вони отримували стосовно того, як зробити храм частиною свого життя.

"Єпископ сказав мені, що храмовий досвід стане для мене настільки священним, наскільки я бажатиму цього. Лише від мене буде залежати, наскільки сильним буде вплив храму на моє життя".
—Джесмін Най, шт. Юта, США

"Так чудово мати храм поруч, але якщо члени церкви ніколи не ходять до храму, тоді він завжди буде далеко. Ми повинні перебувати поруч з храмом, незалежно від того, наскільки далеко він може бути від нас".
—Коул Мерфі, шт. Каліфорнія, США

"Ставте ціль. Ідіть, маючи запитання, виконуйте роботу за предків, шукайте миру або слухайте, щоб отримати спонукання".
—Сідні Ортон, шт. Юта, США

*Яку найкращу пораду ви отримували стосовно такої теми: як зробити нову спробу після того, як припустишся помилки? Надсилайте свої відповіді на **liahona.lds.org** до 31 березня 2019 року.*

Поділіться своєю історією

Чи є у вас дивовижна історія, якою ви можете поділитися? Або, може, ви хочете бачити статті на певну тематику? Якщо так, ми хочемо почути це від вас! Ви можете надіслати свої статті або відгуки на сайт **liahona.lds.org**

ПРО АВТОРІВ РУБРИКИ "ДЛЯ ДОРОСЛОЇ МОЛОДІ"

Кеалохілані Уоллес пише доброчесну популярну белетристику, на яку надихає її життя та вірування. Вона—студентка Університету Бригама Янга--Гаваї і активний член свого приходу для дорослої молоді.

Махеш Кумар Ведурупака з Андра Прадеш, Індія. Він є чоловіком і батьком двох милих дітей. Він здобув ступінь бакалавра з комп'ютерної техніки і працює старшим розробником програмного забезпечення. Йому подобається кудись ходити всією сім'єю, вивчати нові технології та куховарити.

Заріа Інніс з Барбадосу. Їй 21 рік і вона є найстаршою з п'ятьох дітей. Вона є членом Церкви все своє життя. Їй подобається писати і виконувати музику.

Алекс Х'югі з Орегону, США. Він закінчив Університет Бригама Янга, здобувши ступінь бакалавра з англійської мови. Він найбільше любить вивчати літературу для дорослої молоді, писати короткі смішні історії і новели та пити молоко.

ІЛЮСТРАЦІЯ ТОНІ ДЕМУРО

У ЦЬОМУ РОЗДІЛІ

44 **Під захистом завітів**
Кеалохілані Уоллес

48 **Знову дивитися на святий храм**
Махеш Кумар Ведурупака

ЛИШЕ В ЦИФРОВОМУ ФОРМАТІ

Храмовий ендаумент: запитання і відповіді

Достатньо хороші для храму?
Заріа Інніс

5 причин того, чому неодруженим слід брати участь у храмових запечатуваннях
Алекс Х'югі

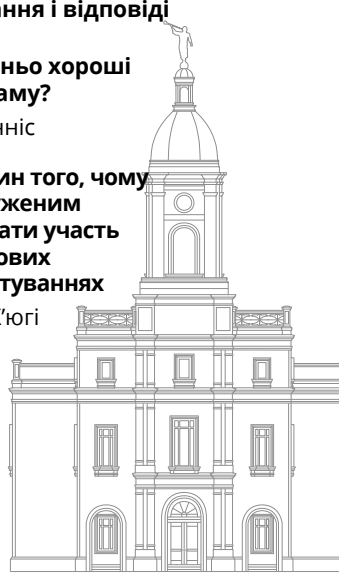

Шукайте ці статті та інше:

- На сайті liahona.lds.org
- В рубриці **Щотижневі новини дорослої молоді** (під заголовком "Доросла молодь" в Євангельській бібліотеці)
- На **facebook.com/liahona**

Під захистом завітів

Ті, хто з вірою носить храмовий одяг, завдячують силою і захистом не магічним впливам, а Богові.

Кеалохілані Уоллес

Мені важко повною мірою передати словами, чому я люблю носити храмовий одяг. Хоча тканина, з якої зроблено храмовий одяг, є легкою й ледь відчутною після того, як до неї звикнеш, те, що символізує храмовий одяг, благословення, які приходять з ним та вічно присутній зовнішній вияв мого внутрішнього зобов'язання Богові—і моєї любові *до* Бога—перетворює щоденне носіння храмового одягу на прекрасний і духовний досвід. Це означає мир. Це означає силу. Це означає спокій. Це означає владу. Це означає святість. Моє ставлення до храмового одягу визначає те, наскільки великим благословенням він є.

Іноді люди вважають, що храмовий одяг—це лише білизна або просто міра скромності, мета якої показати, що вони можуть одягати, а що ні—гранична межа між тим, що є пристойним, а що—непристойним. І хоча належне носіння храмового одягу безперечно спонукає до скромності (особливо з огляду на норми світу), храмовий одяг святого священства символізує набагато більше.

Могутня вічна перспектива

Я отримала власний ендаумент у 19 років під час підготовки до храмового шлюбу. І хоча через несприятливі обставини той шлюб розпався, я була вірна своїм завітам, а ті завіти, які я уклала з Господом, залишилися в силі. Я трималася за них, і вони мене підтримали. Я не була залишена на самоті зі своїми випробуваннями, і мене було зміцнно.

Я отримала безліч благословенье за те, що постійно мала храмову рекомендацію, належно носила храмовий одяг—відповідно до настанов—і дотримувалася укладених у храмі завітів. Хоча неможливо назвати всі благословення за вияв такого послуху, найочевиднішими з тих, які я помітила, були такі: здатність дивитися на все з точки зору небесної перспективи й мати постійне фізичне нагадування, яке допомагає робити правильний вибір навіть тоді, коли люди навколо мене цього не роблять і навіть коли вибір інших людей завдає болю.

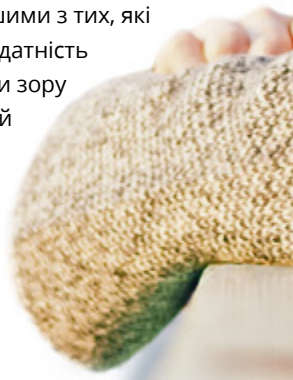

Багато всього в моєму житті пішло шкереберть за останні 11 років (серед лише небагатьох подій є розлучення, болісні фінансові негаразди і невдала кар'єра та особисті провали), однак постійне носіння храмового одягу та регулярне відвідування храму

ФОТОГРАФІЯ ВІД GETTY IMAGES

допомогли мені дізнатися, що в цьому житті є щось більше за всі ті випробування, які я переживаю в даний момент—якими б важкими або болісними вони не були.

Оскільки ці дві константи допомагали не втрачати Духа, мені вдалося обійти фізичну небезпеку завдяки внутрішнім спонуканням, за якими я вирішила діяти—і у мене також виникло сильне відчуття надії та вічна перспектива, які скеровували мене в сумні часи, коли вже не було сил зробити ще один емоційний або фізичний крок вперед на моєму шляху. Цей спокій і досі підтримує мене, коли виникають нові випробування і негаразди.

Благословення храму, які я відчула, є різноманітними—від щоденних благословень, які ми часом не помічаємо (наприклад, внутрішній спокій та підказки Духа), до хвилюючих, вічних та очевидних (наприклад, бути навіки запечатаними з нашими сім'ями). Досвід кожної людини є унікальним і особистим—однак благословення завжди приходять до нас у досконалий час, визначений Господом, якщо ми

дотримуємося своїх завітів (див. Учення і Завіти 82:10). Носіння храмового одягу є важливим, особистим способом показати Господу, що ми пам'ятаємо свої завіти.

Постійний духовний захист

Президент Бойд К. Пекер (1924–2015), президент Кворуму Дванадцятьох Апостолів, пояснював одне з благословень, якого ми можемо сподіватися, якщо носимо храмовий одяг належним чином: "Храмовий одяг символізує священні завіти. Він спонукає до скромності й стає щитом і захистом для того, хто його носить"[1].

Цей щит може захистити нас від того, що Нефій називав "вогненні стріли супротивника" (1 Нефій 15:24). Якби ми могли підрахувати, скільки стріл Сатана випускає в нас кожного дня, то я уявляю, що кількість була б астрономічною. Ми живемо у світі, який активно прагне зруйнувати те, у що ми віримо. Недоречні зображення і послання оточують нас повсюди разом з настійливими запрошеннями скористатися шкідливими речовинами або порушити закон цнотливості. Ще більш шаленими є тиск і спокуса посперечатися і бути недобрими чи то в особистій розмові, чи особливо он-лайн; поглузувати або принизити інших за те, що вони висловлюють свою точку зору або вірування, або насміхатися з людини за щось таке незначне, як граматична помилка. Ці духовні атаки, якщо брати їх до уваги, притупляють наші відчуття і зменшують здатність відчувати застереження Святого Духа.

Перелік "вогнених стріл", які Сатана спрямовує на нас, у буквальному розумінні є безкінечним і завжди небезпечним. Старійшина Таніела Б. Ваколо, сімдесятник, сказав: "Багато відволікань і спокус у житті подібні до "хижих вовків". То як же ми можемо себе захистити? Далі у тому ж виступі він продовжував: "Я обіцяю, що участь в обрядах і шанування пов'язаних з ними завітів, принесе вам чудове світло і захист у цьому світі, який дедалі більше вкривається темрявою"[2].

Якби "стріли", спрямовані Сатаною проти вас кожного дня, були справжніми гострими предметами, які ви можете як бачити, так і відчувати, чи залишили б ви щит вдома? Чи знехтували б ви знанням того, як захистити себе—тобто шляхом до місця прихистку? Чи знехтували б ви укладанням чи дотриманням завітів з Богом, якщо Він пообіцяв би, що ті завіти допоможуть вам здобути перемогу?

Сила завітів у нашому просуванні вперед

Захист, який дає храмовий одяг,—це не якась магія, що міститься в самому храмовому одязі, як помилково вважають деякі люди. Натомість обіцяний захист є тим захистом, який Господь пообіцяв надавати як фізично, так і духовно, якщо ми дотримуємося своїх завітів і виявляємо, що з вірою

виконуємо свої зобов'язання перед Ним кожного дня.

Храмові завіти і храмовий одяг *не* для досконалих людей. Вони мають на меті бути щитом і захистом для недосконалих людей, які роблять усе можливе, аби стати кращими. Людей, які каються, коли помиляються, і продовжують іти вперед. Людей таких, як ви і я.

Так само, як кожного тижня ми фізично приймаємо причастя, щоб згадати і поновити свої завіти хрищення, носіння храмового одягу кожного дня служить фізичним нагадуванням про завіти, які ми уклали у храмі. Усе це нам потрібно на нашому шляху до того, щоб стати більше подібними до Христа.

Крім божественного захисту, дотримання завітів та носіння храмового одягу—це спосіб кожного дня показувати Богові силу нашої любові до Нього та готовність дотримуватися Його заповідей, *тому що* ми Його любимо—а це і є для нас способом отримання численних благословень, які Бог хоче на нас пролити. Він дійсно любить нас більше, ніж ми можемо уявити, і хоче, щоб ми були в безпеці та мали захист, обіцяний Ним.

Благословення кожного дня

Кожного дня ми всі ведемо духовну битву незалежно від того, чи ми це усвідомлюємо. Завіти, які ми укладаємо у храмі та яких дотримуємося в повсякденному житті, допоможуть виграти у війні з гріхом і Сатаною, але наша відповідальність—підготуватися, а потім—бути вірними.

Я така вдячна за своє рішення прийти до храму, а потім за рішення дотримуватися своїх завітів. Я отримую благословення кожного дня за свій вибір та належне носіння храмового одягу відповідно до укладеного завіту. Це дає мені безпеку. Це нагадує про мої завіти. І це показує Богові, що я люблю Його більше, ніж світ, і що я буду робити те, що Він просить мене робити. ■

Автор живе на Гаваях, США.

ПОСИЛАННЯ

1. Boyd K. Packer, *The Holy Temple* (1980), 75.
2. Таніела Б. Ваколо, "Спасительні обряди принесуть нам чудове світло", *Ліягона,* трав. 2018, сс. 40, 41.

ДІЗНАЙТЕСЯ БІЛЬШЕ:

- Дізнайтеся більше про храми, підготовку до храму та храмові обряди на сайті temples.lds.org.
- Перегляньте підготовлені Церквою відео, які допоможуть пояснити іншим людям, що таке храмовий одяг, на сайті mormonnewsroom.org/article/temple-garments.

ПРАВОРУЧ: ФОТОГРАФІЯ ВІД GETTY IMAGES

ЗНОВУ ДИВИТИСЯ НА **СВЯТИЙ ХРАМ**

Махеш Кумар Ведурупака

Я зрозумів, що було необхідно повернутися до храму, щоб краще зрозуміти і запам'ятати укладені завіти.

Чотири роки тому мій учитель інституту, брат Суреш Тартаян, поставив класу запитання: "Скільки з вас були у храмі?" Оскільки ми з дружиною Анантою вперше здійснили 10-годинну подорож до Гонконзького Китайського храму рік тому, то я з гордістю підняв руку. Потім він поставив ще одне запитання: "Чи ви пам'ятаєте, які завіти уклали у храмі?"

Його запитання змусило мене глибоко замислитися. Треба було стільки всього засвоїти під час моєї першої подорожі до храму. Хоча я намагався бути уважним, після того, як минуло стільки часу, я зрозумів, що забув завіти, які уклав у храмі. Саме в ту мить я прийняв рішення повернутися до храму вдруге і вже цього разу приділяти увагу завітам, які укладаю, та запам'ятати їх, а також усе інше, що є важливим для мого спасіння.

Час минав. У моєму житті виникли надзвичайні випробування. Однак я записався до класу інституту, і одного разу в нас був урок, присвячений пророкові Йоні. Йона не хотів робити те, що Господь наказував йому робити. Один з віршів, який привернув мою увагу—Йона 2:5: "Я вигнаний з-перед очей Твоїх, проте ще побачу я храм Твій святий".

Цей уривок з Писань зворушив моє серце, і я молився Небесному Батькові, щоб Він дав ще одну можливість мені та моїй дружині відвідати храм.

Через чотири роки Небесний Батько знову благословив нас можливістю увійти в Його дім, цього разу в Тайбейський Тайванський храм.

Перебуваючи там, я мав можливість виконувати обряди за свого дядька, який помер від раку. Коли мене христили за нього, я думав про благословення, які він отримає завдяки цьому храмовому обряду. Я був такий щасливий і зрозумів слова, сказані президентом храму, коли я вперше увійшов до цієї священної будівлі і почувався трохи збентеженим. Він сказав мені: "Брате, ви можете не розуміти всього, що зараз виконуєте, але настане

ФОТОГРАФІЯ ГОНКОНЗЬКОГО КИТАЙСЬКОГО ХРАМУ

день, коли ви відчуєте, що зробили тут щось надзвичайне".

Я отримав свою відповідь! Мені потрібно було чотири роки, щоб зрозуміти це, коли я відвідував храм удруге.

Тепер, коли я приймаю причастя кожного тижня, я згадую про те, якою могутньою є Спокута Ісуса Христа і якими священними є укладені мною завіти у храмі.

Цього року ми з дружиною святкуємо 10-ту річницю подружнього життя. Я хочу святкувати її у храмі й виконувати обряди запечатування для своїх предків. Щоб цього досягнути, я працював на основній і додаткові роботі, яка не забирала мій час, призначений для сім'ї.

Я знаю і відчуваю, що храмова робота є реальною. Ніщо не може з нею зрівнятися, і варто йти на будь-які жертви заради відвідування храму й виконання роботи Небесного Батька для себе і для тих душ, які вже по той бік завіси. ■

Автор живе в Андхра Прадеш, Індія.

ФОТОГРАФІЯ ТАЙБЕЙСЬКОГО ТАЙВАНСЬКОГО ХРАМУ

Махеш і Ананта Ведурупака перед Тайбейським Тайванським храмом.

ХРАМОВИЙ ЕНДАУМЕНТ: ЗАПИТАННЯ І ВІДПОВІДІ

Якщо ви готуєтеся до першого відвідування храму, читайте "Запитання і відповіді" в електронній версії цієї статті в Євангельській бібліотеці або на сайті liahona.lds.org. Нижче наведено одне з п'яти запитань, які ви там знайдете.

Що я можу робити аби краще зрозуміти храмовий ендаумент і завіти, які там укладаю?

Зосереджуйтеся на храмових вченнях і завітах під час особистого вивчення. Шукайте в Писаннях, виступах з генеральної конференції та інших церковних матеріалах посилання на принципи і завіти, які є складовою ендаументу. Згадуючи про ці істини під час особистого вивчення, ви зможете краще зрозуміти храмові обряди і завіти. Наприклад, коли вивчатимете закон цнотливості, подумайте, як може цілісність Йосипа, якого спокушала дружина Потіфара, благословити ваше рішення дотримуватися цього закону? (Див. Буття 39). Як рішення Нефія дотримуватися Божих заповідей стосується вашого служіння у покликанні? (Див. 1 Нефій 3:7).

Повертайтеся до храму так часто, як вам дозволяють особисті обставини.

"Ми всі отримуємо однакові настанови, але наше розуміння того, що означають ці обряди і завіти, буде зростати, якщо ми часто будемо повертатися в храм, бажаючи пізнавати й обдумувати вічні істини, яких нас там навчають".

Сільвія Е. Олред, колишній перший радник у Генеральному президентстві Товариства допомоги, "Святі храми, священні завіти", *Ліягона,* лист. 2008, с. 113.

Зайдіть на сайт **lds.org/go/031949**, щоб прочитати статтю, яка допоможе вам зрозуміти завіти, які ми укладаємо з Богом.

54

МОЛОДІ

Мені подобається сімейна історія!

Я не завжди належним чином ставився до сімейно-історичної роботи. Усе змінилося, коли мене христили за одного з моїх предків у Чилійському храмі у Сантьяго.

Я був дияконом, коли вперше увійшов до храму. Коли я був біля самої христильної купелі, то відчув, як хтось зайшов у кімнату. Я поглянув вгору й побачив старого чоловіка, одягнутого в поношений одяг. Я відчував його любов і вдячність до мене, тому що я виконував роботу для нього. Після того як мене було охрищено за нього і я вийшов з води, я оглянув кімнату, але його вже не було.

Я завжди думав, що храм надаватиме імена для храмової роботи, тож мене не цікавило ведення сімейно-історичних досліджень. Однак цей випадок викликав у мене велику зацікавленість у пошуку імен своїх родичів.

Одного дня я взяв комп'ютер і побачив, що отримав електронне послання від Церкви з інформацією про одного зі своїх предків. Я відчув, що мені необхідно шукати більше імен, тож я запитав свою маму, як я можу ефективно шукати імена та збирати більше інформації про своїх предків.

З того часу я знайшов 11 імен родичів, і я знаю, що можу знайти більше. Ці люди ніколи не мали можливості охриститися, поки жили на землі, і вони довго чекали, коли за них буде виконано храмову роботу. Я радий, що можу допомагати їм завдяки храмовій та сімейно-історичній роботі.

Лукас,
16 років, Сантьяго, Чилі

У ЦЬОМУ РОЗДІЛІ

52 **Що є істиною, а що—ні?**
Старійшина Карл Б. Кук

55 **"Вона істинна, вона істинна"**
Девід Муанда

56 **Під час перегляду конференції**

58 **Підтвердження моєї гідності**
Ім'я не вказується

60 **Бачити чудеса у повсякденному житті**
Бріанна Колл Герберт, Алекс Х'югі та Аспен Стендер

63 **Плакат: Час у храмі**

64 **Останнє слово: Почути голос Господа під час генеральної конференції**
Старійшина Ніл Л. Андерсен

Старійшина Карл Б. Кук
З президентства сімдесятників

ЩО Є ІСТИНОЮ,

Нещодавно я познайомився з надзвичайною молодою жінкою, 17-річною Кайлі, коли вона ділилася своїми щирими почуттями під час конференції колу. Вона проголосила, що Бог—дійсно є, що Церква—істинна і що Президент Рассел М. Нельсон—пророк Бога. Вона також склала потужне свідчення, що ті негативні речі, які деякі люди кажуть про Церкву і про євангелію Ісуса Христа—є неправдою.

Я був вражений переконанням Кайлі та її здатністю розрізняти, що є істиною, а що—ні.

Але ще більше я був вражений розмовою з Кайлі після зборів, коли дізнався, що вона здолала нелегкий шлях, перш ніж навчилася розрізняти істину та здобула свої переконання. У дійсності, вона пережила важкі випробування своєї віри.

Ось що вона розповіла.

Нелегкі пошуки відповідей

Кайлі була завжди активною в Церкві. Однак, коли вона починала глибоко замислюватися про євангелію та про Церкву, у неї виникали серйозні запитання. Вона відчувала провину за те, що сумнівалася, і почала шукати відповіді.

“Моя проблема,—казала Кайлі,—в тому, що я шукала не там. Замість того, щоб досліджувати Писання або виступи з конференцій та поговорити з батьками, я зверталася до різних статей он-лайн, де стверджувалося, що вони містять відповіді на мої запитання”.

Спочатку Кайлі думала, що он-лайнові статті проливають світло на її запитання. Однак вона каже: “Коли я продовжувала досліджувати свої питання, все, що я читала, сповнювало мене ще більшою кількістю питань і більшою кількістю сумнівів”.

Кайлі почала втрачати і віру, і надію. “Світло мого свідчення

а що—ні?

тьмяніло,—згадує вона,—і поступово я перестала робити те, чого мене навчали—читати Писання, молитися і відвідувати семінарію”.

Поступово вона занурювалася в темряву і збентеження. Вона розповідає: “Я не могла визначити, що було від Бога, а що було безглуздою ідеєю, перекрученою і створеною кимось, хто хотів мене заплутати. Я більше не могла розрізняти, що було істиною, а що—брехнею. Я була спантеличена”.

Кайлі порівнює свою ситуацію з ситуацією, в якій опинився Джозеф Сміт, коли сказав: “Нарешті я дійшов такого висновку: або я мушу залишитися у темряві й збентеженні, або ж мушу скористатися порадою Якова, а саме, звернутися до Бога. Зрештою, я вирішив звернутися до Бога [Якова 1:5]. Якщо Він дає мудрість тому, кому не стачає мудрості, і робить це просто, і не докоряє, то й мені вільно запитати” (Джозеф Сміт—Історія 1:13).

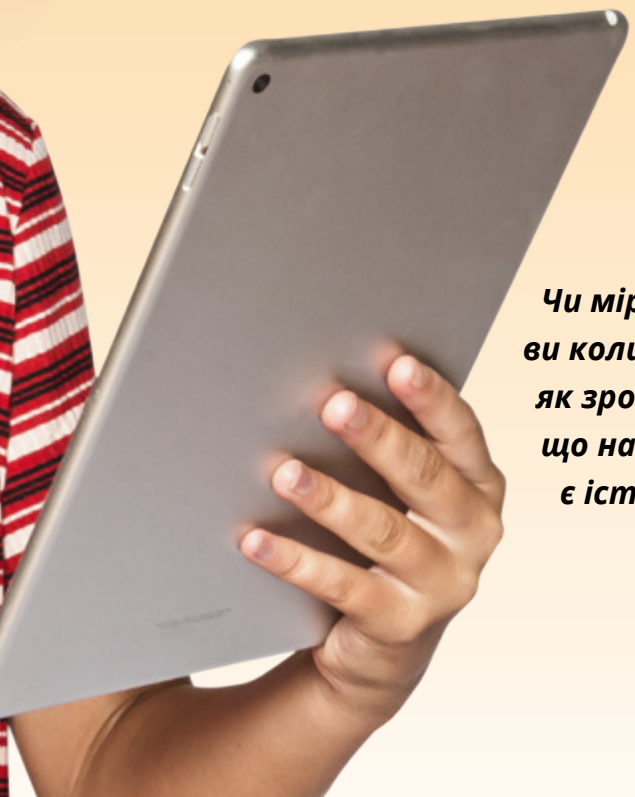

Чи міркували ви коли-небудь, як зрозуміти, що насправді є істиною?

Розмова з людьми, яким вона довіряє

У цей критичний момент Кайлі звернулася до своєї вчительки семінарії, до бабусі та мами. Вчителька семінарії запевнила, що почуття Кайлі не є чимось неправильним і що вона не єдина людина, у якої виникають запитання. Вчителька поділилася своїм свідченням і порадила почитати матеріали, які допоможуть Кайлі в її пошуках.

Бабуся Кайлі не читала їй нотацій. Вона просто порадила їй подумати над тим, які джерела інформації надихають її—інформація он-лайн чи доктрина Церкви? Кайлі почала порівнювати: “Що мене надихає? Що приносить радість і мир у мою душу? Що навчає мене, що я буду зі своєю сім’єю навіки в стані нескінченного щастя, якщо буду дотримуватися Божих заповідей? Що змушує чути нав’язливі голоси?”

Пошуки Бога в молитві й Писаннях

Мама Кайлі заохочувала її молитися. Згодом Кайлі пішла в свою кімнату і вилила душу Богові. Вона розповідає: “Нічого не сталося. Не з’явилися ангели. Моє серце не сповнилося миром і вдячністю. Я повернулася до мами. Ми молилися разом, і вона запропонувала мені почитати Книгу Мормона 10 хвилин. Коли я читала, то відчула в серці обіцяння, що якщо буду продовжувати це робити, то побачу благословення. Я зможу чітко бачити і знати, які вчення—від Бога, а які—ні”.

Кайлі почала молитися кожного дня і читати Книгу Мормона. Вона трималася подалі від Twitter та веб-сайтів, які раніше посіяли в ній сумніви. Вона пішла до семінарії з наміром навчатися, а не шукати негативну інформацію про Церкву.

Розпізнати, що є істинним

Приблизно через два тижні невпинних зусиль вона відчула, що негативні голоси віддаляються. Вона почала

краще навчатися в школі. Робота стала приємнішою і покращилися стосунки з батьками. Вона стала щасливішою.

Завдяки тому відчуттю щастя, як каже Кайлі: "Я нарешті знайшла свої відповіді. Я змогла розрізняти, що від Бога, а що—ні, бо я бачила на собі, що Він для мене робить, коли я роблю те, що Він просить.

Саме це,—сказала вона на завершення,—той єдиний спосіб, який допоможе вам розрізняти, що є істиною від Бога, а що—ні. Ми можемо вивчати і розмірковувати й ставити під сумніви все, що завгодно, але лише коли ми зробимо те, що радить Яків і що зробив Джозеф Сміт—запитав і почав діяти—лише тоді ми зможемо дійсно знати, що є істиною, а що—ні".

То про що ми дізнаємося з досвіду Кайлі? Ось кілька ідей:

- У нас не повинні виникати погані почуття, якщо ми маємо запитання.
- Ми ніколи не повинні припиняти молитися, коли шукаємо відповіді.
- Ми повинні вивчати Книгу Мормона і обдумувати її.
- Ретельно обираючи, що читати і слухати, ми можемо вимкнути гучні голоси, що линуть з гаджетів та медіа, які віддаляють нас від істини та мають намір знищити.
- Нам слід порадитися з людьми, яких ми знаємо, любимо і поважаємо, а не шукати допомоги від незнайомців.
- Бог згодом відповість на наше запитання у Його спосіб і в Його час. Він любить нас.
- Відповіді надійдуть, якщо ми будемо робити те, про що просить Небесний Батько, а не те, що пропонує світ.

Мене надихає Кайлі й ви, молоді жінки й молоді чоловіки, яких Бог підготував для цього часу. Вона, як і багато з вас, є прикладом тієї людини, про яку казав Президент Рассел М. Нельсон: "Нам потрібні жінки з даром проникливості, які можуть оцінювати тенденції світу і помічати ті, які хоч і популярні, але пусті чи небезпечні"[1].

Ви є шукачами істин, тими, хто дотримується завітів і будує царство. З Божою допомогою і силою Ісуса Христа та Його Спокутою ви можете отримати дар, щоб розпізнавати і знати, що є істиною, жити за нею та ділитися нею. ■

ПОСИЛАННЯ

1. Рассел М. Нельсон (цитує Бойда К. Пекера), "Благання до моїх сестер", *Ліягона,* лист. 2015, с. 96.

ФОТОІЛЮСТРАЦІЇ ДЕВІДА СТОКЕРА

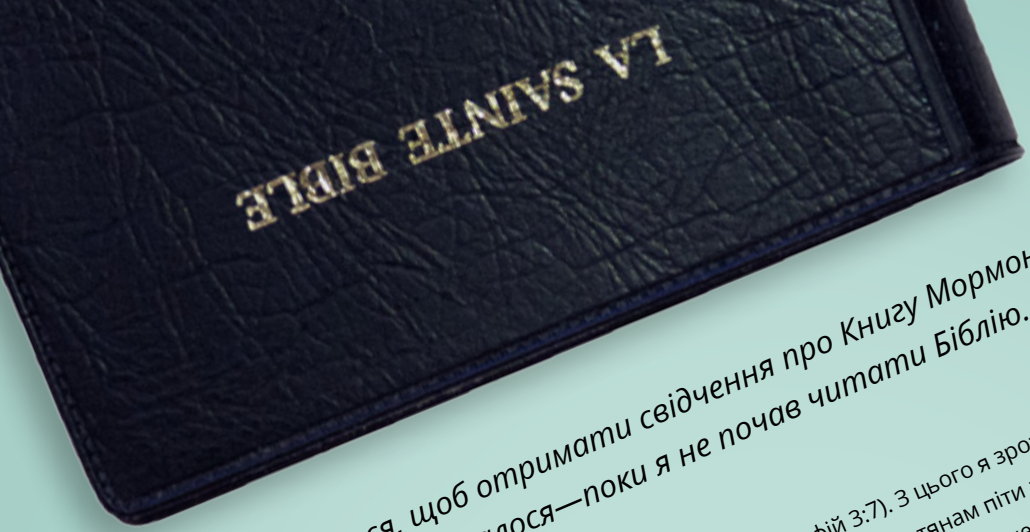

“Вона істинна, **ВОНА ІСТИННА”**

Коли я молився, щоб отримати свідчення про Книгу Мормона, нічого не відбувалося—поки я не почав читати Біблію.

Девід Муанда

Коли мені було 12 років, я захотів дізнатися сам, що Книга Мормона—істинна. Під час виступу я міг свідчити, що Книга Мормона є словом Бога, бо вчителька Початкового товариства так сказала. Але сам я не розумів, що це означає.

Я знав про обіцяння Моронія, в якому було сказано, що якщо я буду читати, розмірковувати і молитися, то зможу також про це знати (див. Мороній 10:3–4). Я читав упродовж тижнів і відчував спокій, однак не сталося нічого видатного—ні світла, ні ангелів, ні голосу. Зрештою, я перестав читати Книгу Мормона.

Одного дня, вивчаючи книгу Вихід, я читав, що коли у ізраїльтян не було їжі, Бог послав їм манну. Кожна людина мала взяти певну кількість на кожен день. Він послав їм їжу, але вони мали зрозуміти, як її збирати. Мені на думку спали слова Нефія: “Господь не дає заповідей дітям людським без того, щоб не приготувати шлях для них, аби вони могли виконати те, що Він наказав їм” (1 Нефій 3:7). З цього я зрозумів, що Бог заповідав ізраїльтянам піти з Єгипту і планував забезпечувати їх їжею. Цей уривок з Книги Мормона допоміг мені краще зрозуміти Біблію, і я прийшов до висновку, що Книга Мормона була словом Бога.

Як пояснював старійшина Девід А. Беднар, з Кворуму Дванадцятьох Апостолів, особисте одкровення більше схоже на поступовий схід сонця, а не на раптову появу світла під час увімкнення лампочки[1]. Я почав дивитися на Книгу Мормона по-іншому.

Упродовж наступних місяців я переконався, як ніколи раніше, що Книга Мормона є словом Бога. Враження, яке я отримував багато разів через голос Духа, було таким: “Вона істинна, вона істинна, вона істинна”. Я й досі читаю Книгу Мормона майже кожного дня, і кожного разу я чую слова: “Вона істинна”. ■

Автор живе в Демократичній Республіці Конго.

ПОСИЛАННЯ

1. Див. Девід А. Беднар, “Дух одкровення”, *Ліягона*, трав. 2011, сс. 87–90.

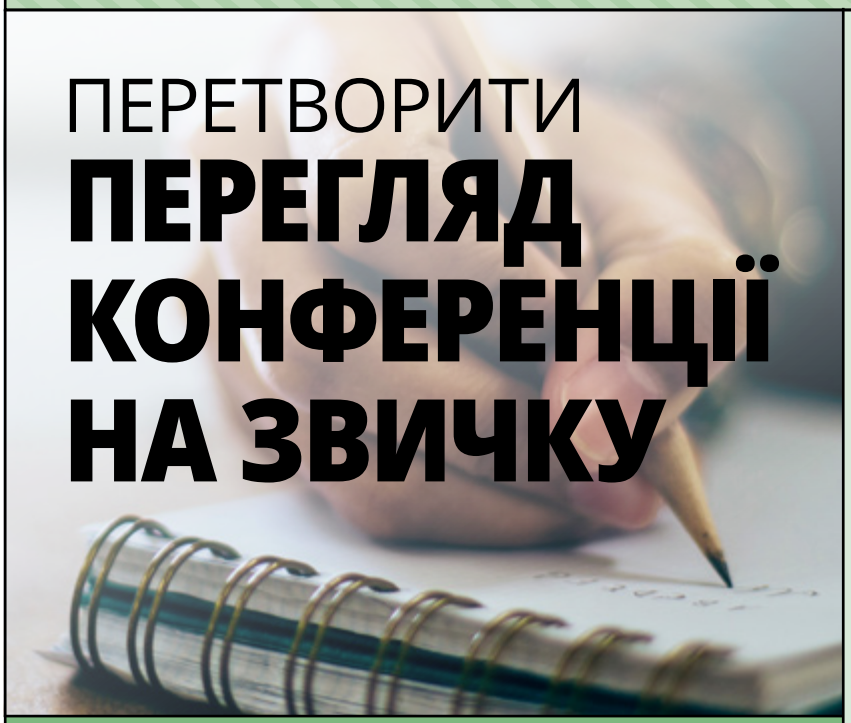

ПЕРЕТВОРИТИ **ПЕРЕГЛЯД КОНФЕРЕНЦІЇ НА ЗВИЧКУ**

Ось кілька кроків, які ви можете зробити, щоб перетворити перегляд генеральної конференції на позитивну звичку:

Вона відбувається кожного року в квітні й жовтні. Можливо, ви вже звикли до піврічного ритму. Але як пересвідчитися, що конференція дійсно є складовою вашого життя—до кінця життя?

У майбутньому, коли ви будете жити самостійно, що ви будете робити кожні шість місяців під час проведення конференції? Уже зараз прийміть рішення, як будете використовувати силу цієї події, що відбувається двічі на рік, беручи в ній участь. Не кажіть: “Я подивлюся її он-лайн пізніше”. Перетворіть конференцію на особливу подію та звичку в своєму житті.

ФОТОГРАФІЯ РУКИ, ЯКА РОБИТЬ ЗАПИС У ЗОШИТІ, ВІД GETTY IMAGES

1

ВСТАНОВІТЬ МЕТУ.

Серед найважливішого, що ви можете робити—це слухати сучасних пророків та апостолів. Намагайтеся переглянути кожну сесію якомога скоріше. Спробуйте встановити дату і час, до яких ви переглянете всю конференцію.

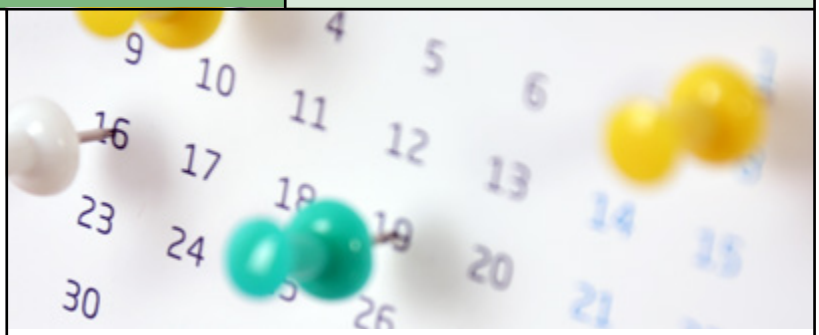

2

ПРИЗНАЧТЕ ДАТУ.

Наскільки це можливо, виділіть час, призначений для конференції, та відмініть будь-які спортивні ігри, заходи з друзями чи інші справи. Якщо ви не можете слухати генеральну конференцію наживо, ви все ж можете перетворити її на подію і вибрати дату для її перегляду.

3

ЗАПРОВАДЬТЕ ТРАДИЦІЇ·

Серед суттєвих традицій може бути сімейне обговорення улюблених виступів, сімейна молитва перед сесією або створення особистої підбірки цитат. Розважальні традиції можуть включати їжу—обід або перекус, які можуть мати цікаві назви, пов'язані з конференцією (конференційні чіпси, nachos grandes de conferencia (великі кукурудзяні конференційні чіпси), надихаюче морозиво або конференційна морква).

4

СКЛАДІТЬ ПЛАН ТОГО, ЩО БУДЕТЕ РОБИТИ ПІСЛЯ КОНФЕРЕНЦІЇ.

Включіть виступи з конференції до вашого регулярного вивчення євангелії. Ви можете читати по виступу з конференції кожної неділі наступні шість місяців; слухати в автобусі або в машині кожного дня упродовж пари тижнів; або під час особистого вивчення Писань переглядати всі уривки з Писань, що цитувалися на конференції. Що б ви не вирішили, складіть план, як будете це виконувати. ■

"Я закликаю вас наступні шість місяців часто—і навіть неодноразово—вивчати послання з цієї конференції. Вдумливо шукайте, як використати ці послання на ваших домашніх сімейних вечорах, у вашому навчанні євангелії, у ваших розмовах із сім'єю та друзями і навіть у ваших бесідах з тими, хто не нашої віри".

Президент Рассел М. Нельсон, "Треба труд вершить", квітнева генеральна конференція 2018 р.

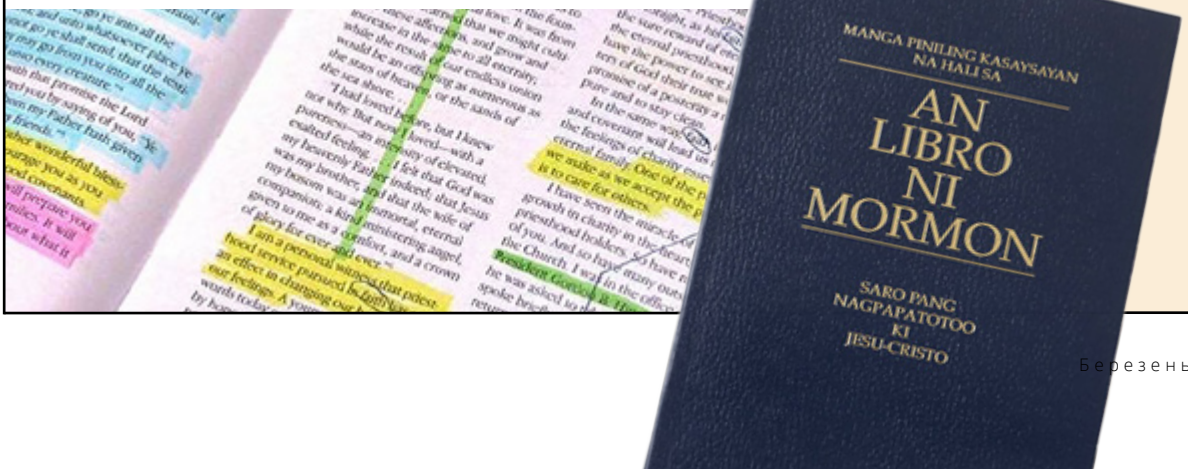

Знання про моїх предків дало мені сміливість вести духовні битви.

ПІДТВЕРДЖЕННЯ

Ім’я не вказується

Коли мені було років 11, я натрапила на порнографію. Той один випадок перетворився на велику проблему, яка стала найбільшою трудністю упродовж підліткових років. На той час, коли я навчалася в старших класах школи, я облишила порнографію і звернулася до Спокути Ісуса Христа. Хоча я пережила диво очищення свого розуму від бруду, моє серце мучилося від почуття провини.

Приблизно в той час моя бабуся дала мені рукописну автобіографію моєї прапрабабусі Теа. Упродовж кількох днів я відчувала сильний зв’язок з Теа Мартіною Вааген (1883–1967). Батько Теа трагічно загинув за кілька місяців до її народження, тож її виховувала овдовіла мати, яка була емігранткою з Норвегії. Дитячі роки Теа були важкими, але вона знаходила радість, коли збирала суниці та грала на органі в місцевій лютеранській церкві. Мати Теа повторно вийшла заміж і завдяки допомозі вітчима дівчина навчалася в коледжі. Пізніше Теа і її сім’я навернулися до Церкви й переїхали до Юти, США. Життя не було легким для Теа. Вона розлучилася зі своїм чоловіком. Вона переживала великий душевний біль і впала в глибоку депресію, однак залишилася вірною своєму свідченню.

Коли я дізналася про життя Теа та її рішення вистояти, незважаючи на випробування, мене огорнула велика любов, яка запевнила,

Ілюстрація Александра Бума

МОЄЇ ГІДНОСТІ

що я гідна, і це допомогло подолати паралізуюче відчуття провини. Я зрозуміла, що якщо вона могла подолати труднощі, то і я зможу.

Я зайшла на сайт LDS.org і зробила запит на отримання патріаршого благословення Теа. Я була глибоко зворушена, коли прочитала: "Плід стегон твоїх постане і назве тебе благословенною серед жінок в Ізраїлі". Я зрозуміла, що моя глибока повага до неї була виповненням того простого речення. Любов Теа допомогла мені зцілити своє серце від провини й повернути його до моїх предків. То було моє перше свідчення про обіцяння, дане старійшиною Девідом А. Беднаром, стосовно участі в сімейно-історичній роботі: я буду "захищен[а] проти наростаючого впливу супротивника" ("І серця дітей повернуться", *Ліягона,* лист. 2011, с. 27).

Я відчуваю більше сил і ясності у своєму житті, продовжуючи досліджувати життя членів своєї сім'ї та дізнаючись про їхні історії життя. Постійно беручи участь у сімейно-історичній роботі, я відчуваю, ніби здобула цілу армію союзників, які допомагають мені вести духовні битви. Я можу жити без страху, бо "ті, що з нами [наші предки], численніші від тих, що з ними [послідовники Сатани]" (2 Царів 6:16).

Хоча я не знайшла тисячі імен своїх предків, щоб піти з ними до храму, я дослідила історії життя своїх предків і ретельно шукаю їхні імена. Я приділяю час тому, щоб пам'ятати про їхнє життя і поважати їхній спадок. Я знаю, що мене було зміцнено і захищено від Сатани, оскільки я наповнюю своє життя світлом своєї сім'ї. ■

Бачити **чудеса** у повсякденному житті

Бріанна Колл Герберт,
Алекс Х'югі та Аспен Стендер
Співробітники редакції
церковних журналів

Якщо ми дивимося на життя крізь призму віри в Ісуса Христа, наші очі буде відкрито, і ми побачимо багато чудес навколо нас.

Що таке чудеса?

Усі ми знаємо, що таке чудеса, хіба не так? Мойсей розділяв води Червоного моря. Спаситель повернув зір сліпому чоловіку. Жінку було зцілено від смертельної хвороби. Одним з найбільших чудес є Спокута Ісуса Христа—жодне чудо навіть віддалено не може зрівнятися з ним за наслідками чи силою. Але чи лише ті випадки можна вважати чудесами?

ПРИЧИНИ, З ЯКИХ БОГ ЗДІЙСНЮЄ ЧУДЕСА

- Щоб виявити Свою силу
- Щоб навчати духовного принципу
- Щоб підтвердити дане раніше одкровення
- Щоб підтвердити і зміцнити віру
- Щоб просувати Свою роботу

Президент Даллін Х. Оукс, перший радник у Першому Президентстві, сказав: "Багато чудес відбувається кожного дня в роботі Церкви і в житті наших членів"[1]. Однак, коли востаннє ви пересували гору або бачили, як кількома рибами і хлібами нагодували тисячі людей? Ймовірно, що більшість із нас нічого подібного не бачила. То як же можна вважати висловлювання президента Оукса правдивим?

ФОТОГРАФІЯ ВІД GETTY IMAGES; ФРАГМЕНТ КАРТИНИ ХРИСТОС І БАГАТИЙ ЮНАК, ХУДОЖНИК ГЕНРІХ ГОФМАН.

Згідно з Путівником по Писаннях, чудо—це “надзвичайна подія, вчинена силою Божою”[2]. З огляду на таке визначення, давайте відкриємо очі, щоб усвідомити багато чудес, що оточують нас—чудес, які ми можемо навіть не усвідомлювати.

Ми безсумнівно бачили Божу руку в житті Його народу завдяки чудесам, наведеним у Писаннях. Але ми також бачимо кожного дня, і зараз ми можемо спілкуватися з будь-ким і будь-де. Божу силу можна побачити в найменших подробицях нашого життя.

Чому Бог здійснює чудеса?

Чудеса можуть мати різні прояви, однак в цілому Бог здійснює їх з одних і тих самих причин. Іноді чудеса зцілюють, втішають або фізично захищають

Є чудеса, які ми маємо схильність забувати: кожного дня встає і заходить сонце; з маленьких насінин виростають могутні дерева.

Його духовну силу, коли отримуємо відповідь на молитву, зміцнюємо свої свідчення або відчуваємо зміну серця.

І все ж існує багато інших чудес, які ми схильні забувати: кожного дня встає й заходить сонце; з маленьких насінин виростають могутні дерева; багато органів нашого тіла працюють разом, даючи можливість дихати, бігати, спати та їсти. Надихаючі винаходи в медицині й технологіях відбуваються Божих дітей, однак ці зовнішні прояви не є єдиною причиною здійснення чудес. Часто чудо взагалі не запобігає стражданням чи трагедії. Бог здійснює чудеса з двох причин: щоб зміцнити віру і щоб зробити добро.

Часто чудеса виявляють Божу силу Його дітям або навчають певного духовного принципу. У Bible Dictionary (Біблійному словнику) сказано, що багато чудес, здійснених Ісусом Христом,

“мали на меті довести юдеям, що Ісус є Христос” і навчати таких принципів, як підзвітність, покаяння, віра і любов[3].

За інших випадків чудеса могли бути підтвердженням раніше даного одкровення, наприклад, ознак народження Христа, про які говорили пророки на Американському континенті. Бог також може використовувати чудеса, щоб просувати Свою роботу—сімейно-історичну, місіонерську та іншу.

Однак, якщо ми прагнемо чудес, керуючись хибними причинами, то можемо потрапити в халепу. Найчастіше проблема виникає тоді, коли ми прагнемо ознак як доказу існування Бога. Якщо ми не доповнюємо це рівняння вірою, ознаки ніколи не приведуть до справжнього, тривалого навернення. Лише погляньте, що відбувалося в Книзі Мормона: багато людей бачили ознаки і чудеса, але без віри їхній послух був дуже нетривалим.

Також неправильно прагнути чудес заради популярності або грошей, почуття помсти або спроби змінити Божу волю.

Президент Бригам Янг (1801–1877) навчав: “Чудеса ... не призначаються невіруючим; вони здійснюються, щоб втішити святих, а також щоб зміцнити і ствердити у вірі тих, хто любить і боїться Бога та служить Йому”[4]. Розуміння того, чому Бог здійснює чудеса, може допомагати нам бачити їх у власному житті.

ЩО Я МОЖУ ЗРОБИТИ?

Присвятіть певний час, щоб поміркувати над подіями минулого тижня. Чи ви бачили звичайні чудеса у своєму повсякденному житті? Якщо чудеса, на які ви сподівалися, не відбулися, чи відбувалося щось інше, що принесло вам втішення, духовне зростання або нагоду наблизитися до Спасителя?

Як я можу побачити чудеса?

Чудеса відбуваються згідно з волею Бога і нашою вірою в Нього. Пророк Мороній писав: “І ... ніхто ніколи не творив чудес, як тільки внаслідок своєї віри; ось чому спочатку вони повірили в Сина Бога” (Етер 12:18). Наявність віри дає нам бачення того, що все хороше в нашому житті є роботою Бога, а не співпадінням чи везінням. Вміння побачити чудеса—це вже чудо! Якщо ми дивимося на життя крізь призму віри в Ісуса Христа, наші очі буде відкрито, і ми побачимо багато чудес навколо нас.

Втім величина, час і наслідки чуда не є вимірами нашої віри. Уявімо, що є дві сім’ї, і кожна дізналася, що хтось із їхніх дітей захворів на рак. Обидві сім’ї моляться про те, щоб хворий швидко одужав. Обидві сім’ї виявляють віру в зцілюючу силу Ісуса Христа.

Дитина у першій сім’ї повністю одужує попри прогнози лікарів, що їй залишилося жити лише місяць. Дитина у другій сім’ї проходить через кілька болісних етапів лікування і, зрештою, помирає, однак уся сім’я відчуває глибокий спокій і втішення, а не розпач.

Не обов’язково, що перша сім’я має більше віри, ніж друга. Обидві сім’ї побачили чудеса—кожна у свій спосіб; і обидва чуда є складовою постійного запевнення того, що Бог має план для кожного зі Своїх дітей.

У наш час Господь виконує, на перший погляд, як звичайні, так і надзвичайні чудеса. Вірні послідовники Ісуса Христа в кожному розподілі переживали небачене зцілення і непояснимий успіх. Однак нам не слід легковажити повсякденними подіями, які служать нагадуванням того, що Божа рука скеровує наше життя. Іноді нам треба лише їх побачити! ■

ПОСИЛАННЯ

1. Dallin H. Oaks, “Miracles”, *Ensign,* June 2001, 6.
2. Путівник по Писаннях, “Чудо”.
3. Bible Dictionary, “Miracles”.
4. *Teachings of Presidents of the Church: Brigham Young* (1997), 254.

“Чудеса ... не призначаються невіруючим; вони здійснюються, щоб втішити святих, а також щоб зміцнити і ствердити у вірі тих, хто любить і боїться Бога та служить Йому”.

—Президент Бригам Янг

БУДІВНИЦТВО Й УТРИМАННЯ ХРАМІВ МОЖЕ Й НЕ ЗМІНИТЬ ВАШЕ ЖИТТЯ, АЛЕ

ЧАС ПРОВЕДЕНИЙ ВАМИ У ХРАМІ НЕОДМІННО ЗМІНИТЬ ЙОГО.

Президент Рассел М. Нельсон, генеральна конференція, жовт. 2018 р.

ФОТОГРАФІЯ БАРАНКВІЛЬСЬКОГО КОЛУМБІЙСЬКОГО ХРАМУ

Почути голос Господа під час генеральної конференції

Старійшина Ніл Л. Андерсен
З Кворуму Дванадцятьох Апостолів

Я свідчу вам, що Ісус є Христос, що Він керує справами цієї священної роботи і що генеральна конференція є однією з дуже важливих подій, коли Він дає вказівки Своїй Церкві і особисто нам.

Зараз, коли ми збираємося під провідництвом Президента Рассела М. Нельсона, ми очікуємо, що те, що почуємо, буде "волею Господа, ... думкою Господа, ... голосом Господа і силою Бога на спасіння" (Учення і Завіти 68:4). Ми довіряємо Його обіцянню: "Чи Моїм власним голосом, чи голосом Моїх слуг, все одно" (Учення і Завіти 1:38).

В суєті і плутанині нашого сучасного світу життєво важливо довіряти і вірити словам Першого Президентства і Кворуму дванадцятьох заради нашого духовного зростання і витривалості.

Ми приходимо на генеральну конференцію, помолившись і підготувавшись. У багатьох з нас є важливі проблеми і щирі запитання. Ми хочемо поновити свою віру в нашого Спасителя, Ісуса Христа, і зміцнити нашу здатність протистояти спокусі та уникати відволікань. Ми приходимо, щоб нас навчали з висоти.

Я обіцяю вам, що, коли ви підготуєте свій дух і прийдете, очікуючи почути голос Господа, у вашому розумі з'являться думки і почуття, призначені саме вам.

В посланнях генеральної конференції можна знайти скриню скарбів небесних скерувань. Перевірка для кожного з нас—це те, як ми відреагуємо на те, що чуємо, що читаємо і що відчуваємо.

Я обіцяю, що коли ви почуєте голос Господа, звернений до вас у вченнях цієї генеральної конференції, і потім будете діяти відповідно до тих спонукань, то відчуєте дотик небес і благословення проллються у ваше життя та життя оточуючих вас людей. ■

З виступу на жовтневій генеральній конференції 2017 р.

Розмовляє **англійською, французькою, португальською** *та* **іспанською.**

На першому курсі навчання в Університеті Бригама Янга він працював **прибиральником туалетів,** *починаючи роботу о 4 ранку перед заняттями.*

Старійшина

НІЛ Л. АНДЕРСЕН

Під час навчання у старших класах школи він їздив на **конференцію студентського урядування** *разом з підлітками з 37 країн! Він розповідав іншим про Церкву.*

Його обирали **віце-президентом студентської ради** *в УБЯ.*

Любив **грати в баскетбол** *зі своєю сім'єю після повернення з роботи.*

Закінчив **УБЯ** *та школу бізнесу в Гарварді.*

Одружився з Кеті Вільямс 20 березня 1975 року в **Солт-Лейкському храмі.**

Зростав на **молочній фермі** *в Покателло, шт. Айдахо, США*

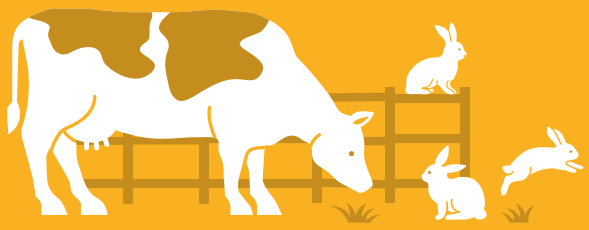

З усіх робіт на фермі йому найбільше подобалося **доглядати за кроликами.**

Раз на місяць ходив кудись снідати *з кожною своєю дитиною, аби приділяти кожній особливу увагу.*

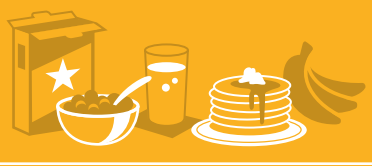

Його покликали служити місіонером у **Французькій місії,** *а пізніше він служив президентом Французької місії у Бордо.*

Був підтриманий членом **Кворуму Дванадцятьох Апостолів** *у квітні 2009 р.*

Народився 9 серпня 1951 року в **Логані, шт. Юта.**

Має **четверо дітей** *і* **17 онуків**

ПІКТОГРАМИ ЕНДРЮ РОБЕРТСА

ДОРОСЛІЙ МОЛОДІ

ПОКЛОНІННЯ У ХРАМІ

Читайте про благословення, які приносить носіння храмового одягу і намагання краще зрозуміти свої храмові завіти.

42

МОЛОДІ

ЯК ДІЗНАТИСЯ, ЩО Є ІСТИННИМ

сс. 52, 55

НЕДІЛЬНІ УРОКИ

ЯК СЬОГОДНІ ВИГЛЯДАЄ ЧУДО?

с. 60

ГЕНЕРАЛЬНА КОНФЕРЕНЦІЯ

ЧИ ТИ ГОТОВИЙ?

сс. 56, 64

ЦЕРКВА
ІСУСА ХРИСТА
СВЯТИХ
ОСТАННІХ ДНІВ

UKRAINIAN
4 021860 03192 0

Березень 2019 р.

Друг

Новий храм в **ІТАЛІЇ!**

Див. сс. 8–11

Дитячий розділ журналу *Ліягона*, що видається Церквою Ісуса Христа Святих Останніх Днів

Президент Генрі Б. Айрінг
Другий радник у Першому Президентстві

Бути схожими на Ісуса

Якось в неділю я спостерігав, як група дітей Початкового товариства співає:

На Господа схожим бути бажаю я повсякчас.
Я прагну усіх любити, як любить Ісус всіх нас.
Коли я не знаю, як треба вчинить,
Намагаюсь жити, як мені шепотить голос:
"Ближніх люби, як Ісус любить нас.
Добрим і приязним будь увесь час
Та чесним у справах, словах і думках,
Тебе так навчає Ісус".

Кожна дитина нахилилася вперед і сіла на самому краєчку свого стільця. Я бачив світло в їхніх очах і рішучість на обличчях. Ісус Христос був їхнім прикладом. Їхня мета полягала в тому, щоб стати такими, як Він.

Усі ми можемо стати такими, як Спаситель Ісус Христос, якщо живемо за євангелією. Я сподіваюся, що ви будете шукати можливостей чинити так, як Він чинив, і любити так, як любить Він. Любов---це шлях, ідучи яким, ми станемо такими, як Він. Ніхто з нас не є досконалим. Однак ми можемо знати, що йдемо Його шляхом. Він нас веде і хоче, щоб ми йшли за Ним. ●

З виступу "Наш досконалий приклад", Ліягона, *лист. 2009, сс. 70--73.*

Як ви можете показати свою любов до людей? Надішліть нам квітку для нашого саду доброти! Надсилайте електронним листом на адресу: liahona@ldschurch.org.

ІЛЮСТРАЦІЯ ЕНДРЮ БОСЛІ

Проповідь на Горі

Писання навчають нас про особливу промову (тобто “проповідь”), яку виголосив Ісус і яка називається Проповіддю на горі. Проглянь малюнки внизу і поєднай їх з тим, чого навчав Ісус. ●

Матвій 6:6–15

Матвій 5:44; 7:12

Матвій 5:14–16

Матвій 7:7–11

Матвій 5:2–11

ІЛЮСТРАЦІЇ ДЕНІ ДЖОНСА

Сила молитви

За кого ти можеш сьогодні помолитися?

Девід Діксон
Співробітник редакції церковних журналів
Ґрунтується на справжніх подіях

"Моліться один за одного" (Якова 5:16).

Тато покликав усіх до комп'ютера. Люсі залишила плюшевого жирафа, з яким вона гралася, і швиденько підбігла. Що відбувається? Чи настав час подзвонити бабусі он-лайн?

Тато вказав на екран комп'ютера. "Я хочу показати вам уривок одного виступу з генеральної конференції".

Люсі уважніше придивилася. То була не бабуся. То був президент Айрінг. Він був першим радником у Першому Президентстві.

Тато увімкнув виступ. Президент Айрінг навчав про те, що потрібно підтримувати провідників Церкви. Він пояснював, як провідникам Церкви потрібно, щоб за них молилися.

"Саме тому ми молимося за пророка, так тату?"—запитав її молодший братик Девід. Тато і мама разом кивнули.

"Так,—сказав тато.—Але я також постійно думаю про президентство нашої філії. Я думаю, що президенту Альваресу і його радникам також потрібні наші молитви".

Люсі подобався президент Альварес і його радники. Вони завжди були привітні до неї. Вона хотіла їм допомогти!

"Я буду за них молитися,—сказала Люсі.—І ми можемо молитися за них також під час сімейних молитов".

"Думаю, це чудова ідея,—сказала мама.—Давайте це зробимо".

Наступні кілька днів Люсі намагалася не забувати молитися за президентство філії кожного разу, коли промовляла молитву. Для цього треба було всього кілька секунд. Легко!

Наступної неділі під час причасних зборів президент Альварес підвівся після співу гімну. Потім він сказав те, що дуже здивувало Люсі.

"Як президентство філії ми хочемо подякувати вам за те, що ви за нас молитеся,—сказав він.—Ми відчули справжню силу завдяки тим молитвам. Нам дійсно потрібні ваша віра і ваші молитви, щоб виконувати наші покликання. Дякую!"

Люсі усміхнулася. Вона поглянула на Девіда. Він також усміхався. Вона не

"Коли я молюся, то почуваю себе ближче до Небесного Батька й до Ісуса".

Лорена Едуарда Н., 5 років, Сан-Паулу, Бразилія

могла в це повірити! Їй було так радісно, що важко було всидіти на місці. Вона нахилилася і притиснулася до маминого плеча.

"Мамо!—прошепотіла вона.—Ти чула, що сказав президент Альварес?!" Їй хотілося підстрибнути. "Це спрацювало! Наші молитви дійсно спрацювали!"

Після церкви Люсі разом із сім'єю йшла пішки додому.

"Бог дійсно чує наші молитви,—сказала мама.—І хіба не дивовижно бачити, яку силу має молитва, коли кілька людей моляться за когось?"

ІЛЮСТРАЦІЇ ХОЛЛІ ГІББЕРТ

Люсі відчула всередині тепло і спокій. Разом з Девідом вона підстрибувала на тротуарі, а мама і тато йшли за ними. Вона знала, що Небесний Батько почув молитви її сім'ї. Вони дійсно змінювали світ. І лише за допомогою молитви!

Того вечора Люсі готувалася до молитви. Вона думала про вчительку Початкового товариства та інших провідників Церкви, яким потрібні були додаткові благословення. Можливо, вона помолиться і за них? Люсі склала руки і схилила голову. Вона знала, що треба казати. ●

Під час перегляду конференції

Слухай, коли прозвучать ці слова або фрази під час квітневої генеральної конференції, і кожного разу, коли почуєш їх, замальовуй клітинку.

Він чує молитви мої

Спокійно ♩. = 48–58

Слова і музика Селлі Діфорд

1. Кож - но - ї ми - ті і вдень, і вно - чі, Всі чу - є мій Бать - ко мо - ли - тви мо - ї. І бу - де Він по - руч, ко - ли кли - чу я.
2. Я бу - ду Гос - по - ду вдя - чний за все, Мо - лит - ва та - ка Йо - му ра - дість не - се. І в час, ко - ли важ - ко, я на са - мо - ті,
3. Вго - лос на - вко - ліш - ки, а - бо в дум - ках, Ду - шу сво - ю ви - ли - ва - ти - му я. Лю - бов Йо - го віч - на, ме - не о - гор - не.

До коди 𝄋

Він чу - є, як я мо - люсь, Чу - є, як я мо - люсь.

1. люсь.

2. люсь. Мо - жу бу - ти я з Бать-ком зго - ри у мо - лит ві зав - жди. Ко - ли Бать - ка кли-чу, то Він,

D.C. al Coda

Чу - є, як я мо - люсь.

𝄋 CODA

Чу - є, як я мо - люсь.

© 2019 Селлі Діфорд. All rights reserved.
Цю пісню можна копіювати для разового некомерційного церковного або домашнього використання.
Ця позначка має бути на кожній окремій копії.

Привіт з Італії

Я—Марго. А я—Паоло. Ми подорожуємо по світу, щоб дізнаватися про дітей Бога. Приєднуйтеся до нас у нашій подорожі до Італії!

Італія знаходиться на півдні Європи. На карті вона схожа на чобіт! У ній живе понад шістдесят мільйонів чоловік.

Чи знаєш ти, як сказати італійською "Я—дитя Бога"? *Sono un figlio di Dio.* Ця дівчинка читає Книгу Мормона італійською мовою.

Більшість італійців ходить до католицької церкви. Хоча деякі їхні вірування відрізняються від наших, вони вірять в Небесного Батька, Ісуса Христа і Святого Духа.

Перед вечерею багато італійських сімей любить ходити на вечірню прогулянку, тобто *passeggiata*. Вони одягають красивий одяг і разом прогулюються по площі. Вони навіть можуть зайти і з'їсти gelato—італійське морозиво. *Мммм!*

Багато дітей в Італії приходить додому, щоб обідати з сім'єю під час *pausa pranzo*—обідньої перерви. Вони можуть їсти макарони або рис з м'ясом та овочами.

Цього місяця відкривається храм у Римі! Про його будівництво було оголошено на жовтневій генеральній конференції 2008 року. Це буде перший храм в Італії.

Ти з Італії? Ми б хотіли почути якусь звістку від тебе! Дивись четверту сторінку обкладинки, щоб дізнатися, як написати нам листа.

Познайомтесь з деякими нашими друзями з Італії!

"Я знаю, що Ісус живе і що Він скеровує пророків. Дуже важливо ходити до церкви, щоб дізнаватися більше про Ісуса. Я почав читати Книгу Мормона кожного дня, бо я хочу знати більше про євангелію".

Лоренцо Б., 7 років, П'ємонт, Італія

"Коли я поруч з храмом, я думаю про Ісуса і мені радісно. Нарешті нам не потрібно буде їхати 12 годин, щоб дістатися до храму. Тепер я зможу доїхати до храму всього за 50 хвилин! Коли мені виповниться 12 років, я зможу піти і виконувати хрищення в храмі".

Олівія Г., 8 років, Лаціо, Італія

ІЛЮСТРАЦІЇ КЕТІ МАК-ДІ; ФОТОГРАФІЇ ПРАПОРА, ВІТРАЖА І ПЛОЩІ ВІД GETTY IMAGES

Марісса Віддісон
Співробітник редакції церковних журналів
Ґрунтується на справжніх подіях

Як ЗРОСТАЄ Римський храм

“Люблю на храм дивитись, Колись туди піду” (Збірник дитячих пісень, *с. 99).*

Джоеле і Мікеле дивилися на будівельний майданчик на іншій стороні вулиці. Вони бачили багато металевих балок і бетонні конструкції.

“Поки що це не дуже схоже на храм”,—сказав Джоеле.

“Але колись буде”,—відповів Мікеле.

То був перший раз, коли брати побачили місце, де буде збудовано Римський Італійський храм. Зараз

їхній сім'ї доводиться їздити до Швейцарії, щоб побувати у храмі. Однак цей новий храм буде за 30 хвилин від їхнього дому!

Мікеле і Джоеле дивилися, як великі жовті вантажівки перевозять величезні купи землі.

"Думаю, саме тут буде один зі шпилів",—сказав Мікеле, вказуючи на місце біля фасаду будівлі.

Джоеле кивнув. "Дивися! Тато іде",—сказав він. Їхній тато був у своєму звичайному робочому одязі—в церковному одязі і в білому будівельному шоломі. Він працював інженером-електриком у храмі. Їм подобалося слухати кожного дня, над чим він працює. Наприклад, одного дня він розповідав їм, що прибула статуя Христа. Іншого разу він розповідав про христильну купіль.

Того вечора Мікеле не забув помолитися і подякувати Небесному Батькові за храм. Він відчував тепло всередині кожного разу, коли молився про нього.

Минали тижні. Вигнуті стіни храму були покриті міцним каменем, і два високі шпилі здіймалися в небо. Поруч було збудовано невеликий центр для відвідувачів. Час від часу Джоеле і Мікеле приходили туди і, притулившись обличчям до вікна, дивилися, що змінилося.

Тоді одного дня вони отримали приємний сюрприз.

"Ви б хотіли побачити, як встановлюють статую ангела Моронія на верхівці храму?"— запитала мама. Запросили сім'ї всіх будівельників.

Джоеле і Мікеле важко було в це повірити. Вони були такі раді!

Наступного ранку вони одягнули білі сорочки і краватки. Вони ходили навколо хаму разом з іншими сім'ями. Їм навіть вдалося сфотографуватися із золотим ангелом Моронієм. Він був величезним!

Тоді робітники почали піднімати статую. Джоеле дивився, як величезний кран обережно піднімає ангела Моронія на верхівку одного зі шпилів. Неподалік дзижчав дрон, знімаючи все на відео. Це було так дивовижно!

Джоеле думав про всіх людей, які могли дізнатися про Церкву, прийшовши подивитися храмову ділянку. Він думав про те, що багато людей укладе шлюб у храмі і багато охриститься за тих, хто помер.

"Зараз це вже схоже на храм",—сказав він своєму братові. Мікеле усміхнувся і кивнув головою.

Братам було радісно. Вони з нетерпінням чекають, коли невдовзі зможуть увійти всередину! Їхнє свідчення зростало разом з будівництвом. ●

Римський Італійський храм освячується упродовж тижня з 10 по 12 березня!

ІЛЮСТРАЦІЇ КЕВІНА КІЛІ

Багато способів сказати: “Я тебе люблю”

Тіффані М. Лірі

Існує багато способів сказати “Я тебе люблю” членам нашої родини і друзям! Пограйте у таку групову гру. У якості фішок ви можете скористатися камінчиками або ґудзиками. Киньте кубик, пересуньте свою фішку на кількість кроків, вказаних на кубику, і зробіть те, що вказано на тому полі, де ви зупинилися. ●

ФІНІШ

Назви один спосіб, у який ти виявлятимеш любов цього тижня.

Намалюй якомога більше сердечок за 10 секунд.

Склади руки у формі серця.

Розкажи про випадок, коли хтось тобі виявив любов.

Заспівай гімн "Так всіх любіть ви" (Гімни, № 193).

Назви один спосіб, у який ти виявлятимеш любов цього тижня.

Намалюй для когось малюнок.

Обніми когось.

Власноруч виріж сердечко.

Скажи: "Я тебе люблю".

Дай комусь "тяжь".

Скажи комплімент.

Скажи що то ці ли мо подобо

Розкажи про випадок, коли хтось тобі виявив любов.

Подаруй свою найкращу усмішку.

Заспівай гімн "Любов Христа", (Гімни, № 56).

Напиши комусь, кого любиш, приємну записку.

Назви один спосіб, у який ти виявлятимеш любов цього тижня.

ІЛЮСТРАЦІЇ АДАМА КОФОРДА

Старійшина Ухтдорф відвідує Росію

Апостоли подорожують по всьому світу, щоб служити людям і навчати їх про Ісуса Христа.

Старійшина Дітер Ф. Ухтдорф і сестра Гарріет Ухтдорф їздили до Росії, щоб допомогти членам Церкви, які там живуть. До того, як старійшина Ухтдорф став апостолом, він часто літав до Росії у якості командира літака. ●

Росія---величезна країна, і раніше в ній ніколи не було храму. У минулому році Президент Нельсон оголосив, що там буде збудовано храм. Усі дуже зраділи!

Спочатку президент Ухтдорф поїхав до Москви, столиці Росії. Люди, які там живуть, зустріли його з радістю і слухали, чого він навчав. Він казав про те, що ми можемо допомагати іншим людям дізнатися про Ісуса, служачи їм.

Росія

Санкт-Петербург

Москва

Потім він поїхав до великого міста, яке називається Санкт-Петербург. У Росії місіонери називаються “волонтерами”, і кожного дня вони шукають людей, яким потрібна допомога. Вони можуть навчати людей євангелії лише в церковних будівлях. Старійшина Ухтдорф обідав з кількома волонтерами, які закінчували місію та від’їжджали додому.

ІЛЮСТРАЦІЇ ДЖАРЕДА БЕКСТРЕНДА

Хоча ми ще не знаємо, де або коли буде побудовано новий храм, старійшина Ухтдорф заохочував кожного в Росії готуватися до того дня, коли там буде храм.

ПІДГОТОВКА ДО ХРАМУ

Склади перелік того, як ти будеш готуватися, щоб одного дня увійти до храму?

Повісь зображення храму в своїй кімнаті.

Знайди на своєму сімейному дереві людину, яку ще не було охрищено.

Поговори про храм з людиною, яка вже в ньому була.

Познайомтеся з лікарем Матті

Джордан Монсон Райт

Ґрунтується на справжніх подіях

Це сталося в 1873 році. Президент Бригам Янг промовляв на генеральній конференції. “Прийшов час,—сказав він,—щоб жінки ставали лікарями у цих гірських долинах”.

Шістнадцятирічна Марта (Матті) Х’юз дуже зраділа, коли почула зроблене пророком оголошення. Вона знала, що в деяких навчальних медичних закладах жінкам уже було дозволено навчатися на лікарів. Вона мріяла про те, щоб стати лікарем.

Звичайно ж, перш ніж поїхати навчатися на медичному факультеті, Матті, необхідно було заощадити багато грошей. І здобути ступінь у коледжі. Це вимагатиме багато часу. І доведеться багато працювати. Вона про це знала.

Однак Матті думала про свою молодшу сестричку Анні, яка померла на возі під час подорожі до Юти. Не було лікаря, який би допоміг, коли вона захворіла. Потім помер батько Матті. Тут, у Солт-Лейк-Сіті, Матті знала багатьох людей, які хворіли або були травмовані. Якби Матті стала лікарем, вона могла б їм допомогти.

Матті вирішила вірити. Пророк сказав, що жінки мають навчатися на лікарів, і вона хоче бути однією з них! Бог допоможе їй знайти спосіб потрапити на медичний факультет.

Матті багато працювала, щоб заощадити гроші. Вона працювала набирачем у газеті. Їй потрібно було акуратно розміщати літери кожного слова у правильному порядку, щоб газету надрукували. Після роботи Матті йшла на навчання в університет, щоб підготуватися до навчання на медичному факультеті.

Ідучи з дому на роботу, а потім на навчання, Матті щодня проходила 10 км! Вона носила грубі чоловічі черевики, бо її звичайні туфлі не були достатньо міцні, щоб долати багнисті дороги. Як би їй хотілося їхати в запряженому мулом візку, замість того, щоб іти пішки, однак вона економила кожну копійку на навчання.

Матті хвилювалася, що не зможе заощадити достатньо коштів. Вона знала, що мати й вітчим будуть намагатися їй допомогти, однак їм треба було дбати і про інших дітей. Що ще вона могла зробити?

Матті вирішила зібрати кошти і попросила друзів та членів приходу внести стільки грошей, скільки вони могли. Усі були раді допомогти. Матті була лише третьою жінкою, яка відгукнулася на заклик Президента Янга, і всі вони вирішили досягнути своєї мети й стати лікарями.

Після збору коштів Матті мала достатньо, щоб навчатися на медичному факультеті! Вона проїхала через усю країну до університету і старанно навчалася.

Через два роки Матті високо тримала голову, ступаючи на подіум для отримання диплому. Нарешті вона стала лікарем! Вона ніколи ще не відчувала таку радість!

Матті дивилася на натовп незнайомців, які радісно вигукували. Ніхто з сім'ї або друзів з рідного міста не зміг приїхати, однак вона знала, що вони нею пишаються. Невдовзі вона повернеться додому, щоб піклуватися про них і навчати їх того, чого навчилася сама.

Повернувшись до Юти, Матті працювали в лікарні Товариства допомоги в Солт-Лейк-Сіті. Їй подобалося бути поруч зі Скелястими горами! І їй подобалася робота лікаря. Вона допомагала лікувати хвороби, травми і навіть навчала, як народжувати дітей.

Нелегка праця стати лікарем. Однак Небесний Батько любив її і допомагав. Тепер Матті могла все своє життя допомагати іншим. Автор живе в штаті Мічиган, США. ●

Марта ,"Матті", Х'юз Кеннон (1857–1932) була піонером, лікарем і політиком. Вона була першою жінкою в Сполучених Штатах, яку обрали сенатором штату. Вона багато працювала, щоб покращити життя інших людей.

ІЛЮСТРАЦІЇ БРУК СМАРТ

Старійшина Массімо Де Фео
Сімдесятник

Урок від моїх батьків

Я виріс у маленькому містечку на півдні Італії. Моя сім'я не належала до Церкви. Одного дня, коли мені було 9 років, двоє місіонерів постукали в наші двері.

Моїх батьків не цікавило те, що розповідали місіонери, а мені було цікаво. Моєму братові Альберто також. Наші батьки дозволили нам зустрічатися з місіонерами. Пізніше ми охристилися й були конфірмовані. Мені було 10, а Альберто було 11 років.

Коли мені виповнилося 18, я попросив батька допомогти мені сплатити за місію. Спочатку він сказав: "Про це не може бути й мови. Це надто багато грошей". Але через кілька днів він запитав мене: "Ти дійсно хочеш поїхати на місію?" А я відповів: "Так. Усім своїм серцем!" Батько сказав, що допоможе мені.

Я не розумів, чому батько захотів заплатити за мене таку значну суму грошей. Потім я зрозумів, що це через те, що він мене любив. Це змусило мене думати про жертву Ісуса Христа заради нас. Він сплатив найвищу ціну, бо любив нас.

Коли я повернувся з місії, моя мама була тяжко хвора на рак. Одного дня вона попросила, щоб я навчив її молитися. Вона хотіла помолитися за мене. Навіть страждаючи від болю, вона думала про інших. Вона також нагадала мені про Ісуса. Коли Він здійснював Спокуту, Він страждав від великого болю. Однак Він молився за *нас*.

Хоча мої батьки ніколи не приєдналися до Церкви в цьому житті, вони були для мене хорошим прикладом. Я вдячний за уроки, яких навчився від них. Ми можемо багато чого навчитися від своїх батьків та провідників, якщо сприйнятливі до того, чого вони нас навчають. ●

ІЛЮСТРАЦІЯ ДЖИМА МЕДСЕНА

Покажи й розкажи

Ми святкували річницю Початкового товариства, влаштувавши показ талантів при підтримці батьків та місіонерів. Кожна сім'я інсценізувала історію з Книги Мормона.

Захід Початкового товариства, кіл Калі Колумбія Коліма

Моє хрищення було для мене чимось особливим. Я молилася з мамою, щоб тато дозволив мені охриститися. Небесний Батько відповів на мої молитви, і тато дозволив. Я охристилася і дуже щаслива, що належу до єдиної істинної Церкви на лиці землі—Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів. Моє свідчення зростає кожного дня, коли я більше дізнаюся про свого Небесного Батька.

Емі В., 9 років, Ель-Оро, Еквадор

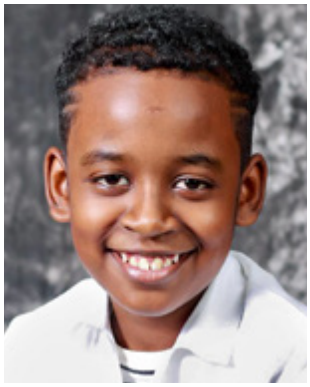

Мої молодші брат і сестра сварилися між собою. Я нагадав їм, що Ісус навчав нас не сваритися. Мені було приємно, що я показую хороший приклад.

Текван К.,10 років, Лусака, Замбія

Ми дізналися про Божу зброю, Уложення віри, провідників Церкви й книги у Книзі Мормона та сон Легія.

Захід Початкового товариства, Іспанський округ Сантьяго

Ісус навчає молитві

Ісус навчав на пагорбі біля моря. Він навчав, що треба бути добрими. Він навчав, що треба показувати гарний приклад. Він також навчав про молитву.

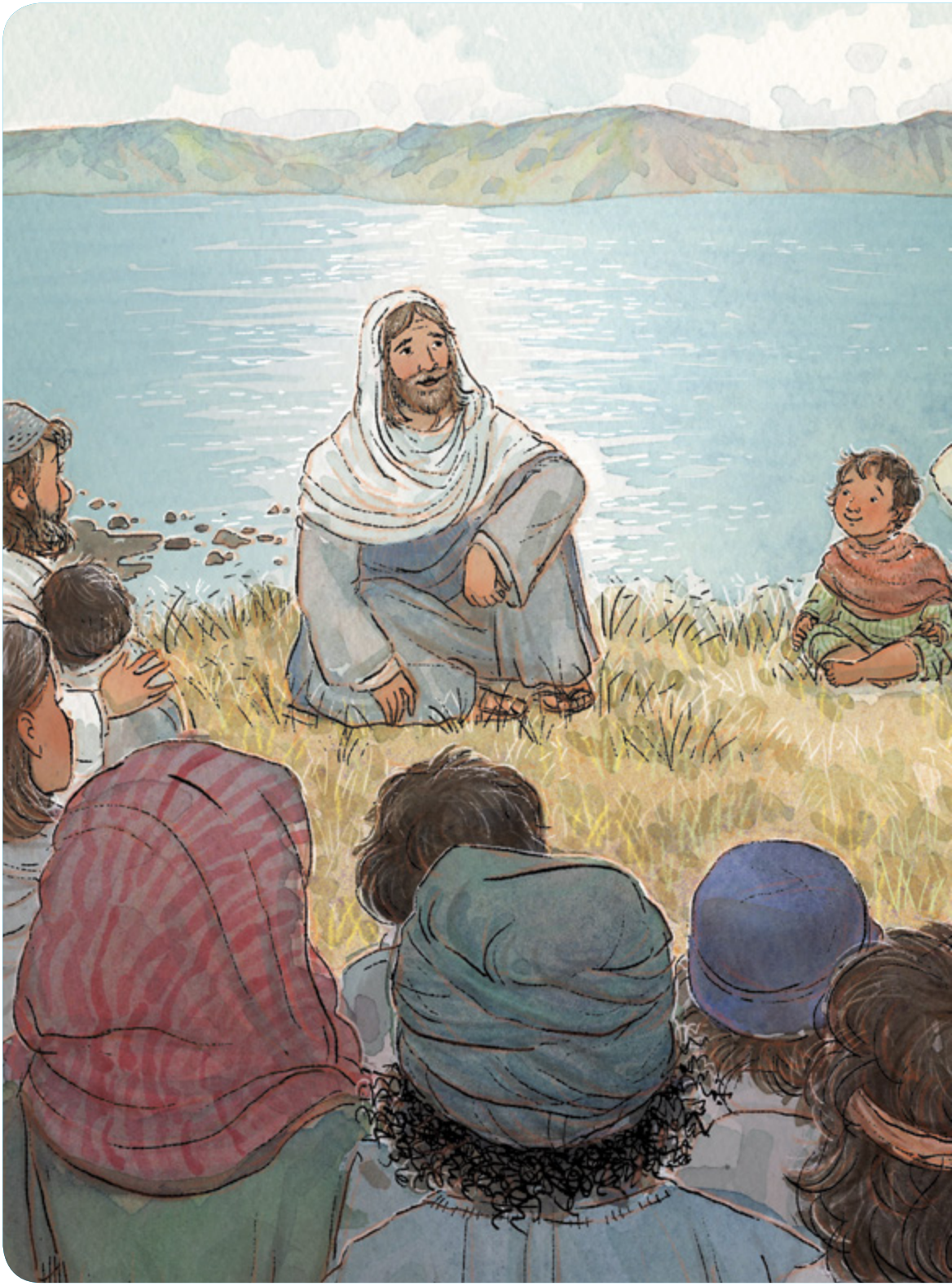

Ісус навчав, що нам слід розмовляти з Небесним Батьком у молитві.

Ми можемо дякувати Богові за те, що маємо. Ми можемо просити про те, що потрібно.

Ми можемо молитися, щоб прощати інших. Ми можемо просити Бога простити нас. Ми можемо молитися, щоб зробити правильний вибір.

ІЛЮСТРАЦІЇ ЕЙПРІЛ СТОТТ

Я можу бути, як Ісус. Я можу молитися Небесному Батькові кожного дня. ●

Ви можете прочитати про ці вчення Ісуса в Євангелії від Матвія 6:5—13.

Я можу молитися

ІЛЮСТРОВАНО ЕЙПРІЛ СТОТТ

ЦЕРКВА
ІСУСА ХРИСТА
СВЯТИХ
ОСТАННІХ ДНІВ

Дорогі батьки

Читання—це важлива навичка, яка може відкривати багато дверей. Ось кілька ідей щодо того, як можна скористатися журналом *Друг*, щоб допомагати дітям навчатися читати.

- Використовуйте ілюстрації. Попросіть вашу дитину описати, що вона бачить, а потім знайти цю частину історії, коли вона буде читати її або слухати.
- Читайте історії вголос і попросіть дітей слідкувати, водячи пальцем по тексту.
- Коли вони натраплять на нове слово, поясніть, що воно означає і попросіть їх пізніше написати його, щоб потренуватися.
- Ставте запитання щодо історій, аби допомогти дітям зрозуміти їх. “Що відчуває зараз Люсі?”, “Чого Ісус навчає про молитву?”, “Як ти думаєш, що буде потім?”
- Після того, як ви закінчите читати історію, обговоріть її. Попросіть вашу дитину розповісти вам, що сталося. Про що діти дізналися? Що їм сподобалося?

Ми б із задоволенням вислухали ваші думки стосовно використання цих історій та заходів у вашій сім’ї.

New *Friend* section
50 E. North Temple St., room 2393
Salt Lake City, UT
84150 USA
liahona@ldschurch.org

З любов’ю,
Друг

Знайдіть приховану всередині Ліягону!

НА ОБКЛАДИНЦІ ЖУРНАЛУ *ДРУГ*
Ілюстрація Наталі Хупс

ЗМІСТ

Д2 Від Першого Президентства: Бути схожими на Ісуса
Д3 Проповідь на Горі
Д4 Сила молитви
Д6 Цікавинки: Під час перегляду конференції
Д7 Музика: Він чує молитви мої
Д8 Привіт з Італії
Д10 Як зростає Римський храм
Д12 Багато способів сказати “Я тебе люблю”
Д14 Апостоли по всьому світу: Старійшина Ухтдорф відвідує Росію
Д16 Приклади відваги: Познайомтеся з лікарем Матті
Д18 Урок від моїх батьків
Д19 Покажи й розкажи
Д20 Наслідувати Ісуса: Ісус навчав молитві
Д23 Розмальовка: Я можу молитися

© 2019 BY INTELLECTUAL RESERVE, INC. ALL RIGHTS RESERVED

UKRAINIAN
4 021860 031920